ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2286

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ Δρ. 6.—
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6½—1
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6½

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 5 λ. 18.— Δύσ. 7 λ. 25
Μυροφόρων, Παχωμίου, Ἀχιλλείου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19, ἐλαχ. 11.7. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα : Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.3

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

Καὶ ἡ μὲν ἀπαθλιωθεῖσα Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ δεικνύῃ παθολογικὴν ἀναισθησίαν ἔναντι τῆς γενικῆς καταστάσεως, τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξακολουθοῦντος νὰ διαπραγματεύεται μὲ τὸν κ. Τσιριμῶκον τὸ τίμημα τῆς παροχῆς τῶν προεκλογικῶν του γνωστῶν «ὑπηρεσιῶν» καὶ ἑτοιμαζομένου νὰ ἐμμείνῃ αὔριον εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ καταργοῦντος τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου ἀντισυνταγματικοῦ νομοσχεδίου. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ οἱ κίνδυνοι τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν εὐσταθείας πολλαπλασιάζονται καὶ ἐπιτείνονται κάθε στιγμήν, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς κυβερνητικῆς ἀξιοθρηνήτου ἀνικανότητος ὅπως ἀντιληφθῇ τὴν πραγματικότητα, τὸ μέγεθος τῶν εὐθυνῶν της, τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἔντασιν τῆς λαϊκῆς δυσφορίας, τὸ βάθος τῆς ἀνησυχίας τοῦ κοινοῦ, τοῦ ἀπολέσαντος πλέον κάθε ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τοὺς κυβερνήτας του.

Ἡ δυσφορία, ὅμως, αὐτή, ἡ ἀνησυχία αὐτή, εἶνε συντελεσταὶ παθητικοὶ εἰς τὰς ἐνδεχομένας ἐσωτερικὰς ἐξελίξεις. Εἶνε ἁπλῶς στοιχεῖα ἐκμεταλλεύσιμα ἀπὸ τοὺς οἱουσδήποτε καραδοκοῦντας εὐκαιρίας ἐχθρούς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Διότι λείπει, δυστυχῶς, ἡ συνείδησις τοῦ δικαιώματος καὶ τοῦ καθήκοντος τοῦ πολίτου ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν μᾶζαν, οἱ δὲ φυσικοὶ αὐτῆς ὁδηγοί, οἱ πολιτικοὶ ἡγέται, τηροῦν ἕως τώρα στάσιν ἀνεξηγήτως χαλαράν, βαρυτάτας δι' αὐτοὺς συνεπαγομένην εὐθύνας. Καὶ μέσα εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀποχαύνωσιν, μόνον παρήγορον φαινόμενον ἀπετέλεσεν ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος, ὁ ὁποῖος ἠσθάνθη ὡς καθῆκον νὰ ἐκφέρῃ σαφῶς τὴν γνώμην του καὶ νὰ λάβῃ στάσιν ἀποφασιστικὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς κυβερνητικῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν διὰ τῆς μελετωμένης φιμώσεως τοῦ Τύπου. Ἐὰν καὶ αἱ ἄλλαι ὀργανώσεις τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν εἶχον ὁμοίως ἀνεπτυγμένην τὴν συνείδησιν τοῦ πολίτου καὶ ἐξεδήλουν τὰς γνώμας των μετ' ἴσης σαφηνείας καὶ ἀποφασιστικότητος, ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου δὲν θὰ ἐτόλμα ν' ἀσχημονήσῃ κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἐκβιάζουσα μίαν δουλικὴν πλειονοψηφίαν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν νὰ σπιλώσῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας μὲ μίαν τόσον ἐπαίσχυντον πρᾶξιν.

Κυρίως, ὅμως εἶνε μεγάλαι αἱ εὐθῦναι τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν δι' ὅ,τι αὔριον θὰ πράξουν ἢ δὲν θὰ πράξουν. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀγορεύσουν κατὰ τοῦ μέτρου οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ν' ἀποχωρήσουν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ψηφοφορίας. Ὀφείλουν—καὶ δύνανται — νὰ ὑποχρεώσουν τὴν παραπαίουσαν καὶ πωρωθεῖσαν αὐτὴν Κυβέρνησιν νὰ συναισθανθῇ, τέλος, τὴν σημασίαν τῶν πράξεών της τῶν κακοποιῶν καὶ τῆς εἰς τὸ γενικὸν οἰκονομικὸν ζήτημα ἐξ ἴσου ὀλεθρίας ἀπραξίας της. Θὰ τὸ ἐπετύγχανον ἐὰν ἀπεφάσιζαν νὰ παύσουν πλέον συμπαρακαθήμενοι μετὰ τοῦ βενιζελισμοῦ εἰς ἓν κοινοβούλιον τοιουτοτρόπως ἐξευτελιζόμενον.

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ ἠδύναντο τοιουτοτρόπως νὰ πειθαναγκάσουν τὸν κ. Βενιζέλον νὰ προκηρύξῃ ἀμέσως ἐκλογάς, ἀφήνων κατὰ μέρος τοὺς κιβδήλους ἰσχυρισμούς του περὶ τοῦ ἀσυμφόρου τῶν ἐκλογῶν σήμερον, λόγῳ τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης. Ὅπως ἐτονίσαμεν χθές, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Λωζάννην, ὅπως ἔχει μειωθῇ πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς, καταντήσας νὰ μὴ ἔχῃ κῦρος καὶ ἐμπιστοσύνην οὔτε μεταξὺ τῶν ἐγγυτάτων συνεργατῶν του. Καὶ εἶνε ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ προκηρυχθοῦν ἀμέσως ἐκλογαί, διὰ νὰ ὑπάρξῃ τοιουτοτρόπως ἡ ἔμπρακτος καὶ σώτειρα, ὑπὸ τὰς περιστάσεις, βεβαίωσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας περὶ τῆς ἰσχύος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἐντὸς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πλαισίου. Αἱ δὲ εὐθῦναι τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀποβαίνουν τόσον βαρύτεραι, ὅσον περισσότερον ἀμβλύνεται ἡ συναίσθησις τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ τῶν ἰδικῶν του εὐθυνῶν καὶ περὶ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους ἡ παραμονή του ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπαπειλεῖ κατὰ τῆς χώρας.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Λεμπρὲν εἰς τὰς Βερσαλλίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12 Μαΐου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, εἰς τὰ παλαιὰ μεγαλοπρεπῆ Ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν, ὅπου συγκεντρώνεται τόση δόξα τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας, προσέλαβεν ὅλην τὴν καθιερωμένην αἴγλην, παρ' ὅλον τὸ πένθος διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ντουμέρ. Οἱ κοινοβουλευτικοὶ τύποι εἶνε ἀνώτεροι τοῦ πένθους. Καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν τύπων αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἰδίων πάντοτε πλαισίων, τυπικῶν καὶ τούτων, δὲν μεταβάλλεται κατὰ τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον κατὰ τὰ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα: Πέρυσιν, ἕνα ἀκριβῶς ἔτος (παρὰ τρεῖς ἡμέρας) ἀπὸ χθές, εἰς τὴν ἰδίαν αἴθουσαν τοῦ ἰδίου Ἀνακτόρου τῶν Βερσαλλιῶν, εἶχαν συνέλθει οἱ ἴδιοι Γάλλοι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, διὰ νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Ντουμὲρ ὡς προέδρου. Ὁ τότε ἀντίπαλος τοῦ Ντουμέρ, ἡττηθείς, εἶχεν ἀποχωρήσει μὲ τὴν ψυχὴν βαθέως πληγωμένην —ὁ Μπριάν. Καὶ μετά τινας μῆνας ἀπέθνησκε. Τώρα, τὸν εἶχεν ἀκολουθήσει καὶ ὁ Ντουμέρ. Τὰ ἴδια μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως συνῆλθον καὶ πάλιν διὰ νὰ ἐκλέξουν τὸν διάδοχόν του...Ἀλλ' ἂν οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἦσαν οἱ ἴδιοι, αἱ διαθέσεις διέφεραν. Πέρυσιν, ὑπῆρχε διάθεσις ἀγῶνος εἰς τὰς καρδίας, πυρετὸς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν Βερσαλλιῶν. Ἐφέτος, ἠρεμία καὶ ἀξιοπρέπεια. Ὑποψήφιος ἕνας καὶ μόνον: ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Ἀλμπὲρ Λεμπρέν. (Ὁ κ. Παινλεβὲ εἶχεν ἐγκαίρως ἀποσύρει τὴν ὑποψηφιότητά του). Συνεπῶς, κανένα ἐνδιαφέρον ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως. Οὔτε κἂν μία δήλωσις τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ἐκφράζοντος τὴν λύπην του «διότι οἱ κοινοβουλευτικοὶ τύποι ἐπέβαλλον τὴν ἐκλογὴν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ μέρους Ἐθνοσυνελεύσεως μὴ ἀνταποκρινομένης πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, πρό τινων μόλις ἡμερῶν ἐκφρασθεῖσαν διὰ τῶν ἐκλογῶν» (οἱ σοσιαλισταί, ὡς γνωστόν, ἐκέρδισαν εἰς τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς) οὔτε κἂν ἡ δήλωσις αὐτὴ δὲν ἤρκεσε νὰ δημιουργήσῃ πολιτικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ διαδόχου τοῦ Ντουμέρ. Ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀνακτόρων, ὅπου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς συγκεντρώνεται, εἰς τὰ δύο κεντρικὰ ἐκεῖ ἑστιατόρια, ἡ ἀνωτάτη πολιτική, διπλωματική, πνευματική, καὶ πλουτοκρατικὴ ἀριστοκρατία, οὔτε καὶ ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἐνδιαφέρον. Ἡ ἐφετεινὴ συγκέντρωσις ἦτο ἐλλιπής. Ἐσημειώθη μόνον ἡ παρουσία τοῦ διασήμου Ἰταλοῦ δραματικοῦ συγγραφέως κ. Πιραντέλλο. Καὶ διετυπώθη ἡ ἀπορία μήπως ἦλθε διὰ νὰ συλλέξῃ τὸ ὑλικὸν καμμιᾶς νέας κωμῳδίας του. Ὑπῆρξε δέ, πράγματι, ὑλικὸν διὰ κωμῳδίαν: Διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας, ἕνας γερουσιαστὴς καὶ ἕνας βουλευτὴς ἀλληλεδάρησαν. Τὸ παράδειγμά των ἐμιμήθησαν καὶ δύο ἄλλοι βουλευταί, ὁ ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων εἶχεν ἀποτύχει κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ ἠτιᾶτο δι' αὐτὸ τὸν ἀντίπαλόν του. Ἡ συμπλοκὴ ἀπέληξεν εἰς ξυλοκόπημα τοῦ ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ, ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἤξιζε τὴν.... χειροτονίαν του.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐπεισοδίων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διεξήχθη ὁμαλῶς: Ὁ κ. Λεμπρὲν ἔλαβε 633 ψήφους ἐπὶ 826 ψηφοφορησάντων, συνεπῶς ἐξελέγη. Αἱ 114 ψῆφοι, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ ὑποψήφιος τῶν σοσιαλιστῶν κ. [illegible] παρ' ὅλην τὴν ἄρνησίν του ἐδόθησαν εἰς τὸν κ. Παινλεβέ, αἱ 8 τῶν κομμουνιστῶν ὑπὲρ τοῦ Μαρσὲλ Κασὲν καὶ τὰ 59 λευκὰ ψηφοδέλτια, εἶχαν τυπικὴν σημασίαν. Μετὰ τὴν ἐκλογήν του, ὁ κ. Λεμπρέν, ἀφοῦ ἤκουσε τὰς προσρήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ταρντιὲ καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Γερουσίας, κατῆλθε τὴν ἐπίσημον κλίμακα τῶν Ἀνακτόρων. Αἱ δύο μεγάλαι ἐξώθυραι ἤνοιξαν ἐν πάσῃ ἐπισημότητι καὶ ὁ νέος πρόεδρος, ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, ἐπεβιβάσθη τοῦ προεδρικοῦ αὐτοκινήτου, συνοδευομένου ὑπὸ τιμητικῆς ὕλης, καὶ κατηυθύνθη, ἐν συνοδείᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ, πρὸς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐκεῖ, ἡ πρώτη του ἐπίσκεψις ἦτο πρὸς τὸ σκήνωμα τοῦ προκατόχου του, εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία, ἀκολούθως δὲ εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Κατόπιν, ὁ νέος πρόεδρος περιεβλήθη μετὰ τῆς συνήθους τελετῆς τὰ διάσημα τοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, τοῦ ὁποίου αὐτοδικαίως ἀποβαίνει ἀρχηγός, ὡς κεφαλὴ τοῦ Κράτους.

Ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐγεννήθη τὴν 29 Αὐγούστου 1871 εἰς τὸ χωρίον Μερσὺ-λὲ-ὤ, τῆς περιφερείας Μὲρτ-ὲ-Μοζέλ, εἰς τὰ ἄλλοτε Γαλλογερμανικὰ σύνορα. Υἱὸς γεωργοῦ, ἐσπούδασε μηχανικὸς εἰς τὴν περίφημον πολυτεχνικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων. Ἀπὸ τοῦ 1900 ἐξελέγετο συνεχῶς βουλευτής, τὸ 1911 ἔγινεν ὑπουργὸς εἰς τὴν κυβέρνησιν Καγιώ, εἶτα εἰς τὴν κυβέρνησιν Πουανκαρὲ καὶ κατόπιν εἰς τὴν κυβέρνησιν Ντουμέργκ. Κατὰ τὸν πόλεμον ὑπῆρξεν ὑπουργὸς τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ μετὰ ταῦτα ὑπουργὸς τῶν λυτρωθεισῶν περιφερειῶν. Τὸ 1919 διὰ πρώτην φορὰν ἐξελέγη γερουσιαστής, γενόμενος Πρόεδρος τῆς Γερουσίας πέρυσι, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τότε προέδρου της Ντουμὲρ εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, ὅπου καὶ τὸν διεδέχθη τώρα.

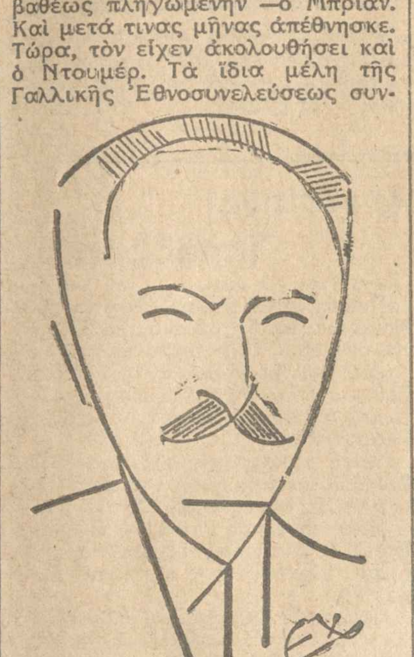

Ἕνα σκίτσο τοῦ Λεμπρέν

Ἐνῷ ἐν Γενεύῃ συζητοῦν

Ἡ Ἰταλία καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν

Ἡ κατάργησις τῶν ὑποβρυχίων

Γαλλικὸν καταδρομικὸν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Βενετίας. Εἰς τὸ βάθος διακρίνεται τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ἁγίου Μάρκου

ΡΩΜΗ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὸν λόγον του τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε πρό τινος εἰς τὴν ἰταλικὴν Βουλὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ναύαρχος Σιριάνι ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ οἰκονομικὴν χρῆσιν (ὁ ἰταλικὸς προϋπολογισμὸς ἀρχίζει, ὡς γνωστόν, τὴν 1 Ἰουλίου) δὲν πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ νέον ναυτικὸν πρόγραμμα. Ἐξήγησε δὲ ὅτι ἡ παράλειψις αὐτὴ πρέπει ν' ἀποδοθῇ κυρίως εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, χωρὶς ὅμως ἡ ἐμπιστοσύνη νὰ σημαίνῃ καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ ναυτικὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας. Ἀντιθέτως, εἶπεν ὁ Ἰταλὸς ὑπουργός, καὶ χωρὶς ναυτικὸν πρόγραμμα, συνεχίζονται ἐντατικῶς παρὰ τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ ἐπιτελείου αἱ μελέται καὶ αἱ δοκιμαὶ αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν κατασκευὴν πολεμικῶν πλοίων ὅλων τῶν τύπων. Εἰδικώτερον ἐνδιαφέρει τὴν Ἰταλίαν ὁ τύπος τῶν ἄνω τῶν 10.000 τόννων πλοίων, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἰταλικὴ ναυπηγικὴ βιομηχανία ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως.

Ἡ τελευταία αὐτὴ περικοπὴ τοῦ λόγου τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ ἡρμηνεύθη ὅτι σημαίνει ὅτι, ἂν ἡ Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἀποτύχῃ, καὶ μαζί της ἀνατραπῇ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν ναυπηγήσεων εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιμένει ἀνενδότως ἡ φασιστικὴ Ἰταλία, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γαλλίαν, τότε ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ διστάσῃ νὰ ναυπηγήσῃ ἕνα θωρηκτόν, εἰς ἐξίσωσιν τοῦ θωρηκτοῦ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου ἐψήφισεν ἡ γαλλικὴ Βουλή. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὁ Τύπος ὑπομιμνήσκει τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ Ἰταλία εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Ὡς εἶνε γνωστὸν ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων, ἡ Ἰταλία ἐπρότεινεν ἐν Γενεύῃ τὴν κατάργησιν τῶν θωρηκτῶν, τῶν ἀεροπλανοφόρων καὶ τῶν ὑποβρυχίων. Εἶνε γεγονὸς ὅτι αἱ προτάσεις αὐταί, καὶ συγκεκριμένως ἡ κατάργησις τῶν θωρηκτῶν καὶ τῶν ἀεροπλανοφόρων, ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὰ ἰταλικὰ συμφέροντα. Ἡ Ἰταλία, πράγματι, διαθέτει μόνον 4 πεπαλαιωμένα σήμερον θωρηκτά, κανένα δὲ ἀεροπλανοφόρον. Ἀλλ' εἰς ἀντάλλαγμα, ἡ πρότασις περὶ καταργήσεως καὶ τῶν ὑποβρυχίων θίγει σοβαρὰ τὰ ἰταλικὰ συμφέροντα. Διότι ἡ Ἰταλία ἔχει σήμερον, ἐν ὑπηρεσίᾳ μέν, ὑποβρύχια συνολικοῦ ἀριθμοῦ τόννων 22.000, ἔχει δὲ καὶ σειρὰν ὁλόκληρον ὑπὸ κατασκευήν. Εἶνε δὲ προφανὴς ἡ σημασία τοῦ ὅπλου τούτου διὰ τὴν Ἰταλίαν, δεδομένου ὅτι διὰ τῶν ὑποβρυχίων καὶ μόνον ἠμπορεῖ αὕτη ν' ἀπειλήσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν μεγάλην βρεταννικὴν ἀρτηρίαν Γιβραλτὰρ—Μάλτας—Σουέζ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν συγκοινωνίαν Μασσαλίας—Ἀλγερίου, εἰς τὴν ὁποίαν τόσην ἀποδίδει σημασίαν ἡ Γαλλία.

Εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι, ὅταν κατὰ πρῶτον ἐρρίφθη ἡ ἰδέα τῆς καταργήσεως τῶν ὑποβρυχίων, τὸν [illegible] ἐπὶ μιᾶς ὀθόνης τους [illegible] διάσκεψιν τῆς Βασιγκτῶνος, ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγγλίας λόρδον Μπάλφουρ, ἀπεκρούσθη καὶ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ὅπως καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας Δυνάμεις. Μόνον ἀργότερον, εἰς τὴν ναυτικὴν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, τῷ 1930, ἡ Ἰταλία προσεχώρησε πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἄποψιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τῆς καταργήσεως καὶ τῶν μεγάλων μονάδων. Ἤδη, εἰς τὴν Γενεύην, ἡ Ἰταλία ἐπροχώρησε περισσότερον, δεχθεῖσα τὴν σύγχρονον κατάργησιν καὶ τῶν ὑποβρυχίων καὶ τῶν θωρηκτῶν. Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ τῶν ἰταλικῶν ἀπόψεων ὡς πρὸς τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς δέον νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὴν κεντρικὴν ἰδέαν ἥτις διέπει τὴν ἰταλικὴν ναυτικὴν πολιτικὴν καὶ ἥτις στρέφεται κυρίως περὶ τὴν Γαλλίαν καὶ τὸν ναυτικὸν ἐξοπλισμόν της. Εἶνε προφανὲς ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, τῆς καταργήσεως τῶν ὑποβρυχίων, αἱ κρατήσασαι σκέψεις ἦσαν αἱ ἑξῆς: Ἡ ἰταλικὴ χερσόνησος δύναται εὐκολώτατα ν' ἀποκλεισθῇ, δι' ὑποβρυχιακοῦ στόλου, λόγῳ τοῦ γεωγραφικοῦ της σχήματος, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ Γαλλία δὲν ἔχει κανένα τοιοῦτον φόβον, δεδομένου ὅτι τὰ παράλιά της ἐκτείνονται ἀνοικτὰ ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν Μεσόγειον, χωρὶς στενὰς διόδους, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

Ἐξ ἄλλου, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ὑποβρύχιον εἶνε τὸ μόνον ναυτικὸν ὅπλον ὅπερ διαθέτει ἡ Γιουγκοσλαυΐα, πρὸς τὸ παρόν. Κατὰ συνέπειαν, οἱ δύο κύριοι ἀντίπαλοι τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Μεσόγειον, ἡ Γαλλία καὶ ἡ δορυφόρος αὐτῆς, ἡ Γιουγκοσλαυΐα, μόνον διὰ τῶν ὑποβρυχίων δύνανται νὰ πλήξουν τὴν Ἰταλίαν. Ἄρα, ἡ κατάργησις τοῦ ὅπλου τούτου ἐξασφαλίζει τὴν Ἰταλίαν περισσότερον παντὸς ἄλλου. Βεβαίως, ὅμως, πρὸς τοῦτο δέον νὰ θυσιάσῃ καὶ ἡ ἰδία τὸν σεβαστὸν ὑποβρυχιακόν της στόλον καὶ κυρίως νὰ θυσιάσῃ τὸ ἰδεῶδες τῆς δι' αὐτοῦ ὑπεροχῆς, ἐν τῷ μέλλοντι, εἰς τὴν Μεσόγειον.

Αὐταὶ εἶνε αἱ σκέψεις καὶ οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὰς ἰταλικὰς προτάσεις εἰς τὴν Γενεύην, ὅσον καὶ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Βουλήν. Νέας ναυπηγήσεις δὲν θὰ κάμῃ ἐφέτος ἡ Ἰταλία. Ἀλλ' ἂν ἡ Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἀποτύχῃ, εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀναλάβῃ τὴν ναυπήγησιν ἑνὸς θωρηκτοῦ, εἰς ἀντίβαρον ἑνὸς γαλλικοῦ...

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἡ τελευταία κακότυχος τετραετία

Ἡ ψυχικὴ ὑποδούλωσις

Δύο ἄρθρα τοῦ κ. Ἀχ. Καλεύρα

Β΄.

Τὸ φρικτὸ οἰκονομικὸ δρᾶμα τῆς χώρας, ποὺ ἀπορροφᾷ κάθε σκέψι, δὲν ἀφίνει τὸν νοῦν ἐντελῶς ἐλεύθερο πρὸς βαθύτερη ἔρευνα τῆς σημερινῆς ἀνωμάλου καταστάσεως. Ἐν τούτοις, ἐὰν θὰ ἤθελε κανεὶς νὰ ἐξετάσῃ μὲ τὸν αὐστηρότερο ἀντικειμενισμὸ καὶ ἀκόμη ὑψηλόφρονα τὴν ὅλη σημερινὴ ὄψι τοῦ τόπου μας, θὰ ἦτο εὔκολο νὰ διαπιστώσῃ τὰς πλέον ἀποκαρδιωτικὰς θλιβερότητας. Οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχομεν διάθεσιν ν' ἀσκήσωμεν πολεμικήν. Εἰς τὰς ἱστορικὰς ἡμέρας τῶν ἐθνικῶν ἀγωνιῶν τίποτε ἀνιαρώτερον ἀπὸ τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου μὲ φίλερι πνεῦμα. Ἐὰν ὅμως εἶνε καθῆκον νὰ σιγήσουν τυχὸν τὰ πάθη οὐδαμῶς εἶνε τοῦ τόπου, ἀπὸ ὑπερτέρας ἐννοίας, ἐξυπηρετικὴ ἡ ἀποσιώπησις ὡρισμένων οἰκτροτήτων, ποὺ προκαλοῦν ἴσως καὶ φυλετικὸ μαρασμό. Ὁ Ἕλλην, κατὰ τὴν τελευταίαν τόσῳ κακότυχον τετραετίαν, καθ' ἣν καρτερικὰ μέχρι σήμερον ἀντιμετώπισε σπαρακτικὰς οἰκονομικὰς δοκιμασίας δὲν ἐφτώχαινε μόνον ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς κατέπεσε. Καὶ ἡ ψυχικὴ αὐτὴ ἐκνόθευσις δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυστυχίαν ἢ καλύτερα εἰς τὴν ἀνηλεοῦς μορφῆς κακομοιριάν, ὅσον εἰς περιστατικά τινα, σχετιζόμενα μὲ ὡρισμένην τακτικήν, ἥτις ἠκολουθήθη ἀπό τινων ἐτῶν. Ὑπῆρξε δεινὸ σύμπτωμα ὅτι ἡ χώρα ἐστηρίχθη εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἑνὸς ἀνθρώπου, εἰς ἐποχὴν μάλιστα ποὺ δὲν ἦσαν τελείως ἄρτια τὰ παλαιὰ τοῦ πνεύματος σφρίγη καὶ ἦτο ἠναγκασμένος ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς —ὅστις, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων εἶχεν ἀνάγκην μεγάλου μᾶλλον τηλεσκοπίου ἢ διοπτρῶν — νὰ κατασπαταλᾷ τὴν ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην διανοητικήν του ὀξύτητα εἰς τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς χώρας καὶ τῶν δευτερευούσης φύσεως καὶ τῶν ἀσημάντων τοιούτων. Τί τὸ μεθοδικὸν ἠμποροῦσε νὰ ἐπιτελέσῃ ἕνας νοῦς, μὲ μειωμένην τὴν ἄλλοτε λαμπηδόνα, διαρκῶς καὶ εἰς τὰ μηδαμινὰ ἀνωφελῶς κατεξαντλούμενος, ἕνας νοῦς εἰς διασποράν; Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχε οὔτε τὴν ἐλαχίστην σοβαρὰν ἀποδοτικότητα. Ποῖον ἦτο τὸ ξεχωριστὸ γνώρισμα τῆς διακυβερνήσεως τοῦ τόπου κατὰ [illegible] τετραετίαν; Ἡ [illegible] δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ [illegible] πρὸς τὴν ὀρθότητα τῶν [illegible] τῶν πλείστων τῶν συνεργατῶν του, ἡ ὑποδούλωσις τούτων, πλήν, βέβαια, ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, εἰς τὴν αὐταρχικότητα ἑνὸς ἀνθρώπου εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν διαρκῶς ἀνέκυπτον, ὡς ἐκ τῆς μεταπολεμικῆς ἀρρυθμίας, τὰ πολυπλοκώτερα, οἰκονομικά, δημοσιονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα. Οὔτε ἡ στερεώτερη αὐτοπεποίθησις —μὴ ὑπάρχουσα πλέον— οὔτε ἡ ἐπιμονώτερη φιλεργία, οὔτε ἡ σπανιώτερη ὀξυδέρκεια ἠμποροῦν ν' ἀντικαταστήσουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἠρέμου καὶ ἐπιστημονικῆς τῶν μεγάλων προβλημάτων ἐρεύνης. Ἡ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν πρὸς διαμόρφωσιν τῶν καλυτέρων συμπερασμάτων ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος κατὰ τὴν διάρκειαν συμβουλευτικῆς ἢ φιλικῆς κουβεντούλας μετὰ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ἐξωκοινοβουλευτικοῦ προσώπου, οὐδέποτε ἠμποροῦσε ν' ἀποβῇ ἐπαρκῶς διαφωτιστική. Καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν δὲν ὑπῆρχεν ὁ πραγματικός, ὁ ὠργανωμένος ἐπιτελικὸς νοῦς. Ἐκυβερνήθημεν, χωρὶς νὰ λείψουν τὰ ἐρασιτεχνικὰ ἐπιτελεῖα, νευροπαθῶς, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, προχειρολογικὰ μὲ αὐτοσχεδιασμούς. Ἐὰν οἱ αὐτοσχεδιασμοὶ τῶν κυβερνώντων ὑπῆρξαν εἰς πᾶσαν περίοδον τῶν λαῶν ἐπιβλαβεῖς, ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ μας, τελευταίως ἰδίᾳ, ὀλέθριοι. Καμμία οἰκονομικὴ κρίσις δὲν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον χωρὶς σιγηλὰ ἀλλ' ἐκφραστικὰ καὶ βοερὰ προμηνύματα. Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν κάθε τι κτυποῦσε τὴν καμπάνα, μᾶς προειδοποιοῦσεν ὅτι ἔρχεται τὸ κακό. Ὑπῆρξε τοιαύτη ἡ μακαριότης ἢ προχειρολογία, ὥστε ἐπὶ τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη οὔτε αὐτὸς ὁ γεωργοοικονομικὸς χάρτης τῆς χώρας κατηρτίσθη. Ἀλλ' ἡ ὅλη κακοδαιμονία δὲν περιορίζεται εἰς τὰ ἀνωτέρω. Ἐζήσαμεν ψυχικῶς πολὺ χαμηλότερα ἢ ὅσον ἄλλοτε. Ἡ πτῶσις εἶνε δεινή. Καὶ τὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα ἐξησθένησε καὶ τὰ ἀξιώματα ἔχασαν τὴν σπουδαιότητά των καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ πολίτου θανασίμως ἐπλήγη, καὶ αἱ ἐλευθερίαι —ἀνεξαρτήτως ὡρισμένων παραστρατημάτων— σχεδὸν ἐξεμηδενίσθησαν. Πλάνη ὅτι ἡ ἐξουσία ἠσκήθη ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς ἢ ἂν θέλετε ἀπὸ τοὺς πλείστους τῶν ὑπουργῶν καὶ μείζων πλάνη ὅτι οἱ 250 βουλευταὶ καὶ οἱ 100 γερουσιασταὶ εἶχον τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν εἰς τὸ πολιτικὸ πλαίσιο τῆς χώρας —ἀνεξαρτήτως τῶν φαυλοκρατικῶν εὐκολιῶν ἢ ἄλλων κομματικῶν παραχωρήσεων. Δὲν βγαίνει τίποτε ἐὰν πρός τινας γερουσιαστὰς ἢ βουλευτάς, συνεπείᾳ τῶν στενῶν μετὰ τοῦ πρωθυπουργικοῦ οἴκου δεσμῶν, ἐτηρήθησαν τὰ προσχήματα. Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι τὸ ἀξίωμα —ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον δὲν εἶχεν ὡρισμένα ἐφόδια ἐπιβολῆς— ἠγνοήθη ἢ περιεφρονήθη. Ἐνῷ ὀδυρόμεθα διὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἰσοπέδωσιν καὶ τὴν ἔλλειψιν ἱεραρχικοῦ συναισθήματος, ἀκριβῶς οἱ τεταγμένοι νὰ τηρήσουν μερικοὺς κανόνας ἱεραρχικῆς τάξεως, ἔδωσαν πρῶτοι τὸ σύνθημα τῆς καταπατήσεως κάθε ἱεραρχικῆς ἐννοίας. Τί ἦτο ὑφ' ὃν τρόπον ἐγένετο ὁ καθορισμὸς μετὰ τόσης φειδοῦς ὡρῶν εἰσόδου τρὶς τῆς ἑβδομάδος τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, καθ' ὃν χρόνον ὁ τελευταῖος γραφεὺς εἶχε ὅλην τὴν ἄνεσιν δι' ἑνὸς σημειώματος πρὸς τὸν θυρωρὸν νὰ δέχεται οἱανδήποτε ὥραν, οἱονδήποτε φίλον; Τί ἦσαν αἱ συνεδρίαι τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων εἰς ὥρας καθ' ἃς εἶχε δικαίωμα εἰσόδου ὁ βουλευτὴς ἢ ὁ γερουσιαστὴς διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν οἰκείων ἐπαρχιῶν; Τί ἦτο τὸ γεγονὸς ὅταν οἱ κ.κ. βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι ἐπὶ ἡμέρας ν' ἀπασχοληθοῦν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἰδιαιτέρου διὰ νὰ ἐπιτύχωσι κάποιαν ὥραν ὀλιγόλεπτον ἀκρόασιν παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως; Ἀναντιρρήτως ὡρισμένοι φραγμοὶ εἶνε ἀπαραίτητοι. Ἀλλ' ὅ,τι ἐγένετο, ὑφ' ὃν τρόπον ἐξεδηλοῦτο, ἦτο ἐξευτελιστικὸ τοῦ ἀξιώματος. Τί νὰ εἴπωμεν δὲ περὶ μερικῶν ἄλλων ἀρχόντων — δημοσίων λειτουργῶν ἢ ὑπουργικῶν καὶ ἄλλων σωμάτων ὑπαλλήλων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐντελῶς ἐξηφανίσθη ἡ συναίσθησις τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως. Ὄχι ὀλιγώτερον χαρακτηριστικὰ τῆς ὅλης καταστάσεως εἶνε ὡρισμέναι ὑπερεύνοιαι πρὸς προϊσταμένους μεγάλων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν, ἀσκούντων πολὺ μείζονα ἐπιρροήν, ἀφ' ὅσην ἀσκοῦν συλλήβδην καὶ τέσσαρες καὶ πέντε ὑπουργοί, ὑπουργοὶ—σκιαί. Καὶ ὑπερεκτίμησις τῶν φώτων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν προσόντων ἀνθρώπων, ἀξιοθρηνήτως, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀποτυχόντων. Ἔτσι ὁ τόπος ἐδιοικήθη μᾶλλον ὑπὸ πέντε-δέκα ἐξωκοινοβουλευτικῶν ἢ κυρίων τινῶν τῶν ἀντιθαλάμων παρὰ ὑπὸ τῶν 12 ὑπουργῶν καὶ τῶν 370 γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἠμποροῦσε νὰ καλλιεργηθῇ μόνον πέριξ μιᾶς ἰδιορρύθμου διανοητικῆς καὶ ψυχικῆς συνθέσεως αὐταρχικῆς προσωπικότητος.

Μοιραία ἐποχὴ τετραετοῦς καταπτώσεως. Οἱ λαοί, ἐλέχθη, εὔκολα ἀλλάζουν τὰς κυβερνήσεις, ἀλλὰ δὲν ἀλλάζουν τοὺς χαρακτῆράς των. Ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια. Ἐν τούτοις εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν ἠμπορεῖ ἡ αὐταρχικότης ἑνὸς Κυβερνήτου νὰ ἐπιφέρῃ ἐπί τι χρονικὸν διάστημα ψυχικὸν κλονισμὸν καὶ ἀκόμη τὸν ἐξευτελισμόν, τὴν ἐκμηδένισιν τῶν χαρακτήρων.

Ὑπάρχει κάτι ἐλαφρυντικὸν διὰ τὸν κ. Πρωθυπουργόν: Ὅτι ὅλοι οἱ αὐταρχικῶς, οἱ δεσποτικῶς κυβερνήσαντες ἐπίστευσαν ὅτι ὁ λαὸς ὑπὸ τὴν σκιάν των, ὑπῆρξεν εὐτυχής. Φρικαλέα πλάνη, ἰδίᾳ εἰς τὰς ὥρας τῶν μεγάλων στερήσεων. Δὲν ἀργεῖ ὅμως νὰ ἐκδικηθῇ ἡ σκληρὰ πραγματικότης. Καὶ τοὺς αὐταρχικοὺς εἰς τὴν ἱστορίαν, τοὺς τραγικῶς πλανηθέντας ἔπληξε περισσότερον ἡ ἀλήθεια ἀπὸ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα.

Τί διακρίνει τοὺς μεγάλους ἀνθρώπους; Τὸ ἐξαιρετικὸ πνεῦμα; Μόνον;

Ὅταν ὅμως οἱ μεγάλοι αὐτοὶ δὲν εἶνε δίκαιοι; Ὅταν λείπουν τὰ μεγάλα αἰσθήματα; Καμμία ἀνύψωσις χωρὶς μεγάλη ψυχή. Ἐνθυμούμεθα τὴν σκέψιν: «Le genie c' est avoir de l' âme».

Ὁ αὐταρχικὸς ἄνθρωπος εἶνε αἰχμάλωτος τοῦ περιβάλλοντός του, χωρὶς κατὰ κάποιον ἄγραφον ἀνηλεῆ νόμον νὰ μπορῇ τελικῶς νὰ στηριχθῇ καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους περισσότερον ἐξυπηρέτησε καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι περισσότερον τὸν ἐξυπηρέτησαν. Τί ἀπομένει; Ἡ ἀφοσίωσις μερικῶν μυστικοπαθῶν, ἀγνώστων καὶ εἰς τὸ εἴδωλόν των.

Θλιβερὰ τετραετία δεινῆς κακομοιριᾶς. Οὔτε τὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα καλύτερα διεμορφώθη, οὔτε τὸ φρόνημα ἀνυψώθη, οὔτε χαρακτῆρες διεπλάσθησαν

Ψυχικὴ ὑποδούλωσις.

ΑΧ. ΚΑΛΕΥΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, κατόπιν, ἄλλως τε, τῶν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων γνωστῶν δηλώσεων τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροφυλακίου, προέβη χθὲς εἰς διάβημα παρὰ τῇ κυβερνήσει, ζητήσας ὅπως τὰ κατατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐξωτερικῶν δανείων μετατρέπωνται εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ μὴ χρησιμοποιῶνται δι' ἀνάγκας ἐσωτερικάς, ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα. Συγχρόνως δὲ τὰ εἰδικῶς ἀσχολούμενα μὲ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα Λονδίνια φύλλα ἀπηχοῦν, εἰς τὴν ἀρθρογραφίαν των, τὰς ἀνησυχίας τῶν Ἄγγλων ὁμολογιούχων διὰ τὰ κατατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος «μπλοκὲ» χρεωλύσια. Τόσον αἱ ἀνησυχίαι αὐταί, ὅσον καὶ τὸ διπλωματικὸν διάβημα βασίζονται ἐπὶ τῆς προϋποθέσεως ὅτι αἱ εἰδικαὶ αὐταὶ καταθέσεις, εἴτε ἐχρησιμοποιήθησαν ἤδη, εἴτε ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς νὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἀνάγκας ἐσωτερικάς, τοῦτο δὲ εἶνε ἀνακριβές. Ἡ κυβέρνησις, ζητήσασα ἁπλῶς ἀπὸ τοὺς ξένους ὁμολογιούχους νὰ ὑπομείνουν προσωρινῶς τὴν κατάθεσιν τοῦ χρεωλυσίου «μπλοκέ», ἐπεφυλάχθη ρητῶς νὰ ἀναμείνῃ, διὰ τὴν τελικὴν τύχην των, εἴτε τὰς ἀποφάσεις τῆς Λωζάννης, εἴτε τὴν ἐτυμηγορίαν μιᾶς διαιτησίας. Κατὰ συνέπειαν, αἱ μὲν κρίσεις τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων εἶνε, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀστήρικτοι, τὸ δὲ διπλωματικὸν διάβημα ἔχει πραγματικὴν σημασίαν μιᾶς προειδοποιήσεως καὶ μιᾶς διευκρινίσεως: προειδοποιήσεως περὶ τῶν διαθέσεων τῶν Ἄγγλων, τοὐλάχιστον, ὁμολογιούχων, καὶ διευκρινίσεως τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν ἀπεδέχθη καμμίαν πρότασιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Γενεύῃ, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν παρέπεμψεν εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μετὰ τῶν ὁμολογιούχων.

⁂

Ἡ Ἀγγλικὴ ἑρμηνεία

Ὅσον καὶ ἂν εἶνε σκληρὰ ἡ Ἀγγλικὴ αὐτὴ διευκρίνισις, ἦτο, δυστυχῶς, ἀναγκαία, διὰ νὰ μὴ παραπλανᾶται κανεὶς ὡς πρὸς τὴν πραγματικότητα. Διαρκῶς δὲ προσπαθοῦν νὰ παραπλανοῦν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανά της ἐπὶ ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας εἶνε δικαίωμα τοῦ λαοῦ. Ποῖος ἐλησμόνησε τὰ κακοζήλως ρωμαντικὰ ἐκεῖνα τηλεγραφήματα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου ἐκ Γενεύης περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας, τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος; «Νεκρικὴ σιγή», «βαρεῖα συγκίνησις», «σιωπηλὴ εὐλάβεια τῶν ἀκροατῶν», καὶ τὰ λοιπά, εἶχον διανθίσει τὰς ἀνοήτους ἐκείνας περιγραφάς, τῶν ὁποίων παρείχετο καὶ εἰς τὰ ἴδια τὰ τηλεγραφήματα καὶ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν βενιζελικὰ σχόλια ἡ ἑρμηνεία ὅτι τὸ Συμβούλιον ἐπεδοκίμασε σιωπηρῶς τὴν ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ χρεωλυσίου καὶ τὴν χρησιμοποίησίν του δι' ἀνάγκας

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Χείλη ἢ δόντια;

Ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος ὥρισεν ἄλλοτε τὸ φίλημα διὰ τῶν ἀκολούθων στίχων:

Τὸ φίλημα εἶνε τροφὴ
πυρίνη τῆς καρδίας,
στιγμὴ κλαπεῖσα τῆς Ἐδὲμ
καὶ τῆς ἀθανασίας.
Μ' ἓν φίλημα γεννώμεθα,
μ' ἓν φίλημα γεννῶμεν,
κι' ἓν φίλημα λαμβάνομεν
ὁπόταν τελευτῶμεν.

Μὲ ἄλλους λόγους, ὁ ποιητὴς εἶχε τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ἔχει καὶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος, ὅτι διὰ τὴν καρδιὰν δὲν ὑπάρχει τροφὴ περισσότερον γλυκεῖα ἀπὸ τὰ φιλήματα, μὲ τὰ ὁποῖα φερόμεθα εἰς τὸν κόσμον, δίδουμε εἰς ἄλλους τὴν ζωήν, καὶ ἀποχωριζόμεθα τέλος ἀπὸ αὐτήν. Ἀλλ' ἰδού, ὅτι ἕνα τελευταῖον περιστατικὸν ἔρχεται νὰ ἀνατρέψῃ τὰ μέχρι σήμερον καθιερωμένα καὶ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ φίλημα δὲν εἶνε τὸ μοναδικὸν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἐκδηλοῦται ὁ ἔρως, ὁ διαιωνίζων τὴν ὕπαρξιν τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶνε καὶ τὸ δάγκωμα. Τοιουτοτρόπως προχθὲς ὁ τριακονταετὴς λατόμος Εὐάγγελος Μπαράκος, νυμφευθεὶς πρὸ ἑξαμήνου ἐξ ἔρωτος τὴν ἐκ Καρύστου συμπατριώτιδά του Καλλιόπην, ἀγαπῶν δὲ αὐτὴν ἐμμανῶς καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τῇ παράσχῃ βίον εὐδαίμονα, ἀπεφάσισε νὰ τερματίσῃ τὴν ζωήν του κατὰ ἴδιον τρόπον. Πρὸ τῆς αὐτοκτονίας του ὅμως ὁ Μπαράκος ἤθελε νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὴν ἀγαπητήν του σύζυγον καὶ πρὸς τοῦτο μετέβη εἰς τὴν παρὰ τὸ Γαλάτσι οἰκίαν των, ὅπου ἡ Καλλιόπη εἰργάζετο εἰς τὰ οἰκιακά, ἤτοι ἔβραζε τὴν φασουλάδαν διὰ τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα. Ὁ λατόμος, μόλις ἀντίκρυσε τὴν σύζυγόν του, ἔσπευσε νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ κατὰ τὸν πλέον τρυφερὸν τρόπον, ἐνῷ δὲ ἐκείνη ἐπερίμενε νὰ ἐπακολουθήσουν τὸν ἐναγκαλισμὸν τὰ γνωστὰ παρεπόμενα, ἤτοι τὰ φιλήματα, ἀντελήφθη, ὅτι ὁ σύζυγός της τὴν ἐδάγκανε μετὰ παραφορᾶς. Ἡ Καλλιόπη κατ' ἀρχὰς ἀπέδωσε τοῦτο εἰς ὑπέρμετρον ἐκδήλωσιν συζυγικῆς τρυφερότητος, δὲν ἐβράδυνε ὅμως ὀλίγον κατόπιν νὰ πεισθῇ, ὅτι ἡ ἰδέα της ἦτο ἐσφαλμένη, διότι ὁ Μπαράκος ἐξηκολούθει τὶς δαγκωματιές του εἰς ὅλον τὸ σῶμά της, ἀποσπῶν ταὐτοχρόνως ἐξ αὐτοῦ καὶ τεμάχια σαρκῶν καὶ φορεμάτων. Πρὸ τῆς ἀγρίας αὐτῆς καταστάσεως εὑρεθεῖσα, ἤρχισε νὰ τρέχῃ εἰς τὸ σπίτι καὶ νὰ ζητῇ βοήθειαν, εἰς δὲ τὰς φωνάς της ἔσπευσαν δύο γειτόνισσαι, πρόθυμοι νὰ παράσχουν τὴν συνδρομήν των εἰς τὴν ἀτυχῆ γυναῖκα. Ὁ λατόμος ὅμως, ἀντὶ νὰ ἀναχαιτισθῇ ἀπὸ τὴν πρᾶξίν του, ὥρμησε καὶ κατὰ τῶν γειτονισσῶν τούτων καὶ τὰς ἐδάγκασε μὲ τὴν ἰδίαν πάντοτε παραφοράν. Εἰς τὸν τόπον τότε τῶν σκηνῶν προσέτρεξαν καὶ πολλοὶ γείτονες, τοὺς ὁποίους ὅμως ὁ Μπαράκος ἀπέφυγε νὰ δαγκώσῃ, ἀρκεσθεὶς νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν καὶ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν ζωήν του, ριφθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕψους ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ στύλου τῆς Πάουερ.

Τὸ περιστατικὸν ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὡς ἐκδήλωσις κάποιας αἰφνιδίας παραφροσύνης τοῦ λατόμου, τινὲς δὲ ἐξέφρασαν καὶ τὴν ὑπόνοιαν μήπως ὁ ἀτυχὴς αὐτόχειρ ἦτο λυσσόδηκτος. Ἀλλὰ καμμία ἀπὸ τὰς γνώμας αὐτὰς δὲν εἶνε ἀληθής, διότι ἐὰν μὲν ὁ Μπαράκος παρεφρόνει, ἀντὶ νὰ δαγκάσῃ τὴν σύζυγόν του, θὰ τῆς ἀγόραζε καινούργια τουαλέττα, ἐὰν δὲ πάλιν εἶχε δηχθῇ ὑπὸ λυσσῶντος σκύλλου, θὰ εὕρισκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δαγκάσῃ ἐκείνους ποὺ τὸν ὑπάνδρευσαν. Ὁ λατόμος ὅθεν ἠθέλησε διὰ τῆς πράξεώς του νὰ καθιερώσῃ νέον τρόπον ἐκδηλώσεως ἀγάπης καὶ τρυφερότητος συζυγικῆς, τρόπον, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶλλον σύμφωνος εἶνε πρὸς τὰς συγχρόνους μεταξὺ συζύγων σχέσεις, καὶ περισσότερον φυσικός, καθ' ὃ παραδεδεγμένος ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρξεις, πλήν, ἐννοεῖται, μιᾶς μερίδος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ ὄντως, ἐὰν ρίψῃ κανεὶς ἕνα πρόχειρον βλέμμα εἰς ὅ,τι λαμβάνει χώραν τριγύρω μας, θὰ ἴδῃ ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ὄντα, τὰ ὁποῖα ἔπλασεν ὁ Δημιουργός, κάθε ἄλλο παρὰ διὰ φιλημάτων ἐκδηλώνουν τὴν μεταξύ των ἀγάπην. Τοὐναντίον τὸ δάγκωμα ἀποτελεῖ τὸ γενικῶς καθιερωμένον μέσον ἐρωτικῶν τρυφεροτήτων. Ἡ γάτα μου ἡ Μασκὼττ, ἐπιστρέφουσα κάθε πρωῒ εἰς τὸ σπίτι ἀπὸ τὴν περιπλάνησίν της μὲ τοὺς γάτους ἀνὰ τὰ γειτονικὰ κεραμίδια, φέρει ἐπὶ τοῦ σώματος τραύματα, τὰ ὁποῖα μία προσεκτικὴ παρατήρησις ἀποκαλύπτει ὅτι τῆς τὰ ἐφιλοδώρησεν ὁ πύρινος ἔρως τοῦ γείτονος Ματσαρόκου. Ὁ σκύλλος μου ἐπίσης ὁ Ἀζὼρ δὲν ἐκτελεῖ καμμίαν συνάντησιν μετὰ τῆς Κανέλλας, ἐὰν δὲν προηγηθοῦν ἡ ἀπαραίτητες δαγκωματιές. Ὁ πετεινὸς τῆς αὐλῆς μου ξεπουπουλιάζει τὶς πουλάδες τῆς δικαιοδοσίας του, ὅταν συμβῇ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἐρωτικὰς διαχύσεις. Μόνος ὁ ἄνθρωπος ηὗρε τὸ τρόπον νὰ ἐκδηλώνῃ τόσον ἀνοήτως τὰ ἐρωτικά του αἰσθήματα, φιλῶν καὶ φιλούμενος:

—Λέλα μου, σὲ ἀγαπῶ τρελλά!

—Καὶ γώ, Τοτό μου!

—Ἔλα λοιπὸν νὰ ἀνταλλάξωμε τὸ πρῶτο φίλημα τῆς ἀγάπης.

—Μάτς, μούτς.

—Ποία οὐρανία ἀπόλαυσις!

—Νομίζω, ὅτι πετῶ εἰς τοὺς αἰθέρας!

—Καλὰ τὸ εἶπεν ὁ Οὐγκώ, ὅτι ὁ ἔρως εἶνε ὁ ἀσπασμὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα...

Ὁ λατόμος ὅμως ὁ Μπαράκος διαφωνεῖ ριζικῶς πρὸς τὸ ποιητὴν τῶν «Θρύλων τῶν αἰώνων». Οἱ ἄγγελοι ἠμποροῦν κάλλιστα νὰ φιλοῦν τὰ ἄστρα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τέλους δὲν συνηθίζουν νὰ τρώγουν σκορδαλιὰ καὶ συνεπῶς δὲν μυρίζει τὸ στόμα τους. Διὰ τὴν ἀγαπητὴν ὅμως Καλλιόπην προτιμότερον εἶνε ἕνα καλὸ δάγκωμα. Ἐξασφαλίζεται δι' αὐτοῦ κανεὶς ἀπὸ τὴν μετάδοσιν τῶν μικροβίων, κίνδυνον, τὸν ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἔχει ὑποδείξει καὶ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη. Ἀλλὰ τὸ δάγκωμα εἶνε προτιμητέον τοῦ φιλήματος ὄχι μόνον διότι τὸ ἔχουν καθιερώσει τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἔρωτος εἶνε ἀπείρως εὐφυέστερα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀγάπης ἐξασφαλίζει ἁρμονικωτέραν ζωὴν μεταξὺ τῶν συζύγων ἰδίως. Σήμερον μία γυναῖκα, ἡ ὁποία θέλει νὰ ἀποκτήσῃ νέον φόρεμα, ἢ κανένα πολύτιμον κόσμημα, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ πρὸς τοῦτο τὸν σύζυγόν της, προτείνουσα πρὸς αὐτὸν τὰ χείλη της τρυφερῶς πρὸς φίλημα. Ἐὰν ὅμως καθιερωθῇ ἀντὶ τοῦ φιλήματος τὸ δάγκωμα, ὁ σύζυγος ἀνακτᾷ τὴν ἡσυχίαν του:

—Θὰ μοῦ πάρῃς, Γεῶργο, ἐκεῖνο τὸ ὡραῖον κολλιέ, ποὺ εἴδαμε προχθές;

—Ναί, ἀγάπη μου. Ἀλλὰ ἔλα πρωτήτερα νὰ σὲ δαγκώσω.

—Ἄς μοῦ λείπῃ, χριστιανέ μου, τὸ κολλιέ σου!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἐπιφυλλίδες τῆς «Πρωΐας»

Μικροὶ ἱστορικοὶ ἔρανοι

Πελαργοὶ

Τοῦ κ. Γιάννη Βλαχογιάννη

Μὲ τ' ἄσκημα τοῦτα πουλιά, τὰ περίεργα γιὰ τὰ ἰδιώματα τῆς ζωῆς τους, τὶς οἰκογενειακές τους ἀρετὲς καὶ τὴ συζυγικὴ τιμή τους, ὁ ἔξυπνος Ρωμιός, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὴν ἱστορία, εἶχε ἀνοίξει, κατὰ τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, κρυφή, ἀμάχη, θανάσιμο μῖσος τοὺς εἶχε ὀμόσει, μὰ δὲν τολμοῦσε νὰ τοὺς κάνῃ τίποτε κακὸ γιατὶ εἴχανε τ' ἀθῶα πουλιὰ προστάτη δυνατό, τὸν Τοῦρκο. Στὰ 1821, μὲ τὸ ξέσπασμα τοῦ πολέμου, ἄρχισε κι' ὁ ἀγώνας κατὰ τῶν λελεκιῶν. Τί κακὸ τάχα κάνανε τ' ἄβλαβα, τὰ τόσο εὐεργετικὰ πουλιά, στὸν Ἕλληνα, ποῦ μόλις σηκωνόταν ἀπὸ τὰ δεσμά του ; Μισοῦσε τὴν ἀσχήμεια τους, τὴ μεγάλη τους τὴ μύτη, ποῦ τῶν πουλιῶν ἡ μοῖρα τοὺς τὴ χάρισε ὅπλο φοβερὸ γιὰ νὰ χτυπᾶνε τὸν τὸν ἐχθρό τους, κι' ὄργανο πραχτικὸ γιὰ νὰ βρίσκουν τὴν τροφή τους ; Ἢ τὸ μακρύ τους τὸ λαιμό, ποῦ ἅμα δὲν ἔχουνε τί νὰ τὸν κάμουνε, τὸν ἀναπαύουνε πίσω στὴν πλάτη τους ἀργό ; Ἢ μήπως, ἐπειδὴ στέκονται στὸ ἕνα τους ποδάρι, κάνοντας οἰκονομία τὸ δεύτερο, ἐνῷ ὁ ἔξυπνος Ρωμιὸς εἶναι ἕτοιμος καὶ μὲ τὰ τέσσαρα νὰ τρέξῃ γιὰ νὰ φτάσῃ τὸ σκοπό του, καὶ τὴ μούρη του νὰ χώσῃ ἐκεῖ ποῦ δὲ χωρεῖ, κι' ἀπὸ τὴ ράχη του νὰ διώξῃ τὶς δικές του ἁμαρτίες καὶ νὰ τὶς φορτώσῃ τοῦ ἀλλουνοῦ ; Βαρειά, τέλος, εἶναι ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ Νεοέλληνα γιὰ τὸ μῖσος τὸ θανάσιμο ποῦ εἶχε ἐνάντια στὰ λελέκια. Καὶ ἡ ἀπολογία του ; Θὰ τὴ δοῦμε καὶ τὴν ἀπολογία, ἀφοῦ μιλήσουμε γιὰ τὴν κατηγορία πρῶτα.

Δὲ φθάνει δηλαδὴ ἡ παγκόσμια κατακραυγὴ κατὰ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων γιὰ τὸ βάρβαρο μεταχείρισμα ποῦ κάνουνε στὰ ζῶα· δὲ φθάνει ποῦ δέρνουν, οἱ γενναῖοι, καὶ βασανίζουν τοὺς ἀναπολόγητους αὐτοὺς συντρόφους στὴ δουλειά τους, ὡς ποῦ νὰ στίψουν τὴ στερνὴ σταλαματιὰ ἀπὸ τὸ φτωχὸ κορμί τους· δὲ φθάνει ποῦ χτυπᾶνε χωρὶς λόγο τὰ σκυλιά, ἀπὸ νεῦρα καὶ θυμὸ παράλογο· ἔχουμε τώρα καὶ τὸ στίγμα τῆς σκληρότητάς του ἐνάντια στὰ λελέκια. Οἱ «ἐχθροί» αὐτοὶ τοῦ Νεοέλληνα, ἴσα-ἴσα γιατὶ δὲν τοῦ κάμανε ποτὲ κακό, εἶναι καὶ οἱ βαρύτεροι κατήγοροί του. Τέτοια κατηγορία ἀπὸ κατηγόρους ποῦ εἶναι τόσο αὐστηροὶ κριτὲς στὸν ἴδιον ἑαυτό τους — τὰ λελέκια εἶναι ἀλύπητα τιμωροὶ σὲ ζητήματα τιμῆς ἀνάμεσό τους — μὰ γίνεται ἀκόμα περισσότερο βαρειά, καὶ κιντυνεύει ν' ἀποδείξῃ τὸν κατηγορούμενο ἔνοχο, μάλιστα ἀφοῦ τὴν κατηγορία τὴν ὑποστηρίζουνε δυὸ λαοὶ τόσο ζώφιλοι, ὁ Τοῦρκος, ποῦ ἀγαπάει τὰ ζῶα γιατὶ τὸν προστάζει τὸ Κοράνι, κι' ὁ Ἄγγλος, ποῦ τ' ἀγαπάει ἀπὸ κοινωνικὴ ἀνατροφή, καὶ ποῦ ἐνῷ κρίνει ὅλο τὸν κόσμο μὲ τὴν κρίση του τὴν πολιτισμένη, λησμονάει μέσ' τὸν ἐγωϊσμό του πῶς μιὰ φορὰ μεταχειριζότανε τὰ ζῶα πολὺ χειρότερα ἀπ' ὅ,τι τὰ μεταχειρίζεται τώρα ὁ Ρωμιός. Ἄγγλοι καὶ Τοῦρκοι, μεγάλοι λαοὶ κατακτητικοί, ποῦ ἀφοῦ μὲ θυσίες ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων πετύχανε τὴν ἄνεσή τους τὴν οἰκονομική, ἀποχτήσανε τῆς ἀρχοντειᾶς τὶς χάρες· καὶ εἶναι μιὰ ἀπ' αὐτὲς ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ζῶα. Ὁ φτωχὸς λαὸς ὁ σκλαβωμένος, μέσ' τὴ συφορά του, στὴν ἀνάγκη του τὴν ὑλική, στὸν κόπο τὸ σκληρὸ γιὰ τὸ ψωμί, ἄλλο παράδειγμα ἀνθρωπιᾶς δὲν παίρνει παρὰ τοῦ ἀφέντη τὸ παράδειγμα. Ἂν ὁ τύραννος φέρνεται σκληρόκαρδα στὸ σκλάβο, τί πῶς ἀγαπάει τὰ ζῶα ; Ὁ σκλάβος θὰ φερθῇ κι' αὐτὸς σκληρά, καὶ θὰ ξεσπάσῃ στὰ κατώτερά του πλάσματα. Καὶ θὰ πιστεύῃ πῶς, ἐνῷ τὰ ζῶα βασανίζει, πολὺ χειρότερα ὑποφέρνει αὐτὸς κι' ἀπὸ τὰ ζῶα. Ὁ σκλάβος εἶναι, γενικά, σ' ἕνα βαθμὸ μικρὸ ἢ μεγάλο, ἄναντρος· ὁ ἀφέντης του δὲν τὸν ἀφήνει νὰ φανῇ στὸν κόσμο μὲ κανένα καλωσύνης χάρισμα, γιατὶ κάθε ἀρχοντικὴ ἀρετὴ στὸ σκλάβο δὲν ταιριάζει.

Τὰ λίγα αὐτὰ ποῦ εἶπα ἔχουνε σκοπὸ νὰ δείξουν πῶς ἡ περίφημη ζωοφιλία δὲν περπατεῖ συχνὰ συντρόφισσα μὲ τὴν ἀληθινὴ φιλανθρωπία, τὴ χριστιανική. Ἡ ζωοφιλία, βέβαια, ὠφέλησε πολὺ τ' ἀδύνατα βασανισμένα πλάσματα, μὰ ἔπλασε ἕναν τύπο ἀνθρώπου ἐγωϊστῆ, ἀκοινώνητου, ἀφιλάνθρωπου, τὸ «ζώφιλο» τὸν Εὐρωπαῖο, μάλιστα τὸν Ἄγγλο. Ὅσο γιὰ τὸν Τοῦρκο, τὸ Κοράνι ἐνῷ τὸν προστάζει νὰ πλουτίζῃ μὲ τὴν περιουσία τοῦ γκιαούρη, τὸν προτρέπει μαζὶ καὶ νὰ βοηθάῃ τὸ φτωχό. Ἔτσι ὅταν ἄρχισε ὁ Ἀγῶνας τοῦ 1821, ὁ Τοῦρκος βρέθηκε ἰδιοχτήτης ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, κι' ὁ ραγιᾶς, ξεγυμνωμένος ἀπὸ τὴν κληρονομία του, δὲν περίμενε καλὸ παρὰ ἀπὸ τοῦ ἀγᾶ τὸ θάνατο. Ὁ Τοῦρκος ζοῦσε μὲ τ' ἀπέραντά του κτήματα, τὰ ὡραῖα του ἄλογα, τὰ κυνηγόσκυλά του, τὴ ζωοφιλία του, κι' ὁ ραγιᾶς μισοῦσε θανάσιμα, κι' αὐτὸν καὶ τὰ καλά του. Τὸ μῖσος τοῦ ραγιᾶ ἔφθανε καὶ στ' ἄψυχα, καὶ στὰ παραμικρὰ ποῦ τοῦ θυμίζουν τοῦ ἀφέντη τὴ ζωὴ τὴν ἄνεργη καὶ τὴ δική του μαύρη συφορά.

Β΄.

Ὕστερα ἀπ' αὐτὸν τὸν γῦρο τὸν κάπως μακρινό, ἔρχομαι στὰ λελέκια. Οἱ Ἄγγλοι περιηγητές τῶν χρόνων τῆς Ἐπανάστασης διαλαλήσανε στὸν κόσμο τὸ ἄνανδρο κυνηγητὸ τῶν λελεκιῶν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, τοὺς μόλις ἐλευθερωμένους. Πρῶτος ὁ G. Waddington (Ταξίδι στὴν Ἑλλάδα, 1823—24) περιγράφοντας τὴ ζωοφιλία τῶν Τούρκων, τῶν κλεισμένων στὴν Ἀκρόπολη, κατὰ τὰ 1821—22, προσθέτει αὐτὰ τὰ πικρὰ λόγια : «Ἅμα οἱ Ἕλληνες πατῆσαν τὴν Ἀθήνα, ἀρχίσαν τρομερὸ κυνηγητὸ τῶν λελεκιῶν, διώχνοντάς τα ἀπὸ τὶς καμινάδες, ἀπὸ τὶς ἀρχαῖες κολῶνες, ὅπου εἴχανε ζήσει πολλοὺς αἰῶνες, κατὰ διαδοχή, ἥσυχα, κάτου ἀπὸ τὴν προστασία τὴ Μωαμεθανική. Τὸ βάρβαρο αὐτὸ θέαμα τῆς καταστροφῆς, μπορεῖ κανεὶς νὰ πιστέψῃ, ξεφρένιασε τοὺς Τούρκους πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὸ χάλασμα τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν τζαμιῶν τους». Εἶπα πειὸ πάνου δυὸ λόγια γιὰ τὴν ἀνανδρία τοῦ κάθε σκλαβωμένου λαοῦ· καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ ἐδῶ τὸ μόνο παράδειγμα, ποῦ ὁ λαὸς ὁ ἐπαναστάτης μισεῖ, καὶ θέλει νὰ σβύσῃ ἀπὸ τὸν κόσμο τὸ τελευταῖο σημάδι ποῦ τοῦ θυμίζει τὸν παλιό του τύραννο. Ὁ Τοῦρκος τῆς Ἀθήνας ἀηδίαζε βλέποντας τοὺς Ἀθηναίους νὰ κυνηγᾶνε τ' ἄβλαβα πουλιὰ — καὶ εἶναι αὐτὸ μιὰ ἀρετὴ τοῦ τουρκικοῦ χαρακτῆρα. Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀρετὴ δύσκολα ταιριάζει μὲ τὶς τρομερὲς σφαγὲς τῆς Ἐπανάστασής μας, ὅπου πληρῶναν ἀθῶοι τὰ κακὰ ποῦ κάναν ἄλλοι. Οἱ σφαγὲς τῆς Πόλης ἀφορμὴ εἴχανε τὸ κίνημα τοῦ Ὑψηλάντη· οἱ σφαγὲς τῆς Χίου ἀφορμὴ εἴχανε τὴ σφαγὴ τῶν Τούρκων στὴν Ἀθήνα κλπ. Ὅσο γιὰ τὰ λελέκια, μὲ τὴν πολιορκία τῆς Ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ Ἑσπεριναὶ)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἱπποδρόμιον.
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἡ ἅμαξα». «Γλέντι, κρασί, ἀγάπη».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Β. Λογοθετίδης). «Τοπάζ».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 10 μ.μ. «Αἲντα» μὲ τὴν κ. Βυζαντίου.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Τὰ Καμπανέλλια». Πρώτη.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ὁ κῆπος τῆς Ἐδέμ».
ΛΑΟΥ. «Σκανδαλιάρα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σὰν θέλει ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρός».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἄννα Κρίστι» μὲ τὴν Γκάρμπο.
ΙΝΤΕΑΛ. «Χ. 27».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Θὰ εἶμαι μόνη μετὰ τὰ μεσάνυκτα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ διαβατήριον 13444».

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.). 6.30' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.30' μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ τὶς ὀπερέττες: Λίνκε: «Λυσιστράτα», Σίντνεϋ Τζόνες: «Γκέϊσα», Λέχαρ: «Τσάρεβιτς», Κάλμαν: «Μπαγιαντέρα». 9 μ.μ. Ρεσιτὰλ βιολιοῦ: Μπετόβεν: «Ρομάντσα», Σοῦμπερτ: «Ἄβε Μαρία», Πουνιάνι: «Πρελούντιο καὶ ἀλλέγκρο», Ρίς: «Περπέτουουμ μόμπιλε». 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας: Μπετόβεν: «Ἔγκμοντ» (εἰσαγωγή), Σοπέν: «Κοντσέρτο» γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα, Ντβόρζακ: «Σλαυϊκὸς χορὸς» ἀρ. 10, Μασσενέ: «Γραφικαὶ σκηναὶ» (σουΐτα), Μεσον. Τσιγγάνικη μουσική.

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 8.35 μ.μ. Διάφορες ἄριες: Ἔργα: Μότσαρτ, Περγκολέζε, Σοῦμπερτ, Ντονιζέττι, Μάγερμπερ, Ριχ. Στράους, Μπράκκο, Λεονκαβάλλο. 9.20' μ.μ. Μετάδοσις θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Σνιτσλερ. 11.35' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 7.30' μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου: Μπετόβεν: «Σονάτα» ἀρ. 10, Σοῦμαν: «Πεταλοῦδες», Σαὶν Σάνς: «Γκαβότ», Λίστ: «Βιεννέζικη βραδυά», Γκρήγκ: «Σ' ἕνα λεύκωμα», «Σοπέν: «Πολωνέζα». 8.20' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394 μ.). 8.10' μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική. 9.15' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία: Ἐκτέλεσις τῆς «Ἐνάτης συμφωνίας» τοῦ Μπετόβεν, διὰ σόλι, χορῳδίαν καὶ ὀρχήστραν.

ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Φλωρεντία, Μιλᾶνον, Γενούη, Τουρῖνον, Τεργέστη). 9.15' μ.μ. Συναυλία ἐλαφρᾶς μουσικῆς. 10 μ.μ. Μετάδοσις τῆς ὄπερας: «Βίλλι» τοῦ Πουτσίνι.

ΜΟΝΑΧΟΝ (532 μ.). 8.05' μ.μ. Μετάδοσις ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου τῆς ὄπερας: «Αἲντα» τοῦ Βέρντι.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 10.25' μ.μ. Μετάδοσις τῆς ὄπερας: «Φάλσταφ» τοῦ Βέρντι.

ΡΩΜΗ (441 μ.). (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐκ Νεαπόλεως). 9.45' μ.μ. Μετάδοσις τῆς ὀπερέττας: «Ἁγνὴ Σουζάννα» τοῦ Ζιλμπέρ.

ἐπειγούσας ἐσωτερικάς· τοῦτο δὲ ἐπανηγυρίσθη καὶ ὡς διπλωματικὸς «θρίαμβος» τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπως πρὶν ἐπανηγυρίζετο ἐπαισχύντως τὸ ψεῦδος ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ εἶχεν ἀποδεχθῆ τὰ ἐννέα δέκατα τῶν Ἑλληνικῶν αἰτημάτων. Ἐξ Ἀγγλίας τώρα ἔρχεται ἡ ἀμείλικτος διάψευσις τῆς δημοκοπικῆς ἐκείνης βενιζελικῆς ἑρμηνείας.

□□

Τὸ τράστ τῶν ἐπιβατηγῶν

Ὅταν, πρὸ καιροῦ, συνεζητεῖτο ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐμπορικῆς μας Ναυτιλίας —τῆς Ἐπιβατηγοῦ— εἴχομεν ὑποστηρίξει τὴν ἄποψιν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἑνωθοῦν αἱ ὑπάρχουσαι Ἑταιρεῖαι, νὰ γίνῃ μία ἐπιλογὴ τῶν σκαφῶν των, προτιμωμένων τῶν νεωτέρων καὶ ἀνετωτέρων καὶ μᾶλλον ταχυπλόων, διὰ νὰ λείψῃ ὁ ὀλέθριος ἀνταγωνισμὸς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τοὺς ταξειδεύοντας ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρα ἄνεσις, ἀκρίβεια δρομολογίων καὶ ἀσφάλεια. Ἡ ἕνωσις ἐκείνη δὲν ἐπραγματοποιήθη ἴσως διότι θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν λάβῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα του τὸ Κράτος, ὡς διαιτητὴς τῶν φυσικῶν ἀξιώσεων κάθε Ἑταιρείας εἰς τὸν νέον συνεταιρισμόν. Ἐδημιουργήθη, ὅμως, ἐσχάτως εἰς τὸν Πειραιᾶ ἕνα εἶδος τράστ τῆς ἐπιβατηγοῦ ἀκτοπλοΐας, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν ὀλίγαι, ὡρισμέναι Ἑταιρεῖαι, ἐξασφαλίσασαι τὸ δέσιμον τῶν ἄλλων σκαφῶν. Τὸ τράστ αὐτὸ ἐκμεταλλεύεται τώρα τὸ κοινὸν κατὰ τρόπον ἐπαχθῆ. Καταργηθέντος τοῦ συναγωνισμοῦ, ἠλαττώθησαν τὰ δρομολόγια εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατόν, οἱ ἐπιβάται συνωστίζονται ἀθλίως, ταξειδεύουν ὑπὸ ἀσυγκρίτως χειροτέρους ὅρους ἀπὸ πρίν, οἱ δὲ ναῦλοι καὶ τὰ κόμιστρα ὑψώθησαν καὶ τείνουν νὰ ὑψωθοῦν ἀκόμη περισσότερον. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀποτελεῖ, διὰ μίαν χώραν ζωσμένην ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ὅπως ἡ Ἑλλάς, πραγματικὴν ἐχθρικὴν πρᾶξιν ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ κοινοῦ, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητος ἀπὸ τὴν οἰκείαν κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας καθῆκον εἶνε ἡ προάσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ κοινοῦ.

□□

Αἱ ξέναι ἑταιρεῖαι

Ἡ Κυβέρνησις πρόκειται, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἴσως, νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀξίωσιν πολλῶν, ξένων ἰδίως, Ἑταιρειῶν, ὅπως πληρώνωνται ἐφεξῆς εἰς ηὐξημένην τιμήν, γινομένης προσαρμογῆς τῆς χρυσῆς δραχμῆς εἰς χαρτίνας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, ὁπότε πρόκειται κατ' οὐσίαν ν' αὐξηθῇ εἰς τὸ διπλάσιον ἡ τιμὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τοῦ ἀεριόφωτος, τῶν τηλεγραφημάτων κτλ. Ἀναμφιβόλως ἡ ἀπαίτησις τῶν Ἑταιρειῶν τούτων εἶνε νόμιμος, στηριζομένη εἰς τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν συμβάσεων, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, προβλέπουν, ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν καταβάλλονται εἰς χρυσᾶς δραχμάς. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ἄρά γε ἡ τοιαύτη ἀπαίτησις καὶ σύμφωνος πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ξένων Ἑταιρειῶν; Εἰς ἐποχὴν κρίσιμον διὰ τὴν οἰκονομικὴν μας ζωήν, δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ἐγερθῇ ἀπὸ μέρους τῶν Ἑταιρειῶν μία ἀξίωσις, ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐπίτασιν τῶν δυσκολιῶν μας, τὴν αὔξησιν τοῦ τιμαρίθμου καὶ πρὸ παντὸς τὴν δικαιολογημένην δυσαρέσκειαν τῶν πολιτῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ αἱ ξέναι ἑταιρεῖαι ἀντιμετωπίζουν δυσχερείας οἰκονομικάς. Ἀλλ' εἰς τὸ τέλος συμφέρον ἔχουν νὰ συμβάλουν καὶ αὐταὶ εἰς τὴν γενικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον, ὡς πελάτην, καὶ ἕως τώρα ἀπεκόμισαν τὰ κέρδη των καὶ εἰς ἓν καλύτερον μέλλον πάλιν θὰ ἔχουν τὰ κερδίσουν.

□□

Οἱ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι εἶνε ἐξαιρέτως συμπαθὴς ἡ τάξις τῶν ἐκτάκτων δημοσίων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦνται τώρα μὲ ἀπόλυσιν. Οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ συμποσοῦνται εἰς τρισχιλίους περίπου καθ' ὅλην τὴν χώραν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε πολλοὶ οἱ ἔχοντες πέντε καὶ ἓξ ἐτῶν ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ μισθοὶ τῆς μεγίστης πλειονότητος των κυμαίνονται μεταξὺ 1500 καὶ 2000 δραχμῶν μηνιαίως. Ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὰς γλισχροτάτας αὐτὰς ἀμοιβὰς συντηροῦνται τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι καί, ἂν ὄχι ἰσάριθμοι, πάντως πολλαὶ οἰκογένειαι, οὕτως ὥστε ἡ ἀπόλυσίς των θὰ προσέθετεν ἕνα σημαντικὸν ἀριθμὸν εἰς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας ἀνέργους καὶ θὰ ἐπέτεινε τὴν ἐκ τῆς γενικῆς κρίσεως βαρεῖαν ἤδη κοινωνικὴν δυσφορίαν. Ὅτι ἐπιβάλλονται αἱματηραὶ οἰκονομίαι οὐδεὶς τὸ ἀμφισβητεῖ. Ἀλλ' ἀρχίζουν οἱ λογικοὶ καὶ συνετοὶ κυβερνῆται ἀπὸ τὴν περικοπὴν τῶν περιττῶν καὶ τῶν ὀλιγώτερον ἀναγκαίων. Θὰ ἔπρεπε νὰ σταματήσουν αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἀσκήσεις μὲ τὴν κατανάλωσιν ἀκριβωτάτων πυρομαχικῶν. Θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθοῦν οἱ πολλαπλοῖ μισθοὶ καὶ τὰ ἐπάλληλα ἐπιδόματα μερικῶν — ὄχι ὀλίγων — προνομιούχων ὑπαλλήλων, πρὶν σκεφθῇ τὸ Κράτος διὰ τὴν ἀπόλυσιν πτωχῶν βιοπαλαιστῶν καὶ τὴν δημιουργίαν νέων φαλάγγων ἀνέργων.

□□

Τὸ περίπτερον τῆς Πάρνηθος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ κ. Κ. Μελᾶς, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν συνάδελφον «Ἑστίαν» συμφωνεῖ πρὸς αὐτήν, ὅτι ἡ παρὰ τὴν μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀνέγερσις τοῦ περιπτέρου τοῦ Τουρισμοῦ ἐπὶ τῆς Πάρνηθος γίνεται εἰς ἀκαταλληλοτάτην θέσιν, χωρὶς θέαν, ὑγρὰν καὶ μᾶλλον στενόχωρον, ἐνῷ ἡ παρακειμένη θέσις Διάσελο Παλιαχώρας ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη. Προσθέτει ὅμως, ὅτι ἡ θέσις Παλιαχώρα ὡρίσθη διὰ τοὺς ἀπόρους φυματικοὺς καὶ ὅτι, συνεπῶς, θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ κεῖται τὸ περίπτερον ἐπὶ τῆς διαβάσεως μεταξὺ Ἁγ. Τριάδος καὶ Παλιαχώρας. Θὰ ἦτο, ἐν τούτοις, δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ μία ἄλλη τοποθεσία διὰ τοὺς ἀπόρους φυματικοὺς — τὸ μικρὸν ἀπέχον ἀπὸ τὴν Παλιαχώραν σημεῖον Βιλιάνι, ὅπου καὶ νερὸν ὑπάρχει καὶ τὸ δάσος εἶνε πυκνότερον καὶ τὸ μέρος ὑπήνεμον. Διότι εἶνε κρῖμα νὰ χαθῇ τὸ περίπτερον τοῦ Τουρισμοῦ εἰς τὴν θέσιν ὅπου θεμελιώνεται.

κάνουν ὅλες...

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀλλ' ὅπως ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ φοβοῦνται μιὰν ἀλήθεια ὀδυνηρά, ὁ Ἐδμόνδος μὲ τὶς πληροφορίες ποὺ τοῦ δίνανε φανταζότανε ἀπὸ τὸ δρᾶμα αὐτὸ τὴν πιὸ ἀθῷα καὶ τὴν πιὸ εὐνοϊκὴ γιὰ τὴν γυναῖκα του ὑπόθεση. Ἕνας ἄντρας ποὺ καθόταν στῆς Σολὰνζ Βιλλιὲ εἶχε κάμει κόρτε στὴν Ντενὶζ· αὐτή, χωρὶς νὰ προφυλαχτῇ, ἴσως εἶχε ἀγαπήσει αὐτὸν τὸν ἄθλιο· ἔπειτα, μὴ θέλοντας νὰ ὑποκύψῃ, παλαίουσα μεταξὺ δύο ἀντιθέτων αἰσθημάτων, εἶχε χάσει τὸ λογικό της.

Ὁ γιατρὸς Καζνάβ, ὁ εἰδικὸς ἀπὸ τὰς Κάννας, ποὺ ἦλθε τὸ βράδυ καὶ στὸν ὁποῖο ἡ Σολὰνζ, κατὰ τὸ διάστημα τῶν προηγουμένων ἐπισκέψεών του, εἶχε ἐξηγήσει ὅλην τὴν περιπέτεια, ἀντελήφθη ἀμέσως σὲ ποιὰ ψευδαίσθηση ζοῦσε ὁ δυστυχισμένος Ὄλμαν καὶ φυλάχτηκε νὰ τὴν καταστρέψῃ. Ὁ Καζνὰβ ἦταν γέρος, μ' ἄσπρη γενειάδα, ποὺ τὰ χαρακτηριστικά του ἀρέσανε χάρις στὸ γαλήνιο ὕφος του. Πρὶν ν' ἀνεβῇ στὴν ἄρρωστη, μίλησε μὲ τὸν Ἐδμόνδο.

—Δὲν θέλω νά μαι πολὺ αἰσιόδοξος, εἶπε, ἀλλὰ προβλέπω πὼς γρήγορα θὰ θεραπευθῇ... Στὴν ἡλικία της, σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, εἶνε σχεδὸν βέβαιο... Τῆς χρειάζεται ἀπόλυτος ἀνάπαυσις... Καμμιὰ συγκίνησις, καμμιὰ ἐπίσκεψις... Πρέπει νὰ παχύνῃ, νὰ κοιμᾶται, καὶ σὲ λίγον περίπου καιρό, θὰ εἶνε πάλι ὅπως τὴν γνωρίσατε.

— Καὶ δὲ θὰ μείνῃ τίποτα ἀπ' αὐτὴ τὴν κρίση, γιατρέ; Τὸ πνεῦμα της ἦταν τόσο φωτεινό...

— Ἀπολύτως τίποτα... Ἡ κατάστασίς της μοιάζει μ' ἕνα ὄνειρο... Μόλις ξυπνᾶτε, παύετε νὰ πιστεύετε στὰ ὄνειρά σας... Τὸ ἴδιο συμβαίνει κι' ἐδῶ... Φυσικὰ οἱ ἴδιες ἀφορμὲς θὰ μποροῦσαν νάχουν τὰ ἴδια ἀποτελέσματα... Ἀλλὰ θάτανε ἐκπληκτικό....

— Ποιὲς ἀφορμές, γιατρέ; Νομίζω, ἀπ' ὅ,τι καταλαβαίνω, πὼς ἀναγκάσθηκε νὰ παλαίσῃ ἐναντίον ἰσχυροῦ πειρασμοῦ... Γιατὶ ἐπαναλαμβάνει: «Τὸ ἀνεξάλειπτο ἁμάρτημα...»; Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ μιλῇ γιὰ διαβόλους; Δὲν τοὺς πιστεύει.

— Δὲν πρέπει νὰ δίνομε μεγάλη προσοχὴ σ' ὅ,τι λέγει. Ἀκόμα μιὰ φορὰ σᾶς λέγω πὼς τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἔχει ἀναλογίες μὲ τὰ ὄνειρα... Ἂν στὸν ὕπνο σας νοιώθετε πυρετό, ὀνειρεύεσθε μιὰ θερμὴ χώρα ἢ μιὰ θερμὴ κάμαρα, ἀναλόγως μὲ τὸ ἐπάγγελμά σας ἢ τὰς ἀναμνήσεις σας... Ἡ κυρία Ὄλμαν, ἀναθρεμμένη σ' ἕνα μοναστῆρι, σκέπτεται τὸ διάβολο καὶ τὴν κόλαση γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ μιὰν ἀγωνία ἐντελῶς ὑποκειμενική· ἂν ἦταν καμμιὰ Ἑλληνίδα τῆς ἐποχῆς τοῦ Σοφοκλέους, θὰ φανταζόταν πὼς τὴν καταδιώκουν οἱ Ἐρινύες.

— Μὰ ὑποφέρει ἀληθινά;

Ὁ γιατρὸς Καζνὰβ κύτταξε μὲ συμπόνοια τὸν ἀνήσυχο αὐτὸν ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸν τὰ πράγματα αὐτὰ ἤτανε τόσο ἁπλᾶ.

—Ὑποφέρει ὅπως ὑποφέρομε σ' ἕνα ὄνειρο...Ἀλλὰ συγχρόνως βρίσκει καταφύγιο στὸ παραλήρημα... Πρέπει νὰ καταλάβετε πὼς μιὰ τέτοια κατάστασις ἔχει ὡς ἀρχή, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ μιὰ φυσικὴ προδιάθεση κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μιὰ σύγκρουση ἠθική... Παρατηρῆστε πὼς ὅλοι μας νοιώθουμε αὐτὴ τὴν ἠθικὴ σύγκρουση, ἀλλὰ σὲ διάφορους βαθμούς... Εἴμαστε τίμιοι, ἀλλὰ κλέβουμε στὸ Τελωνεῖο... Σεβόμεθα τὴν φιλία κι' ὅμως ἐρωτευόμεθα τὴ γυναῖκα τοῦ φίλου μας!... Πῶς θ' ἀντεπεξέλθωμε; Θυσιάζοντας συχνὰ κάποια ἀπ' αὐτὲς τὶς τάσεις...«Στὸ διάβολο κι' ἡ φιλία». Συχνότερα ἀκόμα μὲ κάποιο διαχωρισμό. Ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μας κλέβει τὸ Τελωνεῖο καὶ τὸ ἄλλο εἶνε πεπεισμένο γιὰ τὴν τιμιότητά του. Στὴν φυσιολογικὴ κατάσταση, οἱ διαχωρισμοὶ αὐτοὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ συνδιαλεγώμεθα μὲ τὸν ἑαυτό μας... Στὴν φρενοβλαβικὴ κατάσταση, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ «ἐγὼ» μας, ποὺ θυσιάζομε, γίνεται ἕνα χωριστὸ πρόσωπο. Δὲν εἴμεθα ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἀλλ' ὁ διάβολος ποὺ μᾶς παρασύρει καὶ μᾶς καταδικάζει... Ὅσο ἕνα πνεῦμα ἀνθρώπινο βρίσκει τὰ μέσα γιὰ ν' αὐταπατᾶται, γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ μορφὴ «λογικῆς» σὲ κάποια σύγκρουση αἰσθημάτων, τόσο παραμένει ὑγιές... Ὅταν ἔχῃ ἐμπρός του μιὰ τόσο σοβαρὰ ὅμως «σύγκρουση» ὥστε νὰ μὴ βρίσκῃ πιὰ καμμιὰ διέξοδο γιὰ νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἑαυτό του, καταφεύγει σ' αὐτὸ ποὺ τὸ κοινὸ ὀνομάζει μὲ μιὰ λέξη ποὺ δὲν καθορίζει τίποτα: στὴν «τρέλλα».

Ἡ γαλήνη τοῦ γέρου γιατροῦ μπρὸς στὸ φρικτὸ δρᾶμα ἐξέπληττε τὸν Ἐδμόνδο, τὸν πείραζε καὶ συγχρόνως τὸν καθησύχαζε. Ἀνέβηκαν μαζὶ ὡς τὴν κάμαρα τῆς ἄρρωστης. Καθόταν στὸ κρεββάτι της, ἐκνευρισμένη, ἀνήσυχη. Ὑποδέχτηκε τὸν γιατρὸ Καζνὰβ μὲ σεβασμό. Φαινόταν πὼς στὸ παραλήρημά της, ὁ γιατρουδάκος Σαρτόνι ἦταν δεμένος μὲ διαβολικὲς δυνάμεις κι' ὁ Καζνὰβ μὲ θεῖες δυνάμεις. Τοῦ εἶπε ψιθυριστικά, μὲ πολλὴ ταπεινότητα:

(Ἀκολουθεῖ)

Δάκρυα

— Λιλή, τί χάλια εἶνε αὐτά; Τὰ μάτια σου κόκκινα, φουσκωμένα, τὸ μαντηλάκι στὸ χέρι ὑγρό! Ἄ! Λιλή!.. πάλι δάκρυα; Γιατί; Τί ἔτρεξε πάλι;

— Ἡ καϋμένη ἡ μαμά... Ἦταν πολὺ στενοχωρημένη... Ἔπειτα ἦρθε ἡ Μαίρη... Ἡ καϋμένη, δὲν τὰ πηγαίνει καλὰ μὲ τὸ Τζάκ... Ἔπειτα ἐπῆγε στὸν κινηματογράφο. Ἡ καϋμένη ἡ Γκρέτα Γκάρμπο...ἡ Ἄννα Κρίστι δηλαδή... Ἄχ, ξέρεις!... Δὲν μπορῶ πιά!... Μ' ἐπῆραν κι' ἐμένα τὰ δάκρυα...

— Λιλή, παιδί μου, βρίσκω πὼς εἶσαι πολὺ κουτή.., νὰ κλαῖς γιὰ ξένες ἔννοιες!..

— Ξένες; Ἡ μαμά;

— Ξένες, παιδί μου!... Ξένες... Κάθε τι ποὺ βρίσκεται πέρα ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ μικροῦ σου ρὸζ νυχιοῦ, ὅλα εἶνε ξένα...Ἀκόμη κι' ἐγώ, Λιλή, ποὺ εἶμαι τόσο κοντά σου... Λιλή, πόση εἶνε ἡ ζωή, γιὰ νὰ τὴν σπαταλᾷς ἔτσι;...Λιλή, εἶσαι τριάντα... χμ!.. ἐτῶν—μεταξύ μας, ἔ, ἐντελῶς!— Ἐπάτησες τὴν τριαντάρα!.. Καὶ ἂν δὲν εἶσαι «la femme des trente ans» τοῦ Μπαλζάκ, ὁπωσδήποτε δὲν εἶσαι καὶ μικρή... Σὲ λίγο θ' ἀρχίζῃς νὰ τσακίζῃς. Τὰ μάτια σου θὰ πάρουν τὶς φρικτὲς ἐκεῖνες ρυτίδες τοῦ «ποδαριοῦ τῆς χήνας», τὸ πρόσωπό σου θὰ πανιάσῃ λιγάκι μόνο του, καὶ θέλεις νὰ τὸ κάμῃς ἀπὸ πιὸ μπροστά; Λιλή, ὅ,τι κτίζεις μὲ τόσους κόπους, μὲ τόσες κρέμες, μὲ τόσα μασσὰζ καὶ νηστεῖες, τὰ γκρεμίζεις μὲ τὰ δάκρυά σου...Καὶ ξέρεις, Λιλή, μιὰ πέτρα ποὺ κολλᾷ μόνη της, ἔτσι, στὰ καλὰ καθούμενα, δὲν εἶνε καὶ μεγάλη ζημιά!. Μιὰ πέτρα ποὺ ξεκουνᾶμε ἐπίτηδες, ἑτοιμάζει τὸν δρόμο καὶ γιὰ τὶς ἄλλες!... Λιλή, ἡ ζωὴ εἶνε μικρή, ἡ χαρὰ λίγη, ἡ καλὲς στιγμὲς φευγαλέες!... Λιλή, κύτταξε τὴν Λιλή!... Παράτησε τὴν μαμά σου, τὸν μπαμπά σου, τὴν Γκρέτα Γκάρμπο, καὶ συλλογίσου τὴν καϋμένη τὴν Λιλὴ ποὺ θὰ γεράσῃ, καὶ θὰ εἶνε ἄσχημη, χωρὶς φρεσκάδα, καὶ φεῦ! χωρὶς ἀγάπη!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ συναυλία τῆς Χορῳδίας

Σήμερον 11 π. μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἡ συναυλία τῆς Ἑλληνικῆς Χορῳδίας μὲ ἑλληνικὰς καὶ ξένας συνθέσεις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Γλυκοφρίδη.

Θεατρικά

Τὸ «Λαϊκὸν Θέατρον» Παγκρατίου θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ φέτος τὰς παραστάσεις του, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ρώτα.

Τὸν θίασον ἀποτελοῦν αἱ κυρίαι Νίτσα Βιτσώρη, Γεωργία Βασιλειάδου, Λολότα Ἰωαννίδου, Μίρβα Βιολάντη, Σαπφὼ Γαβριὴλ καὶ οἱ κύριοι Κ. Σαντοριναῖος, Α. Γιαννίδης, Γ. Ταλᾶνος, Ν. Ματθαῖος, Θ. Καιμενίδης, Κ. Καλλίδης, Β. Ρήγας, Γ. Τριανταφυλλίδης.

Ὁ θίασος θ' ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις του μὲ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Δ. Φωτιάδη «Μάνια Βιτρόβα».

— Ὁ θίασος Ἰατρίδη—Μαυρέα—Σύλβα εἰς τὸ «Περοκὲ» ἐγκαινιάζει ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος τὴν θερινὴν περίοδον μὲ τὴν νέαν σατυρικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν κ.κ. Σπυροπούλου—Πετρᾶ—Κιούση «Ἡ Τετραχέρ[illegible]».

— Τὸ [illegible] νέον θέατρον «Δελφοὶ» (πρώην κινηματογράφος) ἀνοίγει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν μὲ τὴν ἀθηναϊκὴν ἠθογραφίαν τῶν κ.κ. Παπαδήμα—Μπέζου—Κατριβάνου «Γύριζε Μαρίτσα». Τοῦ θιάσου μετέχουν οἱ κ. κ. Ν. Μηλιάδης, Πεοδίκης, Σιμόπουλος, Παλμύρας, Θᾶνος, Νέζερ κλπ. καὶ αἱ κυρίαι Κοντσέττα Μόσχου, Τοτὼ Λιάσκα, Τζούλια Νέζερ κλπ.

Δωρεαί

Ἡ Καπνοβιομηχανία «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ» ἀντὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς δι' ἀνθέων ἁρματοδρομίας τοῦ Σταδίου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν δραχ. 10.000 ὑπὲρ τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου πρὸς διανομὴν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀνέργους».

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς «Στρατιωτικῆς Ἠχοῦς», πλουσίως εἰκονογραφημένον, μὲ ἄρθρα καὶ μελέτας εἰδικῶν, ἱστορικὰ ἀναγνώσματα καὶ ἀνέκδοτα, ἐρεύνας γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Στρατῶνος καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν, ἐκλαϊκευμένην Στρατολογικὴν Νομοθεσίαν, ἐξωτερικὸν δελτίον κλπ. μὲ τὴν συνεργασίαν ἐκλεκτοῦ ἐπιτελείου δημοσιογράφων καὶ Στρατιωτικῶν.

— Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 3ον τεῦχος τοῦ θεωρητικοῦ ὀργάνου τοῦ Ἀγροτισμοῦ καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ «Κοινωνικὴ Ἔρευνα», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δήμου Πρασίνου. Μεταξὺ τῶν περιεχομένων περιλαμβάνονται ἄρθρα καὶ μελέται τῶν κ.κ. Δ. Χατζηγιάννη, Κ. Ἀθανάτου, Κ. Ρέντη, Δ. Πουρνάρα, Ν. Γιαννιοῦ, Σ. Ἀνθρακοπούλου, Π. Γαρουφαλιᾶ, Μ. Παπαμαύρου, Κ. Νταϊφᾶ, Δ. Στρατῆ, Ι. Πασσαλίδη, Σ. Σωμερίτη, Χ. Χωμενίδη, Κομπὲρ Μορέλ, Ἑρμ. Πολίτη, Εὐαγ. Στράϊνερ, Μ. Καρόλυϊ, κόμησσης Μιχ. Καρόλυϊ, Αἰμ. Βαντερβέλντ, Φρ. Ἄντλερ, Ν. Α. Π., Θ. Σκρέκα, Θ. Τζαβέα, Σ. Κανταρτζῆ, Κ. Κολοκοτρώνη, Λ. Στογιάνωφ, Δ. Παπαγεωργίου, Ἀν. Λεονάρδου, Ἀθ. Ζουναλῆ κλπ. τὸ τεῦχος πωλεῖται δρχ. 5. Ἐτησία συνδρομὴ δρχ. 60. Βουλῆς 5.

— Τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακήν, 29 Μαΐου, κυκλοφορεῖ ἡ «Φωνὴ τῆς Ρούμελης» ὡς ἑβδομαδιαῖον ὄργανον τῶν συμφερόντων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐγκατεστημένων Στερεοελλαδιτῶν.

Ταχυδρομεῖον

«Β. Κάρολος» 10 π.μ. Ἀλεξάνδρειαν, «Ἀνκὸρ» 12 μεσ. Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, «Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν, «Μάνα» 6 π.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον, «Κεραυνὸς» 11 π.μ. Αἴγινα, Πόρον, Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Χέλιον, Κυπαρίσσι, Γέρακα, Μονεμβασίαν.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Οἱ καλοί μας καὶ φιλότιμοι ἀνθοπῶλαι, τῶν ὁποίων ἔχομεν μέχρι τώρα πολλὰ δείγματα τῆς ἱκανότητός των, μᾶς ὑπόσχονται νὰ μᾶς παρουσιάσουν ἐν καιρῷ τὴν πραγματικὴν γιορτὴν τοῦ λουλουδιοῦ ὅπως τὴν ἐννοεῖ καὶ τὴν αἰσθάνεται ὁ φιλανθὴς λαὸς τῶν Ἀθηνῶν.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 17ην τρέχ. ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 54-82) θὰ δοθῇ ἡ

Δ' ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

τῆς Δραματικῆς Σχολῆς κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. ΚΟΥΝΕΛΑΚΗ.

Θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ Κ. Γκολντόνι

Η ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 15 γενικὴ εἴσοδος καὶ 10 τὰ μαθητικὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἡ τουριστικὴ κίνησις

Παρὰ τὴν σημειουμένην εἰς ὅλην τὴν ἐθνικὴν ζωὴν κρίσιν, ἡ τουριστικὴ κίνησις ἐξακολουθεῖ ζωηρά, δίδουσα ἰδιαιτέραν ζωὴν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ τὴν ναυτιλίαν. Τὸ καταπλεῦσαν ἐκ Γιάφφας—Βηρυττοῦ—Ἀλεξανδρείας θαλαμηγὸν «Πατρὶς ΙΙ» τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας, ἔφερε 450 ἐπιβάτας, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἄλλοι συνέχισαν τὸ ταξεῖδι των διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου εἰς Μασσαλίαν.

Ἔκκλησις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων

Ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ μετέχῃ τῶν Διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἀπὸ τριακονταπενταετίας, ὅτε τὸ πρῶτον ἀνέζησαν οὗτοι εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν ἐφετεινὴν ὅμως δεκάτην Ὀλυμπιάδα τοῦ Λὸς Ἄντζελες ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύει νὰ μὴ ἐμφανισθῇ, διότι οὔτε τὸ Κράτος ἠδυνήθη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οὔτε τὰ οἰκονομικὰ μέσα αὐτῆς ἐπιτρέπουν τὴν ἀποστολὴν καὶ 3—4 ἀθλητῶν κἄν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τοὺς δυναμένους ὅπως συγκεντρωθῇ ἓν ποσὸν μέχρι 500.000, ἵνα μὴ λείψῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοὺς ἐπισημοτέρους ἀγῶνας τοῦ κόσμου, τοὺς ὁποίους αὐτὴ πρώτη ἵδρυσε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ αὐτὴ πρώτη ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωὴν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Μαΐου 1932.

Ἐντολῇ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Μ. ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Πρώτη ἱπποδρομία.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ Θεσσαλὸς γκανιὰν 22 πλασὲ 13, δεύτερος ὁ Μπράβο πλασὲ 14.

Δευτέρα ἱπποδρομία. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Βλάμης 37 πλασὲ 16, δεύτερος ὁ Ἀετὸς 12 καὶ τρίτος ὁ Γλάρος 26.

Τρίτη ἱπποδρομία.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ Μάρσιαλ Λόου γκανιὰν 20 πλασὲ 15, δεύτερος ὁ Ἄταλος 24.

Τετάρτη ἱπποδρομία. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Διάβολος ΙΙ γκανιὰν 49 πλασὲ 27, δεύτερος ὁ Ἴμπν Μοχὰτ 23.

Πέμπτη ἱπποδρομία.—Πρῶτος ἦλθεν ὁ Σάμι γκανιὰν 33 πλασὲ 18, δεύτερος ὁ Ναμπὶχ 29, καὶ τρίτος ὁ Μαχζοὺζ 41.

Ἕκτη ἱπποδρομία. — Πρώτη ἦλθεν ἡ Θύρα γκανιὰν 25, πλασὲ 12, δευτέρα ἡ Γκίφτ ὄφ Σοὺγκ 16.

Α' σύνθετον 1x5 361—238. Β' σύνθετον 6x6 548—342. Νέον σύνθετον 5x3 516.

Ἡ μουσικὴ ἑβδομάς

Ρεσιτὰλ Τζίνας Μπαχάουερ.- Συναυλία Τζὰζζ εἰς τὸ Ἀτελιέ -Συναυλία τελειοφοίτων Ἑλληνικοῦ Ὠδείου

[illegible] Τζίνα Μπαχάουερ εἶνε μία «γεννημένη πιανίστα» ποὺ συγκεντρώνει ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅλα τὰ μεγάλα χαρίσματα τῶν γυναικῶν ποὺ δόξασαν τὸ πιάνο: τὴν πλαστικότητα τῆς φόρμας, τὴν πληρότητα τοῦ ἤχου, τὴν αἴγλη τῆς ἐκτελέσεως, τὴν ἐκθαμβωτικὴ λάμψι τῆς δεξιοτεχνίας. Ὑπῆρχαν στιγμὲς στὸ προχθεσινὸ ρεσιτάλ της ποὺ νόμιζα ὅτι ἄκουα τὴν Τερέζα Καρένιο νὰ παίζῃ μὲ τὴ φλόγα ἐκείνη, τὴν ὁρμὴ καὶ τὴν ἀπληστία τῆς κατακτήσεως τοῦ δυναμισμοῦ, ποὺ χαρακτήριζε τὶς ἀλησμόνητες ἐκτελέσεις της τῶν ἔργων τοῦ Λίστ. Ὁ «Δὸν Ζουάν» τοῦ Λίστ ποὺ ἔπαιξε στὸ τέλος τοῦ προγράμματός της ἡ Τζίνα Μπαχάουερ, εἶνε ἀσφαλῶς μία κατάκτησις γιὰ τὴν Ἀθηναίαν πιανίστ. Στὴν ἐποχὴ ποὺ σπούδαζα στὴ Γερμανία μόνον ἡ Καρένιο καὶ ὁ Ζάουερ τολμοῦσαν νὰ παίξουν τὴν ἀνυπερβλήτων τεχνικῶν δυσκολιῶν αὐτὴν σύνθεσιν. Στὴν τωρινὴ ἐποχὴ ἀμφιβάλλω ἂν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἔγκον Πέτρι ἀναλαμβάνῃ νὰ τὴν παίξῃ. Μὰ ἡ Τζίνα Μπαχάουερ εἶνε μιὰ πρωταθλήτρια τοῦ πιάνου, καὶ σὲ κάθε της ἐμφάνισι ἐπιτυγχάνει πάντα νέα ρεκόρ. Τὸ κατόρθωμά της εἶνε πὼς ἔπαιξε τὸν δαιμόνιον αὐτὸν Δὸν Ζουὰν τοῦ Λίστ —ποὺ ὑπερακοντίζει τὸν Δὸν Ζουὰν τοῦ Μότσαρτ σὲ ξεσπάσματα μουσικοῦ Διονυσιασμοῦ καὶ πάθους— μ' ἕναν τρόπο ἐντελῶς ἀτομικόν, μ' ἐλεύθερη καὶ πλατειὰ διατύπωσι, μὲ ἀπόλυτη κυριαρχία, καὶ στὸ περίφημο Champagnerlied τοῦ τέλους μὲ μιὰ «bravoura» ποὺ παρέσυρε ἀκάθεκτα στὴν ὁρμητικὴ τῆς δίνη. Ἀπὸ τὸ ἄλλο πρόγραμμα τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς καλλιτέχνιδος σημειώνω δυὸ ἀκόμη θαυμαστὲς ἐκτελέσεις: τὸ Orgelpreludio καὶ τὴ Φούγκα εἰς λα ἔλασσον τοῦ Μπάχ—Λίστ καὶ τὶς «Βαριασιόνες καὶ Φούγκα ἐπάνω σ' ἕνα θέμα τοῦ Μπάχ» τοῦ Μάξ Ρέγκερ —δυὸ μουσικὰ οἰκοδομήματα μεγαλειώδη, τὰ ὁποῖα τὰ στιβαρὰ χέρια τῆς Τζίνας Μπαχάουερ ἀνύψωσαν ἐπάνω στὸ πιάνο μὲ ὅλη τὴν περήφανη αὐτοπεποίθησι καὶ τὴν ἐπιβολὴ ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ὑπόστασις αὐτῶν τῶν ἔργων.

⁂

Μία συναυλία ὀρχήστρας Τζὰζζ εἶνε κάτι ἀληθινὰ πρωτότυπο γιὰ τὰς Ἀθήνας, ποὺ μένουν καθυστερημέναι στὴν κοσμοκρατορίαν τῆς μουσικῆς αὐτῆς ἂν καὶ τόσον ἐκπολιτισμέναι ἀπὸ γενικῆς μουσικῆς ἀπόψεως. Γι' αὐτὸ πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος ἔσπευσε προχθὲς στὴ Λέσχη Καλλιτεχνῶν Ἀτελιὲ εἰς τὰς αἰθούσας τῆς ὁποίας ὁ ἐξαμερικανισμένος Ἕλλην Ἀρχιτζάζζιστής κ. Διομήδης Αὐλωνίτης (Don Avlon) σὲ ἕνα μακρὸν πρόγραμμα ζήτησε νὰ μᾶς δώσῃ τὸ μέτρον τῆς εἰδικῆς ἀξίας του. Ὁ κ. Αὐλωνίτης ἀδικήθηκε προφανῶς ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἐδῶ τ' ἀπαραίτητα ὄργανα μιᾶς πλήρους ὀρχήστρας τζάζζ. Ἔλειπαν ἐντελῶς τὰ κρουστὰ καὶ κάθε εἴδους percussion, καὶ τὰ σαξόφωνά του ἦσαν ἐλλιπῆ ἐπίσης. Ἔτσι ὁ χαρακτὴρ τῆς Τζὰζζ ἐδόθη μόνον μὲ τὴν ἔντονη ἀτομικὴ ρυθμικὴ ἐπιβολὴ τοῦ κ. Αὐλωνίτη, ἡ ὁποία εἶνε πραγματικῶς ἀξιοσημείωτη. Ὁ ἐντελῶς συγχρονισμένος αὐτὸς Ἀρχιμουσικὸς κατέχει τὸ ἔνστικτον τοῦ ρυθμοῦ μέχρις ἐκνευριστικοῦ σημείου, ἀκριβῶς δηλ. ὅπως εἶνε ἀπαραίτητον γιὰ νὰ καθοδηγήσῃ τὴν ἠχητικὴ καὶ ρυθμικὴ φρενίτιδα τῆς Τζάζζ. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς ἡ ἰδιοσυστασία τῆς μεταπολεμικῆς ὀρχήστρας τῆς μουσικῆς παρεκκλίσεως, ποὺ ἐπνίξε μέσα στοὺς θορύβους της κάθε ἄλλη ἀπόπειρα αἰσθητικῆς ἐκδηλώσεως ἢ ἀντιδράσεως.

Ὁ κ. Αὐλωνίτης κατέχει ἐπίσης τὸ ἀπαραίτητον αἰσθητήριον τοῦ μουσικοῦ χιοῦμορ, ποὺ δίνει τὶς «παρῳδίες» τῶν ἔργων τῶν μεταγραμμένων γιὰ Τζάζζ, τὸν ἐκκεντρισμὸν ἐκεῖνον ποὺ ἐκζητοῦν ἀκριβῶς οἱ διασκευασταί των. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δύο κομμάτια τοῦ προγράμματος ἔκαμαν τὴν πρωτοτυπωτέραν ἐντύπωσιν: ἡ Εἰσαγωγὴ τοῦ Φάουστ τοῦ Γκουνὼ —χαριτωμένη ὁμολογουμένως παρῳδία τοῦ Χοροῦ Γερόντων τῆς β' πράξεως, σάτυρα τοῦ Βὰλς καὶ τῆς Σκηνῆς τῆς Φυλακῆς, καὶ τὸ Φὸξ-Τρὸτ «Μιὰ γυναῖκα μέσα στὸ παπούτσι». Φαντάζομαι ὅτι μὲ πλήρη ὀρχήστραν Τζὰζζ τὰ δύο αὐτὰ κομμάτια θὰ χαλοῦν κόσμο. Ἡ μεταγραφὴ τοῦ ὡραίου «Τσομπανόπουλου» τοῦ λαϊκοῦ συνθέτου Κοκκίνου εἶνε ἐπίσης πολὺ χαρακτηριστική, ὅπως καὶ τὸ «τραγοῦδι τοῦ Βόλγα» ποὺ μεταστρέφεται σὲ δραματικὴ σάτυρα. Ἐξ ἐναντίας ἡ «Σεχεραζὰτ» τοῦ Ρίμσκυ—Κορζάκωφ χάνει κάθε Ἀνατολικὸ χαρακτῆρα καὶ κάθε χρῶμα τῆς πλουσιωτάτης συμφωνικῆς παλέττας τοῦ διασήμου Ρώσσου συνθέτου. Ὁ κ. Αὐλωνίτης νομίζω πὼς ἔχει τὴν ὑποχρέωσι νὰ καταρτίσῃ ἐδῶ ἔστω καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων μιὰ πλήρη ὀρχήστραν Τζάζζ, αἱ ἐκτελέσεις τῆς ὁποίας θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρία στὸν φημισμένον στὴν Ἀμερικὴ Ἕλληνα αὐτὸν Ἀρχιμουσικόν, ν' ἀναδειχθῇ σὲ ὅλη του τὴν ἀξία, καὶ συγχρόνως νὰ χαρίσῃ μίαν ἀσυνήθιστη ἀπόλαυσι στοὺς Ἀθηναίους.

⁂

Τὰ Ὠδεῖά μας βρίσκονται τὴν ἐποχὴν αὐτὴ σὲ πλήρη ἀναβρασμὸν μὲ τὰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις τῶν «λευκῶν ἐλπίδων» τῆς σήμερον, ποὺ θὰ μεταβληθοῦν αὔριον σὲ καλλιτεχνικὲς πραγματικότητες ἢ θὰ σβύσουν σὰν ὄνειρο ἄχνός... Ἂν κάμωμεν ἕνα πρόχειρον ἀπολογισμὸν τῆς συγκομιδῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν θὰ ἰδοῦμε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ μουσικὴ νεότης παρουσιάζει ἀρκετὰ τάλαντα ἄξια λόγου, ποὺ δὲν ζητοῦν παρὰ ν' ἀναδειχθοῦν σ' εὐρύτερο καλλιτεχνικὸ περιβάλλον. Ἡ προχθεσινὴ συναυλία τῶν τελειοφοίτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου, ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, μᾶς παρουσίασε σοβαρὰν καὶ εὐσυνείδητον ἐργασίαν. Στὸ μακρὸν πρόγραμμα ἕνα καλλιτεχνικὸ ἄστρο πρώτου μεγέθους, ἡ δὶς Γιολάντα Μπουφέτη, τελειόφοιτος τῆς Ἀπαγγελίας, φανέρωσε τέτοια προσόντα ἐκφράσεως, λάμψεως, ὀμορφιᾶς καὶ εὐσυγκινησίας ὥστε νὰ προοιωνίζεται ἀσφαλῶς γι' αὐτὴν καὶ ὁ αὐστηρότερος κριτικὸς τὸ λαμπρότερον μέλλον. Ἡ δὶς Μπουφέτη εἶνε καὶ σολίστ τοῦ τραγουδιοῦ ποὺ μᾶς ἔδωσε πολλὰ ὡς τώρα δείγματα τῆς λυρικῆς τέχνης της καὶ τῆς ἐξαισίας μουσικότητός της. Δυὸ τελειόφοιτοι τῆς τάξεως τοῦ κ. Τριανταφύλλου στάθηκαν ἐξ ἴσου στὴν πρώτη γραμμή —ἡ κ. Μιρέϊγ Ἀνδρουτσοπούλου, τῆς ὁποίας ἡ θαυμασία φωνὴ ἀκούσθηκε πολλὲς φορὲς ἀπὸ σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος, καὶ ἡ δὶς Ὀδέττη Ζυγομαλᾶ ποὺ συγκεντρώνει τὰ ζηλευτότερα χαρίσματα καλλιτέχνιδος λυρικῆς σκηνῆς καὶ liedersängerin. Τραγούδησε τὴ μεγάλη «Ἄρια ἀπὸ τὴν «Καταδίκη τοῦ Φάουστ» τοῦ Μπερλιὸζ μὲ τὴν πνοὴ καὶ τὸ πάθος μιᾶς δραματικῆς καλλιτέχνιδος μὲ μεγάλας ἀξιώσεις καὶ στὸ χαριτωμένο καὶ τόσο χαρακτηριστικὸ μὲ τὶς μιμητικὲς ἁρμονίες τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ Rostand—Ghabrier «les petits cochons roses» ἀνέπτυξε τὶς μουσικὲς χάρες καὶ τὶς λεπτότητες μὲ τὶς ὁποῖες εἶνε προικισμένη. Δύο νεαρὲς τελειόφοιτες τοῦ πιάνου, αἱ Δ-δες Νικολαΐδου καὶ Κολάση, φανέρωσαν ἐξ ἴσου ζηλευτὰ χαρίσματα μουσικῆς ἀντιλήψεως καὶ τεχνικῆς. Καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ α' μέρους τοῦ Τρίο τοῦ Vincent d'Indy ὑπῆρξε πολὺ ἱκανοποιητική.

Δυστυχῶς, στὸ ὡραῖον αὐτὸ πρόγραμμα παρετηρήθησαν αὐτὸ σκιερὰ σημεῖα· ἡ κακόζηλη καὶ κακότεχνη διδασκαλία τῆς Ἀπαγγελίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ δημιουργικὸν τάλαντον τῆς Δος Μπουφέτη, ἀπομονωμένο στὸ δικό του φωτερὸ κόσμο, ἔμεινεν ἐντελῶς ἀνεπηρέαστον, ἡ ὁποία ὅμως παρουσίασε θρηνώδη ἀποτελέσματα στὴν ἄλλην τελειόφοιτον τῆς ἰδίας τάξεως καὶ ἡ ἀντιμουσικωτάτη καὶ ἀντιπιανιστικὴ συνοδεία στὸ πιάνο τῶν τραγουδιῶν τοῦ προγράμματος ποὺ κατέστρεφε κάθε μουσικὴ ἀτμοσφαῖρα γύρω στὶς νεαρὲς καλλιτέχνιδες, τὶς πραγματικῶς ἄξιες νὰ τὴν δημιουργήσουν στὶς ὡραῖες συνθέσεις τοῦ Μπράμς, τοῦ Μπερλιόζ, τοῦ Σαμποιέ, τοῦ Ρίχαρδ Στράους καὶ τοῦ Ἀμπρουὰζ Τομᾶ.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται & ἀνταλλάσσεται ὡραία βίλλα εἰς Βουλιαγμένην 6 λεπτὰ ἀπὸ τὴν παραλίαν, περιφέρεια πέντε χιλιάδων πήχεων, πευκόφυτος, περίμανδρωμένη.

Δωμάτια 6, μαγειρεῖα 2, βεράντα 120 τετραγωνικῶν μέτρων σκεπασμένη, στέρνα μὲ ἄφθονο νερό, ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν. Πληροφορίαι «ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΕΛΛΗΝΑΣ

Ἡ Καπνοβιομηχανία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α. Β. Ε. Σ φέρει εἰς γνῶσιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ἑλλήνων ὅτι τὸ Γαλλικὸν Μονοπώλιον ἔθεσεν ἐσχάτως εἰς κυκλοφορίαν ἐν Γαλλίᾳ δύο μάρκες σιγαρέττων της:

α) Σιγαρέττα Μακεδονικά:
HELLAS No 6
(Εἰς κυτία τῶν 20 σιγαρέττων πρὸς φράγκα 10)
(Εἰς κυτία τῶν 10 σιγαρέττων πρὸς φράγκα 5).

β) Σιγαρέττα Ἀγρινίου:
HELLAS No 5
(Εἰς κυτία τῶν 20 σιγαρέττων πρὸς φράγκα 6).
(Εἰς κυτία τῶν 10 σιγαρέττων πρὸς φράγκα 3).

Εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ Πρατήρια σιγαρέττων (Debits de Tabacs).

ΜΗΝΥΤΩΡ

Στὸρ Παραπετάσματα
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Μύριελ
Σάρπς Μπακάναν

Ἄσπρα Σημάδια

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Μά, εἶπεν ὁ Φήλδ... Ἂν αὐτὸ ποὺ λέτε εἶνε ἀλήθεια, ὁ Ταίημς δὲν φανταζόταν πῶς ἂν κατώρθωναν νὰ καταλάβουν τὴν ἀλλαγή, αἱ ὑπόνοιαι θὰ ἐστρέφοντο ἐναντίον του;

—Ἐβασίζετο ἐπὶ τῶν ἐγκαυμάτων του καὶ τῶν πόνων του, πὼς θὰ τὸν ἄφηναν ἥσυχο. Δὲν μπορῶ νὰ φαντασθῶ, παρὰ κάποια ἀφορμὴ πολὺ μεγάλη, ποὺ ν' ἀναγκάσῃ ἕναν ἄνθρωπο νὰ ἐνεργήσῃ ἔτσι. Καὶ ὅμως, εἶμαι βέβαιος, πὼς μόνος του παρεμορφώθη ἔτσι, καὶ ἐσημάδεψε καὶ ἐκείνη τὴ γυναῖκα.

—Καὶ τίνος εἶνε τὸ περίστροφον; ρώτησεν ὁ Φήλδ, μετὰ στιγμὴν σιωπῆς.

—Ἄ!... Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν ξέρουμε ἀκόμη τίποτε!... Εἶνε παλῃὸ μοντέλο καὶ δύσκολα μπορεῖ νὰ βρῇ κανεὶς σὲ ποιὸν ἀνήκει. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ ὡρκιζόμουν πὼς ἀνήκει στὸν Ταίημς. Ἐλπίζω σύντομα νὰ τὸ ἀποδείξω. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐρευνῶ σχετικὰ πρὸς τὴν Πόλλη, καὶ ἔμαθα πράγματα ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα, πράγματα τοῦ οἱ γνωστοί της οὔτε τὰ φαντάζονται. Πρέπει νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἄρχισα τὰς ἐρεύνας μου ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἐτηλεφωνήσατε στὴν ἀστυνομία, ἀφοῦ ἐπεδέσατε τὰ ἐγκαύματα τοῦ Ταίημς.

—Καὶ τί πρόκειται νὰ κάμετε τώρα, ρώτησε ὁ νεαρὸς ἰατρός, τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον συνεχῶς ηὔξανε.

—Θὰ ἀνακρίνω ἐκείνους ποὺ ἔμεναν στὴν πανσιὸν Μάρτιν, τὴν ἴδια ἐποχὴ μὲ τὴν Μπέσση Ρίντλε, τὴν διδασκάλισσα, τὴν πωλήτρια καλτσῶν, τὸν ταμίαν καὶ τὸν ἰατρόν. Περίεργη συλλογή, ἀλήθεια. Ἀλλὰ ἔτσι φαντάζομαι πὼς εἶνε παντοῦ. Ὕστερα θὰ πάω στὴ Βιβλιοθήκη τῆς πόλεως. Κατόπιν θὰ πάω νὰ ἀνακρίνω τὸν Ταίημς. Ἂν σᾶς εὐχαριστῇ μπορεῖτε νὰ μὲ συνοδεύσετε σ' αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψιν, ποὺ θὰ δώσῃ, εἶμαι βεβαία, ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα. Ὕστερα θὰ περάσω τὴ βραδυά μου, μὲ ἕναν ὁποιονδήποτε τρόπο, καὶ παίρνω αὔριο πρωὶ τὸ πρῶτο τραῖνο γιὰ τὸ Σίλβερ Σάνδς.

—Μὰ δὲν εἶνε αὔριον ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις; ρώτησεν ἔκπληκτος ὁ Τζὼν Φήλδ.

—Ναί!... Τὴν ἀναγγείλαμε γιὰ αὔριο, εἶπεν ὁ Κάννιγκς γελῶντας, ἀλλὰ δὲν θὰ λάβῃ χώραν παρὰ μεθαύριον. Ὁ Χάρντλεϋ ἠθέλησε νὰ τὴν ἀναβάλῃ, γιὰ νὰ μοῦ δώσῃ τὸν καιρὸ νὰ ἐξακριβώσω, ἂν μοῦ ἔρχονταν καμμιὰ καλὴ ἰδέα.

—Ὥστε δὲν μὲ χρειάζεσθε πρὸς τὸ παρόν;

—Ὄχι, φίλε μου. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχω νὰ κάμω τώρα, εἶνε ἡ καθημερινὴ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου. Φοβᾶμαι μήπως οἱ ἔνοικοι τῆς μίσες Μάρτιν δὲν εἶνε ἐνδιαφέροντες. Ἀλλὰ θὰ περάσω νὰ σᾶς πάρω γιὰ νὰ πᾶμε στὸ Ράμπλερς.

—Θὰ μὲ ὑποχρεώσετε, ἀπήντησεν ὁ Φήλδ, ἀκολουθῶν τὸν σύντροφόν του εἰς τὸν ἡλιόλουστον δρόμον. Πρέπει νὰ ἰδῶ τί κάνει ὁ Ταίημς. Ὁ ἠλίθιος αὐτὸς ἀρνεῖται νὰ τὸν περιποιηθῇ νοσοκόμος. Κι' ἡ γυναῖκες ἐκεῖνες ποὺ τὸν ἐγκατέλειψαν ἔτσι!...

—Ἴσως εἶνε λιγώτερο κουτὸς ἀφ' ὅ,τι τὸν φαντάζεσθε, ἀρνούμενος νὰ δεχθῇ τὴν νοσοκόμον, εἶπεν ὁ Κάννιγκς μὲ παράξενο ὕφος.

—Τί; Τί θέλετε νὰ πῆτε; Κάμετε καμμιὰ νέα θεωρία; Ποιά; Ἐγὼ δὲν βλέπω πιὰ τίποτε!...

Τὸ πρόσωπον τοῦ ντετέκτιβ ἔγινε ἐξαφνα σοβαρόν, σχεδὸν σύνοφρυ.

—Ἡ θεωρία εἰς τὴν ὁποίαν κατέληξα εἶνε τόσον τρομερή, ὥστε δὲν τολμῶ νὰ τὴν διατυπώσω, εἶπε χαμηλοφώνως, καὶ ριγῶν, παρὰ τὴν ζέστην. Δὲν ξανασυνήντησα ποτέ μου τέτοιο πρᾶγμα. Ἂν ἐμάντευσα καλά, δὲν εἶνε διόλου ἐκπληκτικὸ ἂν ὁ Μπάουεν τὰ παράτησε σύξυλα, ἂν ὁ Ἀκρόϋδ ἐδηλητηριάσθη, ἂν ἡ Πόλλη τὸ ἔστριψε! Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἀκόμη τόσο σίγουρος ὥστε νὰ μιλήσω. Δὲν ἔχω καμμιὰ ἀπόδειξι.

—Καὶ τί διάβολο πᾶτε νὰ κάνετε στὴν βιβλιοθήκη;

—Νὰ μελετήσω μερικὰ ἰατρικὰ συγγράμματα, ἀπήντησεν ὁ Κάννιγκς, ξαναβρίσκοντας τὸ χαμόγελό του.

Ὅταν οἱ δύο ἄνδρες παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Ρότζερ Ταίημς, τὸ ἀπόγευμα, τὸν βρῆκαν καθισμένον σὲ μιὰ πολυθρόνα, κοντὰ στὸ παράθυρο τοῦ δωματίου του, κυττάζοντας τοὺς ὁλάνθιστους κήπους ποὺ ἐξετείνοντο μπροστά του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΗΛΩΣΙΣ ΑΝΘΟΠΩΛΩΝ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀνθοπῶλαι θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ δηλώσωμεν πρὸς τὸ ἀξιότιμον κοινόν, ὅτι εἴμεθα τελείως ξένοι μὲ τὴν ἀναγγελλομένην ἑορτὴν ἀνθέων ἐν τῷ Σταδίῳ διὰ σήμερον Κυριακήν, ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἔχομεν πρὸς αὐτὴν καὶ οὔτε πρόκειται νὰ συμμετάσχωμεν ὁπωσδήποτε ἢ νὰ παρελάσουν ἀνθοστόλιστα ἁμάξια μας. Πάντα τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐξαγγελλόμενα παρ' οἱουδήποτε δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅτι ἐν προκειμένῳ δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐνισχύσωμεν κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν ἰδιωτῶν, παραπλανησάντων τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Οἱ δηλοῦντες καταστηματάρχαι ἀνθοπῶλαι: Ν. Φλεριανὸς καὶ ἀδελφοί, Ἀγγ. Δ. Ἀγαλιώτης καὶ Σία, Γ. Βιντζηλαῖος, Ἀρ. Τσούτσος, Ἀδελφοὶ Α. Καντόρου, Δημ. Κλουβάτος, Ἀδελφοὶ Δ. Καντόρου, Μιχ. Ὀρφανόπουλος, Ἰωάν. Δελαβόγιας, Ἰωάν. Καλαντζῆς, Ἰω. Κονδύλης, Παν. Δεκούλος, Ν. Σκαρέντζος. Σίμος Λιανός, Στυλιανὸς Λιανός, Στέλιος Παπᾶς, Π. Πυταρᾶς, Α. Τσακωνιάτης. (Ἕπονται καὶ ἄλλαι ἑξήκοντα ὑπογραφαί).

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ
Δευτέρα 16 Μαΐου 1932
Ὥρα 6 3/4 μ. μ.
ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ
ΜΑΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗ
Καθηγητρίας Ἐθν. Ὠδείου
Μὲ ἔργα Chopin, Brahms καὶ Albeniz
ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
Μετὰ φόρου
Εἴσοδος Δρχ. 50
Μαθητικὰ Δρχ. 25
Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὠδεῖον κ.λ. εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη.

Κοινωνικὰ

Ἑορταί

Τὸν σεβαστόν μου θεῖον κ. Ἀχιλλέα Μπούντην, εὔχομαι ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ του ἑορτῇ ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

Χρῖστος Μπούντης
Φοιτητὴς Νομικῆς

Βαπτίσεις

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ μαγευτικὸ ἐκκλησάκι τοῦ Κοκκιναρᾶ οἱ κ.κ. Γ. Ἀϊβαλιώτης, Β. Ἀνωμερίτης, Κ. Βλάχος, Χ. Γιαννούσης, Ν. Διαμαντῆς, Ν. Ἠλιόπουλος καὶ Σ. Λογοθέτης, ἐδέξαντο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τοῦ κ. Λουκᾶ Μπακοβήλειον, ὀνομάσαντες αὐτὸ Γεώργιον καὶ Βασίλειον.

Γάμοι

Σόλων Ε. Παπαδόπουλος
Πηνελόπη Γ. Βασιλειάδου
ἐνυμφεύθησαν. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Θ. Πάγκαλος

Βάσος Ι. Βλαβιανὸς—Καίτη Γ. Νικολάου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἰατροί

Διωρίσθη ἐπιμελητὴς τοῦ Δερματολογικοῦ καὶ Ἀφροδισιολογικοῦ τμήματος τοῦ Νοσοκομείου «Εὐαγγελισμὸς» ὁ ἰατρὸς Ι. Καρακιοζίδης.

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἀλέξ. Γ. Δημητρίου ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του, δεχόμενος ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ πατρός του, τοὺς πάσχοντας ἐκ παθολογικῶν νοσημάτων καθ' ἑκάστην 4—6 μ.μ. ὁδὸς Ἀπόλλωνος 34.

Κ. Α. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ ἰατρὸς-δερματολόγος, Μάρνη 29, 9—12 καὶ 5—8 μ.μ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΗΡ. ΤΟΥΡΤΟΓΛΟΥ

Ἐτῶν 58—ἐκ Φιλαδελφείας θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου περὶ ὥραν 4ην μ.μ.

Καλλιθέα τῇ 15 Μαΐου 1932.

Ἡ σύζυγος: Χαρίκλεια. Τὰ τέκνα: Εὐάγγελος, Σταυροῦλα, Μαρία. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης, Χρυσάνθη.

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς μετασχόντας τοῦ βαρυτάτου πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πολυαγαπημένου μας

ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος — Τὰ τέκνα

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Κωνσταντινίδου, νευρολόγου—ψυχιάτρου, ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Δημ. Ψυχιατρείου, βιβλίον περὶ ψυχαναλύσεως, περιλαμβάνον τὰς νευρώσεις, τὸ γενετήσιον ἔνστικτον, τὰ ὄνειρα, τὰς σχέσεις τοῦ ἀσυνειδήτου πρὸς τὴν θρησκείαν, καλλιτεχνίαν, ἐγκληματολογίαν, φιλοσοφίαν κλπ. Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ. Ἠπείρου 43. Τιμᾶται δραχ. 100.

ΔΩΡΕΑΝ
μαθήματα
ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΓΑΛΛΙΚΗΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ καὶ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ. Τμήματα ἡμερήσια καὶ βραδυνά. ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, Πετράκη 16, πάροδος Βουλῆς

ΑΠΟΛΛΩΝ
Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ
στὴν ὑπέροχη δημιουργία της
ΑΝΝΑ ΚΡΙΣΤΙ
Σήμερον πρωϊνὴ παράστασις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
Αὔριον
ΤΑΝΙΑ ΦΕΝΤΟΡ-ΑΝΤΡΕ ΛΟΥΓΚΕ
στὸ ἀριστούργημα
ΑΝ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟ ΗΞΕΡΕ !!
ΜΗΝΥΤΩΡ

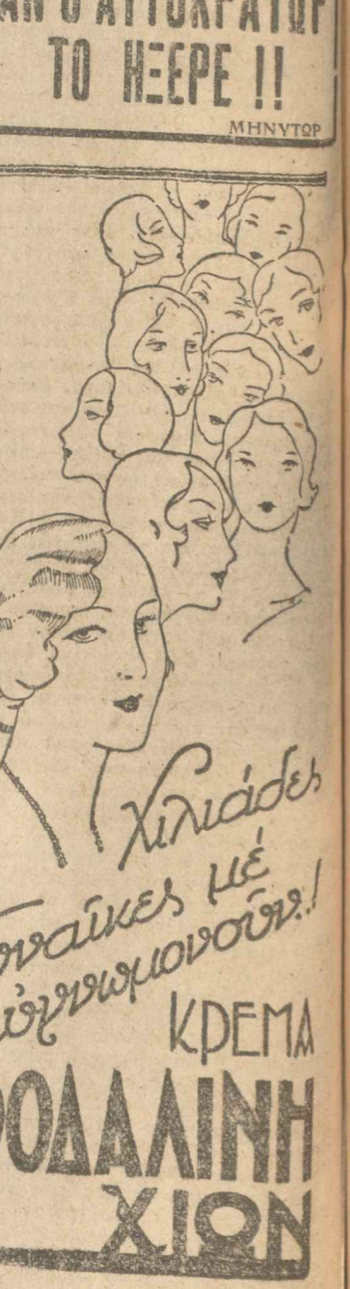

ΕΛΟΝΟΣΟΥΝΤΕΣ
ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ "VOLOVINI"
ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΑΚΕΙΑ [illegible]
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα. Γεν. Παρακαταθήκη ἐν Πειραιεῖ: Ἁγ. Σπυρίδωνος 7.

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ Δρ. 6.—
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6½—15
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ, ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ » 6½
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 150-200

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας

Ἄνω: Ὁ νέος Πρόεδρος κ. Ἀλμπὲρ Λεμπρέν, ἀφικνούμενος εἰς τὰς Βερσαλλίας, ὅπου ἔγινεν ἡ ἐκλογή του παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην. Κάτω: Ὁ κ. Λεμπρὲν (ὁ ἀσκεπὴς) ἐπιστρέφων ἐκ Βερσαλλιῶν εἰς Παρισίους, μετὰ τὴν ἐκλογήν του, ἐν συνοδείᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ταρντιέ.

Εἰς τὴν Οὐὼλλ στρήτ,

τὸ χρηματιστηριακὸν κέντρον τοῦ κόσμου

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. [Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις». — Ἡ κρίσις ἐν Ἀμερικῇ ἤρχισε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1929 μὲ τὸ μεγάλο κράχ εἰς τὸ Οὐὼλλ στρήτ. Ὅσον περισσότερον διαρκεῖ ἡ κρίσις αὐτή, ὅσον βαθύτερον θίγει τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν, τόσον εὐρύτερον γίνεται ἀντιληπτόν, ὅτι καὶ τὸ πέρας τῆς κρίσεως θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὸ Οὐὼλλ στρήτ, ὁπόθεν ἤρχισε καὶ τὸ κακόν. Ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. Ἐν Ἀμερικῇ κατεβλήθησαν παντοῖαι προσπάθειαι, ὅπως ἀναχαιτισθῇ δι' ἄλλων μεθόδων ἡ κρίσις, εἴτε δι' ἐνισχύσεως τῆς γεωργίας, εἴτε δι' ἐνισχύσεως τῆς βιομηχανίας, πότε διὰ πολλαπλασιασμοῦ, πότε διὰ μειώσεως τῆς παραγωγῆς: ἀλλά, ἐν τέλει, ἡ ἄγκυρα ἐρρίφθη καὶ πάλιν εἰς τὸ Οὐὼλλ στρήτ, ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ἡ κρίσις ἀπὸ τῆς χρηματιστηριακῆς της πλευρᾶς.

Ἐν Εὐρώπῃ παρέχεται συνήθως εἰς τὴν λέξιν «Οὐὼλλ στρήτ» μυστηριώδης σημασία. Ἀλλ' ὅπως πολλαὶ «μυστηριώδεις δυνάμεις», οὕτω καὶ τὸ Οὐὼλλ στρὴτ χάνει τὸ μυστήριόν του καὶ κάπως τὸ μεγαλεῖόν του, ὅταν τὸ ἀντικρύζῃ κανεὶς ἀπὸ κοντά. Τὸ Οὐὼλλ στρήτ, ἤτοι, ἑλληνικά, «ἡ ὁδὸς τοῦ τείχους», εἶνε μία ἀπὸ τὰς εἴκοσι στενὰς καὶ μικρὰς ὁδοὺς εἰς τὸ ἔσχατον ἄκρον τῆς νήσου Μανχάτταν, ὅπου ἔχουν τὰς κεντρικὰς ἕδρας των αἱ Τράπεζαι καὶ τὰ χρηματιστηριακὰ γραφεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ σπουδαιότερον χρηματιστήριον ἀξιῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ Στὸκ Ἐξτσαίϊντζ, τὸ ὁποῖον καλεῖται συνήθως ἐπὶ τὸ συντομώτερον «Οὐὼλλ στρήτ», δὲν κεῖται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς Οὐὼλλ στρήτ, ἀλλὰ δύο σπίτια παρέκει, εἰς ἕνα κάθετον δρόμον, τὸ Μπρόντ στρήτ. Ἔχει πρὸς τὴν Οὐὼλλ στρὴτ μόνον ἕνα συνδετικὸν δρομίσκον, μίαν ἔξοδον ἀνάγκης. Γενικώτερον, καλεῖται Οὐὼλλ στρὴτ ὁλόκληρον τὸ χρηματιστηριακὸν κέντρον τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅπου ἔχουν τὰ γραφεῖα των 90 Τράπεζαι, 25 Ἑταιρεῖαι τράστ, 421 ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι, 340 συγκοινωνιακαὶ ἐπιχειρήσεις, 159 μεγάλαι βιομηχανικαὶ Ἑταιρεῖαι καὶ ἑκατοντάδες μικροτέρων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν οἴκων. Ἂν θελήσῃ νὰ προσθέσῃ κανεὶς τὰ κεφάλαια ὅλων αὐτῶν τῶν Ἑταιρειῶν, τὸ ἄθροισμα θὰ εἶνε κάποιος ἀφάνταστος, ἀστρονομικὸς ἀριθμός. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δὲν ἀντιπροσωπεύει βεβαίως ἑνότητα, κεφάλαιον ἑνιαῖον, τὸ ὁποῖον δύναται τυχὸν νὰ διοικῆται ὁμοιοτρόπως.

Ἀκόμη καὶ ἐξωτερικῶς διακρίνει κανείς, ὅτι τὸ Οὐὼλλ στρὴτ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τρεῖς κύκλους, τέμνοντας ἀλλήλους: ἰδιῶται τραπεζῖται, μεγάλαι Τράπεζαι, χρηματισταί. Ὅ,τι κυρίως κάμνει ἐντύπωσιν εἰς τὸν Εὐρωπαῖον, οἱ οὐρανοξύσται τοῦ Οὐὼλλ στρήτ, εἶνε οὐσιαστικῶς τὸ ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρον καὶ ὀλιγώτερον χαρακτηριστικὸν σημεῖόν του. Διότι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ οἰκοδομήματα αὐτὰ μὲ τὰ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα πατώματά των εἶνε, καὶ ἂν ἀκόμη φέρουν τὸ ὄνομα κάποιας μεγάλης ἑταιρείας, τεράστια σπίτια ἐνοικίου, ὅπου ἑκατοντάδες μεγάλων ἢ μικρῶν ἑταιρειῶν ἔχουν ἐνοικιάσει δωμάτια, κάποτε δὲ καὶ ὀρόφους. Κάθε γνωστὴ φίρμα δὲν οἰκοδομεῖ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀπὸ ἔτη οὐρανοξύστην. Μέχρι πρό τινος, ἡ μεγάλη κεντρικὴ ἑταιρεία πετρελαίων τοῦ Ροκφέλλερ, ἡ Στάνταρντ Ὄϊλ Κόμπανυ τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ, ἦτο ἡ μόνη φίρμα, ἡ ὁποία εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της οἴκημα τριάκοντα δύο πατωμάτων. Ἐσχάτως, μία μεγάλη Τράπεζα, ἡ μεγαλυτέρα τοῦ κόσμου, ἡ Τσαίϊζ Μπάνκ, ἀπέκτησεν ὡσαύτως οὐρανοξύστην.

Ἡ φιλοδοξία τῶν μεγάλων χρηματιστῶν τοῦ Οὐὼλλ στρὴτ δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπόκτησιν ὑψηλῶν, τεραστίων ἀνακτόρων. Τοὐναντίον, οἱ περισσότεροι προτιμοῦν ἀντιθέτως νὰ ἔχουν τὰ γραφεῖά των εἰς χαμηλὰ σπίτια, ὑπὸ μορφὴν ἐπαύλεων. Οἱ πασίγνωστοι τραπεζῖται τοῦ Οὐὼλλ στρήτ, ἕνας Τζὼν Πήρποντ Μόργκαν, ἕνας Ντήλον Ρήντ, ὁ Λὴ Χίτζινσον, ὁ Σπάϋερ, ὁ Χώλγκάρντεν, ἔχουν ὅλοι τὰ γραφεῖά των εἰς ἀσυγχρόνιστα μονόπατα ἢ δίπατα σπίτια, τὰ ὁποῖα φαίνονται ἀκόμη μικροσκοπικώτερα ὅταν εὑρίσκωνται ἀνάμεσα εἰς τεραστίους οὐρανοξύστας.

Δὲν ὠθεῖ σνομπισμὸς ἁπλῶς τοὺς πλουσιωτέρους καὶ μεγαλυτέρους τραπεζίτας τοῦ κόσμου νὰ ἐγκαθίστανται εἰς τὸ Οὐὼλλ στρήτ. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν σπιτιῶν των ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐργασίας των. Οἱ παγκοσμίως γνωστοὶ ἰδιῶται τραπεζῖται δὲν ἔχουν «πελατεῖαν», ἐν κυριολεξίᾳ. Εἰς τοῦ Μόργκαν λ.χ. ὁ ὁποῖος κατοικεῖ διαγωνίως ἀπέναντι τοῦ χρηματιστηρίου, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Οὐὼλλ στρὴτ καὶ τοῦ Μπρόντστρήτ, εἰς ἕνα ἐξαιρετικῶς μικρὸ σπίτι, δὲν πηγαίνει κανείς, ὅπως πηγαίνει εἰς ἄλλας Τραπέζας. Εἰς τοῦ Μόργκαν «καλεῖται» ὁ πελάτης. Καὶ καλοῦνται συνήθως μόνον ἐλάχιστοι ἐκλεκτοί, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ διαπραγματεύωνται μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ οἴκου Μόργκαν ὑποθέσεις πολλῶν ἑκατομμυρίων. Τοὺς Εὐρωπαίους ἐπισκέπτας ξαφνίζει ὡσαύτως ἡ ἁπλότης καὶ ἡ λιτότης τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ γραφεῖα τῶν μεγαλυτέρων αὐτῶν τραπεζιτῶν τοῦ κόσμου. Κάποτε μάλιστα, ἡ ἁπλότης αὐτὴ φαίνεται ἀφύσικος καὶ πλαστή. Συχνὰ δὲ ἐξεζητημένη, ὅπως εἰς τὸν οἶκον Μόργκαν, ὅπου καὶ οἱ δεκαπέντε διευθυνταὶ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των ἓν καὶ μόνον μικρὸν δωμάτιον.

Εἰς τὰς μεγάλας Τραπέζας ἀρχίζει σιγὰ-σιγὰ νὰ ἐπιβάλλεται ὁ πολυτελὴς ρυθμὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, μολονότι ἐν Ἀμερικῇ δὲν ἐπιζητεῖται ἡ ἐπιβολὴ τῶν Τραπεζῶν εἰς τὸ κοινὸν διὰ μαρμαρίνων τοίχων καὶ πολυτελῶν προσόψεων, ὅσον διὰ τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ συναισθήματος τῆς ἀσφαλείας. Safety first —ἀσφάλεια— πρὸ παντός! Ἡ φράσις αὐτή, μὲ τὴν ὁποίαν κυρίως ἐργάζεται ἡ ἀμερικανικὴ προπαγάνδα εἰς κάθε περίπτωσιν, ὑποβάλλεται διὰ παντοίων τρόπων εἰς τοὺς πελάτας τῆς Τραπέζης: εἴτε ρεκλαμάρονται οἱ κώδωνες κινδύνου καὶ οἱ παχεῖς τοῖχοι τῶν χαλυβδίνων ὑπογείων, εἴτε ἀπαριθμοῦνται αἱ τοποθετήσεις τῶν τραπεζιτικῶν κεφαλαίων, —safety first! [illegible] ἀσφαλείας παρέχει ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ ἐκδοτικὴ Τράπεζα, ἡ Φέντεραλ Ρίζερβ Μπάνκ ὄφ Νιοῦ Ὑόρκ. Ὅποιος πηγαίνει ἐκεῖ, νομίζει ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ στρατηγεῖον ἐμπολέμου στρατιᾶς. Ἤδη, εἰς τὴν εἴσοδον, ὅλοι οἱ ἐποπτεύοντες ὑπάλληλοι εἶνε ἐφωδιασμένοι μὲ ρεβόλβερ, εἰς τὸ γραφεῖον πληροφοριῶν εἶνε τοποθετημένον μικρὸν πυροβόλον, ὅταν δὲ γίνεται μεταφορὰ χρυσοῦ, σχηματίζεται ὁλόκληρος παράταξις θωρακισμένων αὐτοκινήτων. Ὑπάρχει πράγματι φόβος, ὅτι θὰ ἐφορμήσουν συμμορίαι λῃστῶν, ὅπως εἰς τὸ Γουέστ, νὰ κλέψουν κανένα κιβώτιον χρυσοῦ; Ὄχι. Σπουδαιότερον εἶνε, νὰ δοθῇ εἰς τὸ κοινὸν ἡ ἐντύπωσις, ὅτι δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν χρυσόν του εἰς τὸ Οὐὼλλ στρήτ, ὅπου κατατίθεται ἐν ἀσφαλείᾳ.

Ἀλλὰ διὰ τὸ ἀμερικανικὸν κοινὸν τὸ Οὐὼλλ στρὴτ εἶνε κατὰ δεύτερον λόγον λαϊκὸν ταμιευτήριον, ὅπου φυσικὰ ἡ ἀσφάλεια παίζει τὸν πρώτιστον ρόλον. Κυρίως τὸ Οὐὼλλ στρὴτ εἶνε τὸ ἐθνικὸν καζῖνο, ὅπου παίζει κανεὶς χρηματιστηριακῶς, μὲ τὴν πιθανότητα νὰ γίνῃ ἐντὸς 12 ὡρῶν πάμπλουτος ἢ πάμπτωχος. Τὸ κυριώτερον χρηματιστήριον τοῦ Οὐὼλλ στρὴτ εἶνε ἡ Στὸκ Ἐξτσαίϊντζ. Ἀλλ' ὑπάρχει εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ δεύτερον χρηματιστήριον ἀξιῶν, τὸ Κὰρμπ-Μάρκετ καὶ πλῆθος χρηματιστηρίων ἐμπορευμάτων. Ἡ Στὸκ Ἐξτσαίϊντζ τῆς Νέας Ὑόρκης διετήρησε τὸν χαρακτῆρα ἀγγλικῆς λέσχης, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἐπιτρέπεται τὸ πολὺ-πολὺ νὰ ρίχνῃ μίαν ματιὰν ἀπὸ τὸν ἐξώστην εἰς τὴν ἱερὰν αἴθουσαν. Οὐσιαστικῶς ὅμως δύνανται καὶ ἐπιτρέπεται νὰ παίζουν ὅλοι εἰς τὸ Οὐὼλλ στρήτ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λειτουργεῖ εἰδικὸν τηλεγραφεῖον. Ὁσάκις περατοῦται οἱαδήποτε χρηματιστηριακὴ συναλλαγή, τηλεγραφεῖται διὰ τῶν πέντε τηλεγράφων, οἵτινες εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ χρηματιστηρίου. Αὐτοστιγμεὶ λαμβάνουν γνῶσιν τῆς συναλλαγῆς ὅλα τὰ μέλη τοῦ χρηματιστηρίου εἰς τὰ ἰδιαίτερα γραφεῖά των. Ἀλλὰ τὸ προνόμιον τοῦτο τῶν μελῶν εἶνε μηδαμινόν, διότι ταὐτοχρόνως λαμβάνει τὸ τηλεγράφημα καὶ ἡ μεγαλυτέρα τηλεγραφικὴ Ἑταιρεία τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Οὐέστερν Γιούνιον, ἡ ὁποία καὶ μεταδίδει διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τὰς τιμὰς τῶν μετοχῶν καὶ χρεωγράφων. Τὸ χειριστήριον τοῦ τηλεγράφου κτυπᾶται εἰς τὸ Οὐὼλλ στρὴτ καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν λαμβάνουν δέκα χιλιάδες γραφεῖα, ξενοδοχεῖα, καμπαρὲ κλπ. τρομακτικὰς ἢ σωτηρίους ἀγγελίας.

Ἀλλὰ ὅποιος θέλει νὰ παίξῃ δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τηλεγραφημάτων. Τὸ κοινόν, τὸ ἀσχολούμενον μὲ τὴν Οὐὼλλ στρήτ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα καὶ τῆς ἀμέσου ἀντιδράσεως. Αἱ Τράπεζαι τῆς Ἀμερικῆς, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι γίνεται ἐν Εὐρώπῃ, δὲν ἀσχολοῦνται μὲ χρηματιστηριακὰς ἐνεργείας. Ὅποιος θέλει ν' ἀγοράσῃ χαρτιά, ἀπευθύνεται συνεπῶς εἰς τοὺς ἐπισήμους χρηματομεσίτας, τοὺς Μπρόκερς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γραφεῖα καὶ παραρτήματα γραφείων εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ὅταν οἱ πλούσιοι Ἀμερικανοὶ διαχειμάζουν εἰς τὰς φιλοξένους ἀκτὰς τῆς Φλωρίδος, δύνανται, ὀλίγα βήματα πάρα πέρα ἀπὸ τὴν ἀμμουδιάν, νὰ ὑπάγουν μὲ τὰ λουτρικά τους εἰς τὸ παράρτημα ἑνὸς χρηματομεσίτου καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὸ παιχνίδι τοῦ Οὐὼλλ στρήτ. Κάθηνται εἰς σκοτεινὸν δωμάτιον καὶ παρακολουθοῦν προβαλλομένους ἐπὶ μιᾶς ὀθόνης τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ χρηματιστηρίου. Κάθε συναλλαγήν, ἀπὸ λεπτοῦ, εἰς λεπτόν.

Ἐννοεῖται, ὅτι τώρα ὑπάρχει σχετικὴ κρίσις καὶ εἰς τὸ Οὐὼλλ στρήτ. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν χρηματομεσιτῶν, φοβοῦνται μήπως χάσουν τὴν θέσιν των. Ἄλλως τε, δὲν εἶνε μόνιμοι. Προσλαμβάνονται ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα. Καὶ παρακολουθοῦν καὶ αὐτοὶ τὰ κτυπήματα τοῦ τηλεγράφου, μολονότι δὲν παίζουν οἱ ἴδιοι. Παρακολουθοῦν ἁπλῶς τὴν ὅλην κατάστασιν, τὴν τυχὸν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀτμοσφαίρας. Ἀπὸ ὅλα τὰ γραφεῖα, ἀπὸ ὅλα τὰ κέντρα παρακολουθεῖται τὸ βαρόμετρον τῆς Οὐὼλλ στρήτ.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐθνοσυνέλευσις εἰς τὰς Βερσαλλίας

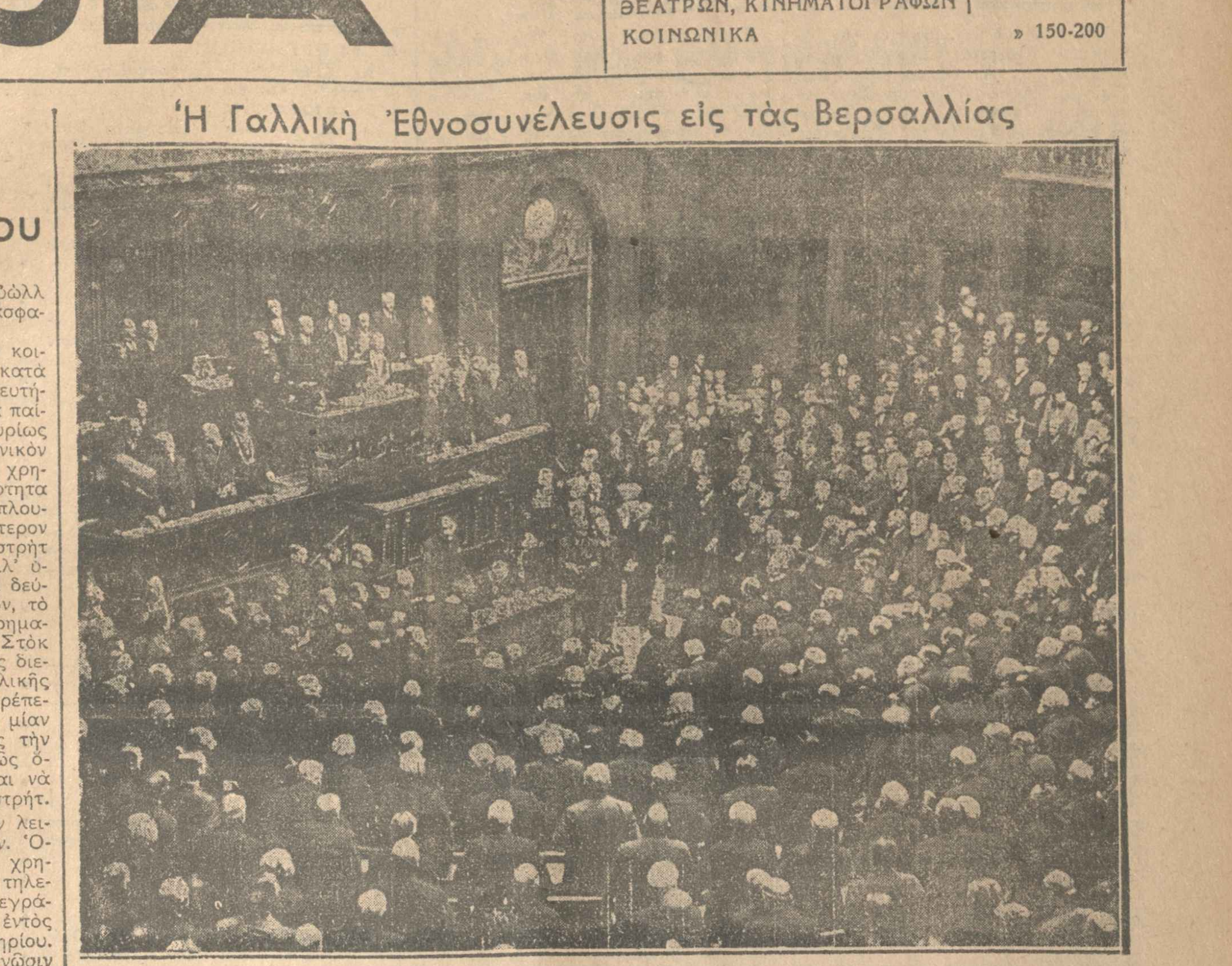

Τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως συνῆλθον, τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, εἰς τὸ Ἀνάκτορον τῶν Βερσαλλιῶν ὅπου, προέβησαν, κατὰ τὰ καθιερωμένα, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Λεμπρέν. Εἰς τὴν εἰκόνα, οἱ Γάλλοι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ἀκούουν ὄρθιοι τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τοῦ θανάτου τοῦ Πὼλ Ντουμέρ.

Ἡ Βαλκανικὴ προσέγγισις

Οἱ Βαλκάνιοι ἰατροὶ διὰ τὰ νοσοκομεῖά μας

Τί ἔχομεν καὶ τί μᾶς λείπει

Δὲν φαντάζομαι μέθοδον περισσότερον συντελεστικὴν διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ἀπὸ τὴν συνεχῆ ἐπαφὴν τῶν διανοουμένων, τῶν ἐπιστημόνων, τῶν καλλιτεχνῶν. Ὅλας τὰς πολιτικοκοινωνικὰς καταστάσεις τὰς παρεσκεύασαν αἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος. Αὐτοὶ ἔσπειραν διὰ νὰ θερίσουν οἱ πολιτικοί.

Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν φρᾶσιν ποὺ μοῦ εἶπεν ὁ Βούλγαρος καθηγητὴς τῆς ὠτολαρυγγολογίας κ. Μπελίνωφ, ὅταν μοῦ ὡμιλοῦσε διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως.

—Δὲν εἶμαι πολιτικὸς — μοῦ εἶπε — διὰ νὰ γνωρίζω ποῖα συμφέροντα μᾶς χωρίζουν καὶ ποῖα φέρουν τὸν ἕνα λαὸν πλησιέστερα πρὸς τὸν ἄλλον, τὸν Βουλγορικὸν πρὸς τὸν Ἑλληνικόν. Αἰσθάνομαι ὅμως ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ἀντιθέσεις συμφερόντων τόσον ὀξεῖαι ὥστε νὰ κατισχύσουν καὶ νὰ πνίξουν τὸν ἐνθουσιασμόν, ποὺ ἀποκομίζομεν ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἀθηνῶν. Καμμία μαθηματικὴ λογικὴ δὲν θὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὁ δρόμος τῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν συγκρούσεων εἶνε ὁ μόνος καὶ ὅτι ἔξω αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀτραπός, ὁδηγοῦσα εἰς μίαν ἄλλην τάξιν πραγμάτων, εἰς μίαν κατάστασιν συνεργασίας, εἰς ἕνα καθεστὼς εἰρηνικῆς ἀμοιβαίας συμβολῆς διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν εἰς τὴν χερσόνησον. Ἴσως ἄλλοτε αὐτὸ τὸ κήρυγμα νὰ εἶχεν ἀπήχησιν, σήμερον ὅμως δὲν ἔχει.

—Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐπαφὴν τῶν ἐπιστημόνων, φρονεῖτε, ὅτι αὐτὴ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν λαῶν;

—Νομίζω ναί. Καὶ διὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὴν σκέψιν μου, δὲν χρειάζεται νὰ τρέξῃ κανεὶς μακράν. Θέτω παράδειγμα αὐτὸν τοῦτον τὸν ἑαυτόν μου. Ὅταν ἐπιστρέψω εἰς τὴν Σόφιαν καὶ ἀρχίσω τὰ μαθήματά μου, ὅταν θὰ συναναστρέφωμαι τοὺς φοιτητὰς εἰς τὰ φροντιστήρια, ὅταν θὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀφροδισίων νόσων, σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν θὰ ἐνθυμηθῶ τὴν Δύσιν, δὲν θὰ τρέξω μακράν, ἀλλὰ θὰ ἐνθυμηθῶ τὰς γειτονικὰς Ἀθήνας καὶ χωρὶς νὰ περάσω οὐδὲ σπιθαμὴν ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Αἵμου, θὰ δώσω ὅσον μοῦ εἶνε δυνατὸν παραστατικώτερα τὴν εἰκόνα τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ. Θὰ ὁμιλήσω διὰ τὸ μοναδικὸν αὐτὸ ἵδρυμα, διὰ τὰς ἀρίστας ἀσκουμένας μεθόδους τῆς διδασκαλίας, διὰ τὴν κοινωνικήν του σκοπιμότητα καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν συμβολήν του. Θὰ δείξω εἰκόνας ἀπὸ τὸ μουσεῖόν του, ἀριθμοὺς ἀπὸ τὰς στατιστικάς του καὶ πορίσματα ἀπὸ τὴν μακρὰν καὶ φωτισφέννην πεῖράν του. Ὅταν πάλιν θίξωμεν τὸ μέγα ζήτημα τῆς φυματιώσεως, νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ ἐπιχειρήσω ἀναρρίχησιν εἰς τὰς Ἄλπεις, δὲν θὰ ταξειδεύσω μέχρις Ἑλβετίας, ἀλλὰ θὰ σταθῶ εἰς τὴν γραφικὴν τοποθεσίαν τῶν Μελισσίων, ὀλίγον ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θὰ ὁδηγήσω νοερῶς τὸ ἀκροατήριόν μου εἰς τὸ Σανατόριον τῶν Μελισσίων, ποὺ εἶνε ἡ τελευταία λέξις εἰς τὸ εἶδός του καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσερα πέντε καλύτερα ποὺ ἔχει ἡ Εὐρώπη. Καὶ ὅταν θὰ γίνεται λόγος περὶ παθολογικῆς ἢ χειρουργικῆς κλινικῆς, δὲν θὰ λησμονήσω τὸν «Εὐαγγελισμόν» σας, ἢ τὸ θαῦμα αὐτὸ ποὺ λέγεται νοσοκομεῖον τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ».

—Ἄλλως τε αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ τυχαίως μόνον καὶ παρεμπιπτόντως — διέκοψεν ὁ καθηγητὴς τῆς Παθολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κων)πόλεως Μεχμετὶν Ριχάτ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν συντροφιάν μας ὀλίγα λεπτὰ πρίν. Θὰ γίνῃ συστηματικώτερον. Ἡ νοσοκομειακὴ Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ γίνῃ ἀντικείμενον εἰδικῶν διαφωτιστικῶν ὁμιλιῶν, διαλέξεων, αἱ ὁποῖαι ἐπακριβῶς θὰ πληροφορήσουν τόσον τὸν ἰατρικὸν κόσμον τῶν ἄλλων βαλκανικῶν λαῶν, ὅσον καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα, περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γινομένων. Ὅσα σᾶς εἶπεν ὁ συνάδελφός μου καθηγητὴς Μπελίνωφ δὲν πρέπει νὰ τὰ ἐκλάβητε ὡς φιλοφροσύνας, ὡς ἐκφράσεις κολακευτικάς, ποὺ θὰ ἦτο ἀρκούντως φυσικόν, ὡς φιλοξενούμενοι, νὰ προφέρωμεν. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ θέσιν ἡ φιλοφροσύνη ἐκεῖ ὅπου ὁ πραγματικὸς θαυμασμὸς λαμβάνει τὸν λόγον. Εἰς τὸ Σανατόριον τῶν Μελισσίων ἕνας ἀσθενὴς μὲ ἐψυχολόγησε τόσον καλὰ ὅταν ἐπῆγα εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὥστε ὅταν ἐσταμάτησα τὰς ἐρωτήσεις μου μοῦ εἶπε: «Μὰ σᾶς κάμνει τόσην κατάπληξιν, κύριε καθηγητά, τὸ θεραπευτήριον;» Βλέπετε λοιπόν, ὅτι δὲν κολακεύομεν ὅταν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι διαγιγνώσκουν τὴν σκέψιν μας.

Ὁ καθηγητὴς χειρουργὸς Μουρὰτ Ἰμπραὴμ, ὁ ὁποῖος ἐσιωποῦσε ἕως ἐκείνην τὴν στιγμήν, συνεπλήρωσε τὸν συνάδελφόν του:

—Διὰ νὰ πεισθῆτε, ὅτι μόνον ὡς ἐπιστήμονες μιλοῦμεν, σᾶς λέγω καὶ μίαν ἀδύνατον πλευρὰν ὑγειονολογικήν, ποὺ λείπει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν σας. Δὲν ἔχετε κλίνας δι' ἀπόρους. Ἀπὸ συνομιλίας μὲ τοὺς ἰατρούς σας αἱ ἀνάγκαι εἰς δωρεὰν κλίνας ἀνέρχονται εἰς 5000 καὶ δὲν ὑπάρχει οὔτε τὸ δέκατον αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ. Διότι καθαρῶς ἢ μᾶλλον ἀμέσως κοινωνικὴν σκοπιμότητα δὲν ὑπηρετεῖ παρὰ μόνον τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, ὅπου ὅλαι αἱ κλῖναι εἶνε δωρεάν. Διὰ τὰ παθολογικὰ καὶ τὰ χειρουργικὰ χρειάζεσθε κλίνας δι' ὅλον τὸν πληθυσμὸν ποὺ ὄντως περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον ὑπόκειται εἰς ἀσθενείας καὶ δὲν ἔχει τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς ἐπὶ πληρωμῇ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Δὲν νομίζω ὅμως, ὅτι μὲ κάποιαν ἐπιμονὴν δὲν θὰ κατορθώσετε αὐτό, ὅταν ἔχετε κατορθώσει εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ὑγειονολογικῶν ἱδρυμάτων νὰ ἐπιτελέσετε τόσας καταπληκτικὰς προόδους.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΕΞΟΧΙΚΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ
"ΝΕΑ ΚΗΦΙΣΙΑ,,
Πωλήσεις οἰκοπέδων μὲ μηνιαίας δόσεις.
Ἐν συνεχείᾳ τοῦ Στροφυλίου Κηφισιᾶς ἐκτείνεται ἰδεώδης τοποθεσία, ἡ Νέα Κηφισιά, ὡραία δασώδης περιοχὴ ξηρὸν καὶ ὑγιεινὸν κλῖμα. Πανοραματικὴ ἄποψις τῆς στεφάνης τῶν Ἀττικῶν ὀρέων. Πωλοῦνται οἰκόπεδα εἰς 60 δόσεις μηνιαίας. Προκαταβολὴ μικρά. Ἡ Ἑταιρία πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀποκτήσουν μίαν ἐξοχικὴν ἰδιοκτησίαν διαθέτει 100 οἰκόπεδα μὲ ἐξαιρετικὰς εὐκολίας διὰ τοὺς ἐγγραφομένους μέχρι τέλους Μαΐου 1932.
Πληροφορίαι:
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΕΑ ΚΗΦΙΣΙΑ Α.Ε
Ἀκαδημίας 73α

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ
Κατάστημα γωνίας Ἀμερικῆς καὶ Σπυρομηλίου.
Κατάστημα ὁδοῦ Σπυρομηλίου,
Κατάστημα ὑπογείου Στοᾶς.
Ὑπόγειον κτιρίου γωνίας Βουλῆς—Κολοκοτρώνη.
Δῶμα κτιρίου Σταδίου 4 ὡς Κέντρον ἀναψυχῆς.
Πληροφορίαι Σταδίου 18 καὶ ὁδὸς Σπυρομηλίου ἐποπτεία Κτιρίων.

Η ΡΟΓΚΑΣΚΑ ΣΛΑΤΙΝΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΣ

Τὰ φημισμένα Γιουγκοσλαυϊκὰ λουτρὰ «ΡΟΓΚΑΣΚΑ ΣΛΑΤΙΝΑ» ἀποτελοῦν ἕνα μοναδικὸν τόπον παραθερισμοῦ καὶ λουτροθεραπείας. Εὑρισκόμενα εἰς μίαν γραφικωτάτην κοιλάδα περιστοιχιζομένην ἀπὸ καταφύτους λόφους, συνδυάζουν τὴν φυσικὴν καλλονήν, τὰς ἀνέσεις τῆς παραμονῆς καὶ τὰς ἐξαισίας ἰαματικὰς ἰδιότητας κατὰ τρόπον ἰδεώδη. Αἱ ἀλκαλικαὶ πηγαὶ Τεντὲλ—Στυριὰ—Ντανάτ, εἶνε παγκοσμίως διάσημοι διὰ τὰς θεραπευτικὰς αὐτῶν ἰδιότητας, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν χρονίων στομαχικῶν καὶ ἐντερικῶν παθήσεων, πληθωρισμοῦ, παχυσαρκίας, νεφρῶν, ἥπατος, ζακχαροδιαβήτου, ἀθριτισμῶν καὶ ἀναιμίας. Τὰ λουτρὰ «ΡΟΓΚΑΣΚΑ ΣΛΑΤΙΝΑ» ἀποτελοῦνται ἀπὸ 14 ξενοδοχεῖα καὶ κτίρια μὲ 650 δωμάτια. Ἠλεκτροφωτισμὸς τελειότατος, ὑδραυλικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἐγκαταστάσεις λουτήρων πλουσιώταται καὶ ἐπιστημονικώταται, τηλεφωνικὴ συγκοινωνία, τραπεζιτικὴ ὑπηρεσία, ψυχαγωγικὰ κέντρα, μουσική, ραδιόφωνα, σπόρ, περίπατος εἰς τὰ περίχωρα, ὅλαι αἱ ἀνέσεις καὶ ὅλαι αἱ τέρψεις μιᾶς συγχρονισμένης καὶ θελκτικῆς παραμονῆς παρέχονται πλουσίως εἰς τὰ λουτρὰ ταῦτα.

Ἡ περίοδος μιᾶς θεραπείας διαρκεῖ ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ καθαυτὸ σαιζὸν ἀπὸ 15ης Ἰουνίου μέχρι 31ης Αὐγούστου.

Ἡ δαπάνη τῆς παραμονῆς εἰς τὰ λουτρά, ἐξαιρετικῶς οἰκονομική, δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 μὲ 150 Δηνάρια ἡμερησίως, συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ἐξόδων. Εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου ἐκπτώσεις 25 %. Τὰ λουτρὰ «Ρογκάσκα Σλατινα» ἀντιπροσωπεύονται ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (ὁδὸς Βενιζέλου 14) πρακτορείου τῆς μεγάλης Γιουγκοσλαυϊκῆς Τουριστικῆς Ἑταιρείας ΠΟΥΤΝΗΚ, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια μέχρι τῶν λουτρῶν μετ' ἐπιστροφῆς, ἰσχύοντα διὰ 2 μῆνας καὶ μὲ ἔκπτωσιν 50 % κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. Λόγῳ τῶν ἰσχυουσῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων, συνεπείᾳ τῆς συναλλαγματικῆς κρίσεως, τὸ πρακτορεῖον ΠΟΥΤΝΗΚ διὰ νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ λουτρὰ «Ρογκάσκα Σλατίνα» δέχεται νὰ καταβληθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖόν του ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς εἰς τὰ λουτρὰ παραμονῆς εἰς τρόπον ὥστε οἱ ταξειδιῶται δὲν ἔχουν ἀνάγκην νὰ παραλάβουν μαζί των μέγα χρηματικὸν ποσόν.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ
ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΟΡΟΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ
ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΕΒΔΟΜΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΜΑΛΛΟΜΕΤΑΞΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ
Ἀνώτερα ὅλων εἰς ποιότητα
ΓΚΡΕΚΑ

ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
Σ. ΚΑΜΧΗ ΚΑΙ ΣΙΑ Α. Ε.
ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 4
«ΓΚΡΕΚΑ»

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ.
ΣΗΜΕΡΟΝ
προσφέρει εἰς τοὺς καπνιστὰς τῶν προϊόντων της
ΤΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟΝ Νο 5
ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΚΥΤΙΑ
μὲ τὴν συνήθη τιμὴν τῶν χαρτίνων
ΔΡΑΧ. 11.50
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καπνοπωλεῖα καὶ περίπτερα ΑΘΗΝΩΝ & ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΣΑΠΟΥΝΙ
ΠΟΥΔΡΑ
ΚΡΕΜΑ
EDELWEISS
Εἶνε τὰ τέσσαρα ἀπαραίτητα καὶ ἀπαράμιλλα εἴδη εἰς τὴν τουαλέττα. Μία δοκιμὴ θὰ σᾶς πείσῃ.
Πωλοῦνται εἰς τὰ κεντρικὰ Φαρμακεῖα
Γενικὴ παρακαταθήκη Φαρμακεῖα:
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ (Ὁμόνοια)-ΜΙΝΕΡΒΑ (Σταδίου 15)

ΜΟΝΟΝ
Η ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ,,
ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΨΥΧΡΟΘΑΛΑΜΟΥΣ ΜΕ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΜΗΔΕΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΑΠΗΤΩΝ, ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ΚΛΠ.
Ὑπὸ τοὺς κάτωθι ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκοὺς ὅρους διὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἕως 31 Ὀκτωβρίου 1932.

ΤΑΠΗΤΕΣ

Ἀπὸ 1 ἕως 5	τετρ.	μέτρα	Δραχ.	15.—	τὸ τεμάχιον
» 5 » 10	»	»	»	30.—	» »
» 10 » 20	»	»	»	3.—	κατὰ τ. μέτρον
» 20 » 30	»	»	»	3.50	» »
» 30 » 40	»	»	»	4.—	» »
Ἄνω τῶν 40	»	»	»	5.—	» »

Ἐπὶ πλέον πέντε τοῖς χιλίοις ὡς ἀσφάλιστρα ἐπὶ τῆς δηλουμένης ἀξίας ἑκάστου τάπητος.

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ:
Δι' ἕκαστον τεμάχιον Δρ. 100. Ἐπὶ πλέον 10 τοῖς χιλίοις ὡς ἀσφάλιστρα ἐπὶ τῆς δηλουμένης ἀξίας ἑκάστου γουναρικοῦ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω τιμὰς συμπεριλαμβάνεται ἡ παραλαβή, ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ παράδοσις εἰς τὰς οἰκίας τῶν κ.κ. πελατῶν τῶν ταπήτων κλπ. δι' αὐτοκινήτων τῆς Ἑταιρίας.

Τηλεφωνήσατε: 80-191

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Χρωματουργεῖα Πειραιῶς, Σ. Α. Οἰκονομίδης καὶ Σία, εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῇ 8ῃ Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέρα Τετάρτῃ καὶ ὥρα 11 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας, κειμένοις ἐντὸς τῶν Ἐργοστασίων αὐτῆς ἐν Νέῳ Φαλήρῳ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς (πλησίον μνημείου Καραϊσκάκη — Ποδηλατοδρόμιον).

Ἀντικείμενα τῆς Συνελεύσεως ἔσονται :

1) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1931 καὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρείας.

2) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τῶν κ. κ. Ἐλεγκτῶν.

3) Συζήτησις καὶ ἔγκρισις τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καταρτισθέντος Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1931.

4) Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν κ.κ. Ἐλεγκτῶν.

5) Διορισμὸς Ἐλεγκτῶν, ἀναπληρωματικῶν τοιούτων, διὰ τὸ ἔτος 1932 καὶ προσδιορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

6) Προσδιορισμὸς μισθοῦ καὶ ποσοστῶν διαχειριζομένων Συμβούλων.

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δικαιοῦνται κατὰ τὸ Καταστατικὸν νὰ μετάσχουν οἱ ἐκ τῶν κ.κ. Μετόχων κάτοχοι 25 τοὐλάχιστον μετοχῶν, ἡ κυριότης τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως τῆς καταθέσεώς των παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας, τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρ' οἱαδήποτε ἀνεγνωρισμένῃ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ἢ ὑποκαταστήμασιν αὐτῶν.

Αἱ μετοχαί, ἀποδείξεις καταθέσεως, ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια μετὰ τῶν διευθύνσεών των, δέον νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν Συνέλευσιν ἡμέρας.

Ἐν Ν. Φαλήρῳ — Πειραιῶς τῇ 27 Ἀπριλίου 1932

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΦΡΟΥΤΑ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
(Τοῦ Ἀγροκτήματος Ἀναβρύτων
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΦΘΗΝΟΤΑΤΑ
Εἰς τὸ κατάστημα
Γ. ΣΤΑΜΑΤΗ Σταδίου 19

Η "ΕΛΛΗΝΙΚΗ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17ῳ τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 6ην Ἰουνίου 1932 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μ.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας, ἐν Ἀθήναις (ὁδὸς Σταδίου καὶ Παπαρρηγοπούλου 1).

Ἀντικείμενα τῆς συζητήσεως ἔσονται :

1) Ἔγκρισις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν κ.κ. Ἐλεγκτῶν.

2) Συζήτησις καὶ ἔγκρισις τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καταρτισθέντος Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1931.

3) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1931.

4) Ἐκλογὴ Ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1931 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς καταβολῆς τμήματος τοῦ μήπω καταβληθέντος εἰσέτι κεφαλαίου.

6) Ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περὶ ἐνάρξεως τῆς ἀσκήσεως τῶν κλάδων Μεταφορῶν, Χαλάζης καὶ Θνησιμότητος Ζώων.

7) Ἔγκρισις τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ ἔτος 1931.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ Καταστατικοῦ πᾶς μέτοχος, κάτοχος δύο τοὐλάχιστον μετοχῶν, δικαιοῦται νὰ συμμετάσχῃ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Οἱ κ.κ. Μέτοχοι ὀφείλουσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνων. Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν ἢ τέλος παρά τινι τῶν ἐν Παρισίοις ἀνεγνωρισμένων Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, ἐπὶ ἀποδείξει κατατιθεμένῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως πέντε (5) ἡμέρας τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς διὰ τὴν Συνέλευσιν ὁρισθείσης τοιαύτης.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΔΗΜ. ΝΟΜΙΚΟΣ

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ
Τ. Διευθυντὴς ἀφροδισ. νοσοκομείων ἐν Ρωσσίᾳ κ.ἄ. Εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Εὐρώπῃ τὰ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ
ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Εὐσυνείδητος ἐπιστημονικὴ θεραπεία, ὁδὸς Φειδίου 16α.
Ὧραι 10—1 καὶ 5—8

ΛΕΜΟΝΙΑ ΦΘΗΝΑ
Η CITRONINA βγαλμένη ἀπὸ τὰ φρέσκα λεμόνια τὰ ἀντικαθιστᾷ τελείως.
Ἕνα πακέτο ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν μὲ 20 λεμόνια.
Πωλεῖται στὰ κεντρικὰ φαρμακεῖα πρὸς δραχμὰς 7.
Κεντρικὴ παρακαταθήκη: Φαρμακεῖον ΜΠΑΚΑΚΟΥ Ὁμόνοια.

"ΚΑΤΟΛ,,
Διάρκεια 6—7 ὡρῶν.
Τὸ μόνον ὑγιεινὸν διότι καίει μ' ἀνοικτὰ παράθυρα καὶ μὲ φῶς ἐντὸς τοῦ δωματίου.
"ΚΑΤΟΛ,,
Τὸ πλέον εὐθηνὸν
ΑΠΟΜΙΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ "ΚΑΤΟΛ,,
διότι εἶνε τὸ ἀνώτερον, τὸ πλέον ἀποτελεσματικόν, διότι εἶνε ἐν μιᾷ λέξει τὸ ἐντομοκτόνον :
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ :
ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 4
ΓΚΡΕΚΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
108 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝ ΝΕΩ ΦΑΛΗΡΩ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			
Ἀξία Γηπέδων Ἐργοστασίων πήχεις □ 110.000	Δρχ.		651.730.65
Ἐγκαταστάσεις :			
Κτιρια, ἀποθῆκαι, Οἰκήματα Διευθυντῶν καὶ ἐργατῶν, Χημεῖον, Βαφεῖον, Συσκευασία Προϊόντων	»	2.523.100.55	
Μηχανοστάσια, Λεβητοστάσια, Μηχανουργεῖον, Φανοποιεῖον, Γκαράζ, Ξυλουργεῖον	»	2.897.072.60	
Ὑδραγωγεῖα, Ὑποσταθμοὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος	»	2.271.766.42	
Χρωμάτων καὶ Πρώτων Ὑλῶν	»	6.342.600.45	
Βάμβακος, Ἀμμωνιῶν, Παγοποιεῖου, Ἀνθρακ. ὀξέος, Φαρμακευτικῶν προϊόντων	»	10.639.637.46	
Διάφορα ἐργαλεῖα καὶ Κινητὰ	»	974.041.75	25.648.219.23
Ἀκίνητον Πειραιῶς			441.858.35
Βιβλιοθήκη, Ἔπιπλα κλπ.	»	304.433.81	
Δαπάναι 1931	»	42.807.81	
		347.241.62	
Μεῖον ἀπόσβ. π. ἐτῶν Δρ. 233.625 — » τοῦ 1931 » 15.000 —	»	248.625 —	98.616.62
2660 τεμ. Δοχεῖα ὀξέων & πεπιεσμένων ἀερίων	»	747.549.40	
Δαπάναι 1931	»	3.650 —	
		751.199.40	
Μεῖον ἀποσβ. π. ἐτῶν Δρ. 547.000 — » τοῦ 1931 » 20.000 —	»	567.000 —	184.199.40
8 Φορτηγὰ Αὐτοκίνητα	»	626.187.30	
Δαπάναι 1931	»	79.000 —	
		705.187.30	
Μεῖον ἀποσβ. π. ἐτῶν Δρ. 546.187.30 » τοῦ 1931 » 20.000 —	»	566.187.30	139.000.—
Περιουσία Χημείου	»	449.674.45	
Δαπάναι 1931	»	23.677.40	
		473.351.85	
Μεῖον ἀποσβ. π. ἐτῶν Δρ. 352.500 — » τοῦ 1931 » 20.000 —	»	372.500 —	100.851.85
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα			594.347.55
Ἀποθῆκαι :			
Πρῶται καὶ βοηθητικαὶ ὗλαι, ἀνταλλακτικὰ καὶ βιομηχανικὰ εἴδη Καύσιμος ὕλη (Γαιάνθρακες, Πετρέλαια κλπ.)			5.024.896.90
Προϊόντα ἐν Ἀποθήκαις Ἐργοστασίου καὶ ὑλικὰ ὑπὸ κατεργασίαν			47.450.05
Χρεῶσται διάφοροι			10.581.467.35
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι			9.678.129.70
Ὁμολ. Ἀναγκ. Δαν. 1922 Τεμ. 670)	»	2.137.500.15	
Ὁμολ. Ἀνγκ. Δαν. 1926 Τεμ. 200)	»	66.570 —	2.204.070.15
			Δρχ. 55.397.847.80

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Κεφάλαιον Μετοχικὸν			10.500.000 —
Κρατήσεις διάφοροι πρὸς ἀπόσβεσιν ἀξίας ἐγκαταστάσεων καὶ ἀνανέωσιν μηχανημάτων κλπ.			
Παρελθουσῶν χρήσεων	Δρχ.	13.611.619.35	
Κρατήσεις τοῦ 1931	»	1.555.000 —	15.166.619.35
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον :			
Παρελθουσῶν χρήσεων	»	1.578.546.45	
Κρατήσεις δι' Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τοῦ 1931	»	252.117.45	1.830.663.90
Ἔκτακτον Ἀποθεμ. Κεφάλαιον			10.856.000 —
Ταμεῖον Περιθάλψ. Ὑπαλλήλων :			
Παρελθουσῶν χρήσεων	»	125.000 —	
Κρατήσεις τοῦ 1931	»	25.000 —	150.000 —
Μερίσματα ληξασῶν χρήσεων, μήπω ζητηθέντα	»	76.484.50	
Κρατήσεις τοῦ 1931	»	3.360.000 —	3.436.484.50
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ μερίσματος			788.557 —
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου			326.452 —
Πιστωταὶ διάφοροι	»	5.662.799.74	
Δάνεια μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	»	4.400.000 —	
Καταθέσεις Διάφοροι	»	2.169.080.50	12.231.880.24
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον			111.190.81
			Δρχ. 55.397.847.80

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Γενικὰ Ἔξοδα :			
Ἀντιμισθίαι προσωπικοῦ, μεταφοραί, τόκοι, ἀσφάλιστρα, γραφικὴ ὕλη, φόροι διάφοροι κλπ.	Δρχ.	3.786.167.08	
Ἐπισκευαὶ καὶ Συντήρησις	»	700.000 —	4.486.167.08
Διαφημίσεις			84.542.35
Ἔκτακτοι ἀμοιβαὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑπαλλήλων			100.000 —
Κρατήσεις διὰ Ταμεῖον Περιθάλψεως ὑπαλλήλων			25.000 —
Κρατήσεις :			
Προβλέψεις δι' ἀπόσβεσιν ἐπισφαλῶν Χρεωστῶν	»	100.000 —	
Δι' ἀπόσβεσιν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀνανέωσιν μηχανημάτων Δρ. 1.555.000			
Διάφοροι ἀποσβέσεις ὡς ἀνωτέρω » 75.000	»	1.630.000 —	2.030.000 —
Καθαρὰ κέρδη πρὸς Διάθεσιν			5.042.349.66
			Δρχ. 11.768.059.09

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους	Δρχ. 79.582.89
Κέρδος ἐκ πωλήσεως προϊόντων	» 11.688.476.20
	Δρχ. 11.768.059.09

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 5.042.349.⁶⁶₀₀

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ			252.117.45
Τακτικὸν μέρισμα πρὸς Δραχμὰς 6 κατὰ μετοχὴν			630.000 —
Πρόσθετον μέρισμα ὑπὲρ τῶν Μετόχων πρὸς Δραχμὰς 26 κατὰ μετοχὴν καθαρὸν Φόρου			2.730.000 —
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	Δρχ.	326.452 —	
Μεῖον Φόρος πρὸς 19.008	»	62.052 —	264.400 —
Ποσοστὰ Γενικῆς Διευθύνσεως			
Μεῖον Φόρος πρὸς 19.008	»	204.032.40 38.782.40	165.250 —
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ μερίσματος πρὸς 19.008	»	788.557 —	
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ ἀμοιβῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς 19.008	»	62.052 —	
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ ποσοστῶν Γεν. Διευθύνσεως πρὸς 19.008	»	38.782.40	889.391.40
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον			111.190.81
			Δρχ. 5.042.349.66

Τὸ μέρισμα ἐκ δραχμῶν 39.51 κατὰ μετοχὴν μεῖον φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐκ δραχμῶν 7.51 ἤτοι ἐκ δραχμῶν 32 ἐλεύθερον παντὸς τέλους πληρωθήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 27 Ἀπριλίου 1932

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΚΛ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Οἱ Ἐντεταλμένοι Σύμβουλοι
Μ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ —Α. Σ. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΧΑΡ. Σ. ΑΙΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΙΠΛΙΞΙΑΝ
ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ 5, ΠΡΟΕΚΤΑΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Παρελήφθησαν ὅλα τὰ Μοδέρνα εἴδη, ἤτοι:
ΛΕΥΚΑ
ΛΙΝΑ
ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ
ΜΑΛΛΙΝΑ
ΜΕΤΑΞΩΤΑ κ.λπ.
Πωλοῦνται εἰς ἐξαιρετικὰς τιμάς.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ MANCHESTER
D. STEPHEN IPLICJIAN (MANCHESTER) Ltd
Ὑποκαταστήματα :
ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ, ΑΘΗΝΑΣ, ΚΑΪΡΟΝ, ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΓΑΛΑΤΣΙ & ΚΛΟΥΞ
«ΓΚΡΕΚΑ»

EGO
Ὁ ἴδιος πάντοτε ἐκλεκτὸς καπνὸς μὲ νέον πολυτελέστατον κυτίον.
«ΓΚΡΕΚΑ»

Προτιμᾶτε ἀπὸ τοὺς ξένους οἴνους, τὸν λευκόν, ξηρόν, παλαιόν, πολυτελείας οἶνον
ΓΕΩΠ
τῆς ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς
Πρατήριον Ν. Ψάλτης
Λυκούργου 10

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ νεόδμητος οἰκία ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν εἰς τὴν συνοικίαν Χαροκόπου, γωνία ὁδῶν Δημοσθένους καὶ Μενελάου, εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Ἀποκλείονται οἱ μεσῖται. Πληροφορίαι εἰς τὴν οἰκίαν.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ πωλοῦνται ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῆς ὀκᾶς εἰς τὸ πρατήριον ἐφημερίδων ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους ἀρ. 7 (Στοὰ Πάππου).

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διάφορα ἐργαλεῖα Ἀρχιτεκτονικῆς, ἀρ. 1 ὁδὸς Σκουλενίου. Γραφ. Γεωργ. Πολίτου.

Χάρτης ταπετσαρίας τοίχων «ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΑΓΓΛΙΚΑ. Σύστημα εἰδικόν. Ἀντωνακόπουλος. Ἁγ. Μάρκου 11.

Ἀριθμ. 651

ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Κυπαρισσίᾳ Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτής. Ἐπειδὴ ὁ Νικόλαος Σπανόπουλος, κάτοικος Κυπαρισσίας, κατηγορεῖται ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἐπὶ κλοπῇ 15.000 ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκάρπου τῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ Γενικῶν ἀποθηκῶν, πραχθείσῃ ἀπὸ 1—23 Ἀπριλίου 1932 ἐν Κυπαρισσίᾳ ἀξίας πλέον τῶν τετρακισχιλίων δραχμῶν, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα 57, 371 καὶ 374 § 9 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 207 καὶ 210—216 τῆς ποινικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ΒΩΖ καὶ ΓΨΠΙ' Νόμων, καὶ τὸ ψήφισμα ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1924 τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐνώπιόν μας προσαγωγὴν τοῦ ἄνω εἰρημένου κατηγορουμένου. Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 7 Μαΐου 1932. Ὁ Ἀνακριτὴς Γεώργ. Κεκερῆς. Ὁ ὑπογραμματεὺς Ἰω. Σπάλας.

Ἀριθμ. 622

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Κυπαρισσίᾳ Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτής. Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Δημ. Λαμπρόπουλος ἢ Τουπελιώτης, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Γαργαλιάνους, ἐτῶν 22 σωφὲρ κατηγορεῖται ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἐπὶ κλοπῇ 15.000 ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκάρπου τῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ Γενικῶν ἀποθηκῶν πραχθείσῃ ἀπὸ 1—23 Ἀπριλίου 1932 ἐν Κυπαρισσίᾳ ἀξίας πλέον τῶν τετρακισχιλίων δραχμῶν, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα 57, 371 καὶ 374 § 9 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθρα 206, 207, 212 καὶ 22 τῆς ποινικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν ΒΩΖ' καὶ ΓΨΠΙ' Νόμων, καὶ τὸ ψήφισμα ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1924 τῆς Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐντελλόμεθα τὴν προφυλάκισιν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου. Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 30 Ἀπριλίου 1932. Ὁ Ἀνακριτὴς Γεώργ. Κεκερῆς. Ὁ ὑπογραμματεὺς Ἰω. Σπάλας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρουπόλεως γνωστοποιεῖ, ὅτι δέχεται προσφορὰς ἠλεκτροπαραγωγῶν ὁμάδων μεταχειρισμένων ἀλλὰ ἐν ἀρίστῃ καταστάσει δυνάμεως ἀπὸ 100 μέχρι 250 ἵππων. Ἡ γεννήτρια δέον νὰ εἶνε συνεχοῦς ρεύματος 220 — 250 βὸλτ ἀπ' εὐθείας ἐξευγμένη μὲ κινητῆρα ἀκαθάρτου πετρελαίου Δῆζελ.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι 15ης Ἰουνίου 1932.

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΑΛΤΙΝΑΛΜΑΖΗΣ

Ἀριθμ. 632

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Κυπαρισσίᾳ Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτής. Ἐπειδὴ ὁ Εὐστάθιος Κωνστ. Βερτζάγιας ἢ Κωνσταντάρας ἐτῶν 44 λεμβοῦχος καὶ Περικλῆς Ἀναστ. Δημητρόπουλος ἢ Στάμος ἐτῶν 28 κτηματίας, γεννηθέντες καὶ κατοικοῦντες ἀμφότεροι ἐν Κυπαρισσίᾳ κατηγοροῦνται ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἐπὶ κλοπῇ 15.000 ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκάρπου τῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ Γενικῶν ἀποθηκῶν πραχθείσῃ ἀπὸ 1—23 Ἀπριλίου 1932 ἐν Κυπαρισσίᾳ ἀξίας πλέον τῶν τετρακισχιλίων δραχμῶν, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα 57, 371 καὶ 374 § 9 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθρα 206, 207, 212 καὶ 22 τῆς ποινικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν ΒΩΖ' καὶ ΓΨΠΙ' Νόμων καὶ τὸ ψήφισμα ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1924 τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐντελλόμεθα τὴν προφυλάκισιν τῶν εἰρημένων κατηγορουμένων. Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 4 Μαΐου 1932. Ὁ Ἀνακριτὴς Γεώργ. Κεκερῆς. Ὁ ὑπογραμματεὺς Ἰω. Σπάλας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἐκτελωνιστῶν Πειραιῶς - Ἀθηνῶν ζητεῖ πρὸς ἀγορὰν ἀκίνητον, κείμενον εἰς κεντρικὴν θέσιν τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς ἀξίας μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμ. 4.000.000 καὶ χρήσιμον διὰ γραφεῖα.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ταμείου (Μέγαρον Σπυράκη α' ὄροφος Νο 10) μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι περισσοτέρας πληροφορίας δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου καθ' ἑκάστην 10—12 π.μ. καὶ 4 — 6 μ.μ.

Μεσῖται ἀποκλείονται.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἐκτελωνιστῶν)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ

Τὸ Πτωχοκομεῖον Ἀθηνῶν ἐκθέτει εἰς πλειοδοσίαν τὴν ἐκμίσθωσιν :

1) τοῦ ἰσογείου ἐσωτερικοῦ διαμερίσματος τῆς ἐπὶ τῆς Πλατείας Ὁμονοίας οἰκίας του.

2) τῶν ἐν τῷ ἄνω ὀρόφῳ συνεχομένων δωματίων τῆς αὐτῆς οἰκίας.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων τῆς μισθώσεως καὶ προσφορὰ ταύτης μέχρι τῆς 30 Μαΐου ἐ. ἔ. δίδονται παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Α. Μελίδῃ ὁδὸς Ἀκαδημίας 70.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κρόπολης, μὲ τὸ κανονίδι, μὲ τὴ διαρπαγὴ τῶν τούρκικων σπιτιῶν ἀπ' τοὺς χωριάτες τοὺς ξαγριεμένους, πῶς θὰ μπορούσανε πουλιὰ τόσο εἰρηνικά, συνειθισμένα νὰ ζοῦνε ἀχώριστα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ μένουνε στὴ χώρα καὶ ν' ἀγναντεύουν ἥσυχα τὸν πόλεμο; Ἔχω ὑποψία ἀκόμα πῶς τὰ παιδιὰ τῆς Ἀθήνας πρῶτα, κ' ἴσως αὐτὰ μοναχὰ (ποιὸς πολεμιστὴς εἶχε νοῦ πουλιὰ νὰ σκοτώνῃ;) εἶχαν ἀναλάβει τὸν πόλεμο κατὰ τῶν λελεκιῶν. Ὡς ἀπολογητὴς τοῦ Ρωμιοῦ, ποῦ ἀνάλαβα νὰ γίνω ἀκάλεστος, φυλάω γιὰ τελευταῖο χτύπημα ὄχι ρητορικὸ μὰ ἀληθινό, τὴ μαρτυρία κάποιου ἀρχαίου συγγραφέα, ποῦ θὰ τὴ δῆτε παρακάτου. Ἡ μαρτυρία αὐτὴ ἔχει σχέση μὲ τὸ βίο τῶν λελεκιῶν, καὶ θ' ἀποστομώσῃ τοὺς κατηγόρους τοῦ Νεοέλληνα, ὅσο ἀποβλέπει τὸ μῖσος του ἐνάντια στὰ λελέκια. Θὰ πῶ λίγα λόγια τώρα γιὰ τὸ κυνηγητὸ τῶν πουλιῶν ποῦ γίνεται ἀπὸ τὰ παιδιά, σ' ἐμᾶς καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Τὸ παιδὶ κληρονόμησε ἀπὸ τὴν παμπάλαιη ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἄγριου κυνηγοῦ, τὴ μανία νὰ κατατρέχῃ τὰ πουλιὰ μὲ κάθε λογῆς ὅπλα προϊστορικά, τὴν πέτρα, τὸ ξύλο, τὶς παγίδες. Ἀπὸ τὸ παιδικὸ κυνῆγι βγῆκε ἡ πρώτη κοινωνικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου ν' ἀποχτήσῃ, μόνιμο κτῆμα του νὰ κάμῃ ἄλλα ζῷα χρήσιμα στὴ ζωή του. Ἀπὸ τὸ παιγνίδι τοῦ παιδιοῦ, ποῦ ἀγαποῦσε μικρὰ ζῷα νὰ πιάνῃ, νὰ τ' ἀνατρέφῃ καὶ νὰ τὰ φυλάῃ γιὰ τὴν καθημερινή του τέρψη, βγῆκε ὁ μόνιμος βοσκὸς μὲ τὴν πρώτη του στάνη καὶ τὸ σταθερὸ καλύβι του. Ἀπὸ τὸ μικρὸν ἀγριάνθρωπο, τὸ ἔνστιχτο τοῦ ἀποχτήματος, τῆς πρώτης ἰδιοκτησίας, πέρασε στὸν ἠλικιωμένο κυνηγὸ καὶ τὸν ἔκαμε βοσκὸ μόνιμο, κ' ὕστερα γεωργό. Τὸ κυνῆγι εἶναι ἀπὸ τὰ παλαιότερα ἔνστιχτα τοῦ ἀνθρώπου. Κι' ὁ σημερινὸς ἀκόμα κυνηγὸς εἶναι λίγο ἢ πολὺ ἀγριάνθρωπος. Ὁ κυνηγὸς κυνηγάει πρῶτα καὶ κύρια μὲ σκοπὸ νὰ φάῃ τὴ σάρκα τῶν θυμάτων του. Το παιδὶ ὅμως ἔπαιζε· τὸ κυνῆγι του ἤτανε παιγνίδι κυνηγιοῦ· τὸ ἀπόχτημά του, ζωντανὸ πουλί, εἴτε ἄλλο μικρὸ ζῶο ἀδύνατο, ἤταν ἡ πρώτη ἰδέα, εἰκόνα, ὁμοίωμα ἰδιοκτησίας. Ἔτσι τὸ παιδὶ παίζοντας νίκησε πρῶτο, τιθάσαψε, ἡμέρεψε τὴ ζωϊκὴ πλάση. Ὅταν ὁ πατέρας ὕστερα ἔκλεψε ἀπὸ τὴ φωλιά του τὸ λυκόπουλο καὶ τὄδωσε στὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ, τὸ παιδὶ ἀνάλαβε, χωρὶς νὰ ξέρῃ, παίζοντας νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ λυκόπουλο τὸ σκυλὶ τὸ ἡμερωμένο, τοῦ ἀνθρώπου αἰώνιο σύντροφο. Χαρίστε καὶ τώρα ἕνα κουτάβι σὲ μικρὸ παιδί, καὶ θὰ δῆτε πῶς ἕνας ἀλύπητος κυρίαρχος ξέρει νὰ ὑποδουλώνῃ· θὰ δῆτε τὴ μοιραία ὑπεροχὴ τοῦ ἀνθρώπου στὸ πλάσμα ἀπάνου τὸ κατώτερο. Ἀπὸ τὴ σχέση αὐτὴ παιδιοῦ καὶ σκύλου βγῆκε ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου στὸ σκυλὶ καὶ ἡ πίστη τοῦ πιστοῦ ζώου στὸν ἀφέντη του. Τὸ παιδὶ εἶναι τρομερὸ στὴ θέλησή του, ἅμα θέλῃ νὰ τὴν ἐπιβάλῃ σ' ἕνα ἄθῶο ζωντανό. Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ σκληρὸ στὰ ζῶα, γιατὶ συνεχίζει τὸ παμπάλαιο παιγνίδι του, ποῦ ἤτανε καὶ ἡ πρώτη του γυμναστικὴ ἄσκηση, καὶ τὸ μάθαινε νὰ φυλάγεται ἀπὸ μύριους ἐχθροὺς τριγύρω, γυμνάζοντας τὸ μάτι του, τὸ χέρι, τὸ ποδάρι. Τοῦ παιδιοῦ αὐτὴ ἡ διάθεση πρὸς τὰ ζῶα, νομίζω, πρέπει νὰ ὀνομασθῇ φιλοζωϊκή· τὰ μέσα βέβαια εἶναι σκληρά, γιατὶ βαστοῦν ἀπὸ τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ παμπάλαια, κ' εἶναι στὸ αἷμα τοῦ παιδιοῦ ἡ σκληρότητα χυμένη. Ἤμουνα κ' ἐγὼ τρομερὸ ἀγριόπαιδο καὶ κυνήγησα τὶς κουροῦνες καὶ τὰ κιρκινέζια, μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους μου τοὺς συνομήλικους, στὸ κάστρο τῆς πατρίδας μου. Τὰ πουλιὰ αὐτὰ δὲν τρώγονται· τὰ κυνηγούσαμε μὲ σκοπὸ νὰ τ' ἀναθρέψουμε, νὰ παίζουμε, νὰ τάχουμε δικά μας. Τὸ τέλος τους ἤτανε πάντα ὁ ἄγουρος θάνατός τους. Ἔλα τώρα νὰ ζητήσῃς εὐθύνη ἀπὸ τοὺς μικροὺς διαόλους τῆς παλιᾶς Ἀθήνας πῶς κυνηγοῦσαν τὰ λελέκια. Στὸν πόλεμο μέσα, ἐνῷ οἱ πατέρες τους κυνηγούσανε τοὺς Τούρκους, βρήκανε κ' ἐκεῖνα τὸν καιρὸ νὰ κάμουν ἄλλο κυνῆγι, ποῦ ὡς τότε δὲ μπορούσανε, νὰ κυνηγήσουνε λελέκια. Ἀπὸ τὸ κυνῆγι αὐτὸ φαντάζεται κανείς, ὡς ἐλαφρυντικὸ τῶν παιδιῶν, πόσο θὰ μισούσανε κι' αὐτὰ τοὺς Τούρκους.

* * *

Δεύτερος Ἄγγλος κατήγορος εἶναι ὁ περιηγητὴς J. Hartley (Researches in Greece and the Levant, 1831) : «Μάης 16)26 1828. Τῶν Ἑλλήνων ἡ ἀντιπάθεια κατὰ τῶν Τούρκων ἔφθασε σὲ τέτοιο βαθμό, ποῦ κατάστρεψαν ὅλα τὰ λελέκια στὸν τόπο τους. Ὅταν τοὺς ἐρώτησα τὸ λόγο, μοῦ εἶπαν : Τὸ λελέκι εἶναι τούρκικο πουλί· ποτὲ δὲν ἔχτιζε τὴ φωλιά του σὲ σπίτι Ἑλληνικό, ἀλλὰ πάντα σὲ τούρκικο !» Καὶ προσθέτει ὁ συγγραφέας μὲ θαυμασμό, πῶς ἡ ἀγάπη αὐτὴ τῶν Τούρκων πρὸς τὰ λελέκια εἶναι ἀλήθεια ἕνα συγκινητικὸ χάρισμα τοῦ χαρακτῆρα τους. Πρῶτα καὶ κύρια, εἶνε ψέμα πῶς οἱ Ἕλληνες διῶξαν τὰ λελέκια ἀπὸ τὸν τόπο τους. Μετὰ τὸν πόλεμο, τὰ λελέκια γυρίσανε στὶς παλιὲς πατρίδες τους. Στὴν Ἀθήνα δὲ γυρίσανε, γιατὶ ἡ χώρα ἔμεινε γκρεμισμένη ἀπὸ τοὺς μπομπαρδισμούς, μισοκαμένη κ' ἔρημη ὡς τὰ 1833, ποῦ ἔγινε πρωτεύουσα μὲ μεγάλο πληθυσμό. Οἱ βάλτοι τῆς Ἀθήνας, μάλιστα τὸ Βοϊδολίβαδο, ἀνάμεσα Πειραιᾶ καὶ Π. Φάληρο, ἀναστατωθῆκαν ἀπὸ τοὺς πολέμους. Τὰ περίχωρα κι' ὅλη ἡ Ἀττικὴ μὲ τὰ τούρκικα κτήματα καὶ σπίτια καταπατήθηκε ἀπὸ τοὺς χωριάτες· δέχομαι πῶς αὐτοὶ δὲν ἀγαποῦσαν τὰ πουλιὰ τῶν παλιῶν τους ἀφεντάδων· μὰ καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα· ὁ χωριάτης τώρα εἶχε ἄρματα στὰ χέρια. Ξέρετε πῶς ὁ πρωτόβγαλτος κυνηγὸς γυμνάζει τὸ χέρι του σ' ὅποιο βρῇ μπροστά του πλάσμα φτερωτό. Ἂς ἀφήσουμε καὶ τοὺς «πολιτισμένους» κυνηγούς, ποῦ τὄχουνε παιγνίδι νὰ σκοτώνουνε πουλιὰ καὶ ζῷα γι' ἁπλῆ τέρψη τους. Κατὰ τὰ 1929, μῆνα Αὔγουστο, φθάσανε στὴν Ἀθήνα λελέκια ὡς ἑκατό, ἐρχόμενα ἀπὸ πάνω, καὶ σταθήκανε στοὺς θόλους τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τῶν Πατησιῶν. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ κατεβήκανε καὶ σταματήσανε σὲ σπίτι τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου. Τότε κάποιοι «κτηνάνθρωποι», ὅπως ἔγραφε μιὰ ἐφημερίδα, ἁρπάξανε τὰ ὅπλα καὶ ρίξανε στ' ἄθῶα πουλιά, ποῦ δὲ θὰ τὰ γνωρίζανε καὶ τί λογῆς πουλιὰ ἦταν. Ἡ φυσικὴ βαρβαρότητα εἶναι ὄχι σπάνιο ἰδίωμα πολλῶν ἀνθρώπων. Ὅμως ἐδῶ εἶναι λόγος γιὰ τὸ μῖσος τὸ ἑλληνικὸ κατὰ τῶν λελεκιῶν.

Παρακάτου ὁ Ἄγγλος περιηγητής, κ' ἄλλοι μαζί του ἄλλοι, βεβαιώνουνε πῶς ποτὲ τὰ λελέκια δὲ στήνουν τὶς φωλιές τους σὲ σπίτια χριστιανικά, ἢ ἑλληνικά, παρὰ μοναχὰ σὲ τούρκικα. Ὅμως τὰ λελέκια δὲν ἔχουν καμμιᾶς λογῆς πατριωτισμό. Στὴ Μ. Ἀσία χτίζουν τὶς φωλιές τους χωρὶς διάκριση σπιτιοῦ, φθάνει τὸ σπίτι νὰ τὸ κρίνουνε κατάλληλο μὲ τὸ ἔνστικό τους. Στὴν πόλη Σπάρτα, ὅπου οἱ καπνοδόχες τῶν ἑλληνικῶν σπιτιῶν εἶναι ψηλότερες, προτιμοῦν τὰ ἑλληνικά. Τώρα προσέξετε, παρακαλῶ, στὴ σειρὰ τούτη τῶν συλλογισμῶν μου. Στὴν Ἑλλάδα, σπίτια μεγάλα σὰν τὰ τούρκικα ποτὲ δὲν εἴχανε τὴν τόλμη ραγιάδες νὰ τὰ χτίζουν· ἡ ἐπίδειξη τοῦ πλούτου ἤτανε βρισιὰ γιὰ τὸν ἀγά, κ' ἔφερνε θάνατο. Ὕστερα, ποτὲ τὰ σπίτια τῶν ἀγάδων καὶ τῶν μπέηδων δὲν εἴχανε ταράτσες, σκάλες ποῦ νὰ ὁδηγᾶνε στὴ σκεπή, παρὰ εἴχανε χαγιάτια μοναχά, δηλ. ὁλάνοιχτα προσηλιακὰ ἐσωτερικὰ μπαλκόνια, στὸ πρῶτο ἢ καὶ στὸ δεύτερο πάτωμα, κ' ἔτσι ἡ σκεπή τους ἤταν ἀπομονωμένη· γάτα ν' ἀνεβῇ νὰ φάῃ τὰ πουλιὰ ἢ τ' αὐγά τους δὲ μποροῦσε, κι' ὅσο γιὰ τὸ φεῖδι ποῦ συχνὰ ζῇ στῶν παλιῶν σπιτιῶν τὰ ὑπόστεγα καὶ θρέφεται ἀπὸ τὰ μικρὰ ποντίκια ἢ ἀπὸ τ' αὐγὰ τῶν πουλιῶν, ποῦ ἔχουν τὶς φωλιές των στὶς ἀστρέχες τῶν κεραμιδιῶν, κουροῦνες ἢ κιρκινέζια, τὸ λελέκι φείδια δὲ φοβᾶται· τὰ φείδια εἶναι ἡ τροφή του· τὸ λελέκι μένει ἄγρυπνο τριγύρου στὴ φωλιά του μὲ τ' αὐγὰ ἢ τὰ νειόβγαλτα πουλιά, ἐνῷ λείπει ὁ σύντροφός του στὸ κυνῆγι. Ὁ Ἄγγλος μ' ὅλα αὐτά, μένει μὲ τὸ στόμα ὁλάνοιχτο μπρὸς στὴν τρυφερὴ ἀγάπη τοῦ Τούρκου πρὸς τὰ λελέκια.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου στὰ λελέκια μνημονεύεται ἀπὸ παναρχαίους χρόνους, σ' ὅλους τοὺς γεωργικοὺς λαούς. Γιὰ κάποιους ἀρχαίους λαοὺς γράφει ὁ Φλάβιος Φιλόστρατος : «τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι». Οἱ Τοῦρκοι, λαὸς γεωργικός, μεγάλοι κτηματίες, ποῦ πλουτούσανε μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ ραγιᾶ, εἴχανε μεγάλο σέβας, ἀπὸ παράδοση, στοῦ «Μωχαμέτη τὰ πουλιά», ὅπως τὰ λέγανε (βεβαιώνει ὁ Ἄγγλος Dodwell), γιατὶ κυνηγούσανε τὰ βλαβερὰ ὀρπετὰ καὶ τὰ σκουλίκια ἀπὸ τὰ χωράφια τους. Ὁ ἴδιος Ἄγγλος γράφει πῶς οἱ Τοῦρκοι χαρίζουν τ' ὄνομα τοῦ φίλου καὶ τοῦ ἀδερφοῦ τῶν Μουσουλμάνων στὰ λελέκια. Βρίσκει ὅμως ὁ ἴδιος μιὰν ἀνωμαλία στὸν τούρκικο χαρακτῆρα, ποῦ ἀγαπάει τρυφερὰ τὰ λελέκια καὶ χύνει χωρὶς δισταγμὸ τὸ ἀνθρώπινο αἷμα. Τὰ ἴδια βεβαιώνει κι' ὁ Ἄγγλος Hobhouse γιὰ τὸ φιλοτουρκισμὸ τῶν λελεκιῶν.

* * *

Εἶπα πειὸ πάνου πῶς τὰ λελέκια μαζὶ μὲ τῆς εἰρήνης τὴν ἀνατολὴ γυρίσανε πίσω στὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὰ 1843 ὁ περίφημος γιατρὸς τοῦ Ὄθωνα Λιντερμάγιερ (βλ. τὸ βιβλίο του «Πουλιὰ τῆς Ἑλλάδας») βρίσκει τὰ λελέκια στὴ Λαμία, στὴ Χαλκίδα καὶ στὸ Ἀγρίνιο. Ἄλλος Βαυαρὸς γιατρὸς ὁ Ὄρνσταϊν ηὗρε τὰ λελέκια στὴ Στυλίδα, πρὶν ἀπὸ τὰ 1882 (Ἐφημ. «Ὁ Φάρος τοῦ Ὀλύμπου» 16 Ἀπριλίου 1882). Ὅμως ἀπὸ τὴ Χαλκίδα κι' ἀπὸ τὴ Λαμία τὰ λελέκια δὲ φύγανε ποτέ, γιατὶ οἱ δυὸ αὐτὲς πλούσιες χῶρες μὲ τὰ μεγάλα τουρκόσπιτα δὲν πολεμηθήκανε ποτέ, καὶ οἱ Τοῦρκοι φύγαν εἰρηνικὰ ἀπὸ τὰ 1833 καὶ κάτου, μὰ τὰ λελέκια δὲν τοὺς ἀκολουθήσανε· μείνανε στὸν τόπο τους, κι' ἀκόμα μένουνε στὴ Λαμία ἀμέτρητα, γιατὶ ὁ κάμπος τῆς Λαμίας καὶ ἡ γειτονιὰ τῆς Κωπαΐδας ἔχουνε βάλτους πολλοὺς ποῦ δίνουν ἄφθονη τροφὴ στὰ λελέκια. Ὅμως ὅσο στεγνώνει τὸ γεωργικὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδας, κι' ὅσο τὰ σπίτια χτίζονται εὐρωπαϊκά, κολλημένα τὄνα μὲ τ' ἄλλο, τόσο τὸ λελέκι ἀναγκάζεται νὰ τραβηχθῇ βορειότερα. Ἡ Θεσσαλία ἀπὸ τὰ Φάρσαλα κι' ἀπάνου καὶ ἡ Μακεδονία εἶναι χῶρες γεμάτες λελέκια. Τὸ Ἀγρίνιο εἶχε καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς Ἐπανάστασης, εἶχε καὶ ἡ τουρκόπολη ἡ γειτονικὴ τὸ Ζαπάντι, γεμάτη τζαμιὰ καὶ μιναρέδες κι' ἀρχοντόσπιτα. Τὸ Ἀγρίνιο ξανάζησε, τὰ παλιά του σπίτια διορθωθήκανε, κ' ἐκεῖ καὶ στὸ ἔρημο Ζαπάντι ξαναχτίσαν τὶς φωλιές τους τὰ πουλιὰ γυρίζοντας. Ἀργότερα τὸ Ἀγρίνιο μεγάλωσε πολύ, σπίτια μεγάλα, μοναχικά, δὲν ἔχει πειά, καὶ τὰ λελέκια τ' ἀποχαιρετήσανε γιὰ πάντα, μένουν ὅμως στὸ Ζαπάντι. Ὑποθέτω πῶς καὶ κάπου ἀλλοῦ στὴν Ἀκαρνανία θὰ ὑπάρχουνε λελέκια, ἂν τὸ ἐπιτρέπῃ ἡ νέα κατάσταση ἡ γεωργική. Ἕλληνας ταξιδιώτης κατὰ τὰ 1886 βρῆκε λελέκια στὴ Θήβα καὶ στὴ Λειβαδιά (Κ. Μαυρουδῆ «Περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν πτηνῶν»). Κυνηγοὶ σημερινοὶ μὲ βεβαιώνουνε πῶς εἴδανε λελέκια νὰ φωλιάζουν στὸ χωριὸ Μοῦλκι, ὄξω ἀπὸ τὴ Θήβα, καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα χωριὰ τῆς Λειβαδιᾶς καὶ τῆς Ἀταλάντης—μὰ καὶ στὸ κεφάλι ἀκόμα τοῦ Λέοντα τῆς Χαιρωνείας. Φίλος κυνηγὸς εἶδε λελέκια στέκωνται ἥμερα καὶ νὰ μὴν πετᾶνε μπρὸς στοὺς διαβάτες, στὰ χαντάκια τοῦ δρόμου, περνῶντας ἀπ' τὴν Κωπαΐδα. Οἱ Ἄγγλοι δῆμως περιηγητές, βλέποντας τοὺς πελαργοὺς νὰ ζοῦνε τόσο φιλικὰ μὲ τοὺς Τούρκους στὸ Μπουρνόβα, στὰ Πέργαμα καὶ σ' ἄλλα μέρη τῆς Μ. Ἀσίας, μείνανε μὲ τὸ στόμα ὁλάνοιχτο σὰ χάνοι, θαυμάζοντας ὄχι τοῦ πουλιοῦ τὴ φυσικὴ ἡμερότητα, παρὰ τοῦ Τούρκου τὴν τρυφερὴ καρδιά.

Γιὰ τὴ ζωὴ τῶν πελαργῶν στὴν Ἑλλάδα ἔχω περίεργο ὑλικὸ συναγμένο, μὰ ἐδῶ δὲν εἶναι ὁ τόπος του. Ἂς μοῦ δοθῇ ὅμως ἄδεια νὰ βάλω ἕνα χρήσιμο κομμάτι ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Λιντερμάγιερ : «Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Μάρτη ὡς τὶς ἀρχὲς τοῦ Αὐγούστου τὰ λελέκια βρίσκονται ἄφθονα σ' ὡρισμένες πόλεις τῆς Ἑλλάδας. Προτιμοῦν ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν ἀκόμα τούρκικα σπίτια ἢ ρείπια, ἐνῷ οὔτε ἴχνος ἀπ' αὐτὰ δὲν ὑπάρχει σ' ἄλλες πόλεις χτισμένες κατὰ εὐρωπαϊκὸ ρυθμό. Τὸ πουλὶ αὐτὸ τὸ προστατεύανε μὲ κάθε τρόπο οἱ Τοῦρκοι γιατὶ στοὺς βάλτους εἶναι τρομερὰ χρήσιμο. Κάθε χρόνο γυρίζει στὴν παλιὰ φωλιά του, παλιὰ καὶ νέα γενεά, καὶ τὰ νέα πουλιὰ χτίζουνε τὶς φωλιές τους κοντὰ στὶς παλιές. Προτιμᾶνε τὴ Λαμία, Χαλκίδα, Ἀγρίνιο, καὶ παλαιότερα τὴν Ἀθήνα. Ἡ πολυφαγία τους εἶναι τρομερή· ηὗρα στὰ στομάχια τους ποντικούς, τυφλοποντικούς, χελῶνες, βατράχους, χέλια καὶ μεγάλα κομμάτια ἀπὸ βαμβακερὸ πανί. Καὶ στὶς φωλιές τους κουβαλᾶνε κάθε λογῆς κουρέλια, καραβόπανα κλπ. Φεύγει νωρὶς ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, γιατὶ δὲ βρίσκει πειὰ τροφή. Τέλη Ἰουλίου στεγνώνουν οἱ βάλτοι καὶ οἱ μικρὲς λίμνες, καὶ τὰ ἀμφίβια, μέσα σ' αὐτές, ἢ κρύβονται ἢ ψοφᾶνε. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο τὰ λελέκια ἀπ' ὅλα τὰ πουλιὰ ποῦ κλωσσᾶνε στὰ μέρη μας, φεύγουνε πρῶτα.» (1843). Ἀπὸ τὴν Καστοριά γράφει κάποιος, φεύγουν ταχτικὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Ἀη Παντελεήμονα, 9 Αὐγούστου.

Πιστεύω πῶς τὸ δικαστήριο τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ ποῦ μὲ διαβάζει ἔκαμε τὴν κρίση του κι' ἀποφάσισε γιὰ τὸν ὁμηρικὸ καυγᾶ τὸν Ἑλληνολελεκικό. Ἂν ὅμως ὑπάρχῃ ἀκόμα δισταγμὸς γιὰ τὸ ἄδικο τῆς κατηγορίας, πῶς οἱ Ἕλληνες κυνηγᾶνε τὰ λελέκια ἄσπονδα, ρίχνω στὴ ζυγαριὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀρχαίου συγγραφέα, ποῦ εἶπα, τὴν πρόσβαρη μαρτυριά. Γράφει λοιπὸν ὁ Φλάβιος Φιλόστρατος (ἔκδ. Λειψίας, 1871, Β' σ. 256): «Οἱ πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται, κακῶν πεπαυμένων ἠχῶ φεύγοντες», ποῦ θὰ πῇ : οἱ πελαργοὶ δὲν ξαναγυρίζουνε σὲ πόλεις χαλασμένες ἀπὸ πόλεμο, γιατὶ θυμῶνται τὰ κακὰ ποῦ πάθαν (ἐλεύθερη μετάφραση). Λοιπὸν ὁ πόλεμος ἔδιωξε τὰ λελέκια κι' ὄχι τὸ μῖσος τῶν Ἑλλήνων ! Καὶ γυρίσαν ὕστερα ἀπὸ χρόνια, ἀφοῦ ξεχάσαν τοῦ πολέμου τὰ κακά.

Ἂς προσθέσω δυὸ τελευταῖα λόγια· καὶ οἱ κουροῦνες, ποῦ τὶς βρῆκε ὁ Ἄγγλος Shipthorp κατὰ τὰ 1817, στὰ τείχη τῆς Ἀκρόπολης ἀμέτρητες, βεβαιώνει ὁ Γάλλος Voutier πῶς κατὰ τὰ 1822 φύγαν οἱ περισσότερες τρομασμένες ἀπὸ τὸ κανόνι, ἐνῷ πρὶν τῆς πολιορκίας ὁ οὐρανὸς σκοτιζόταν ἀπ' τὸ πλῆθος τους. Στὰ 1887, ποῦ ἦρθα φοιτητής, καρακάξες δὲ βρῆκα στὴν Ἀκρόπολη, μὰ βρῆκα κιρκινέζια ἀμέτρητα, καὶ καθισμένος στὰ καθίσματα τοῦ Ἡρώδη ἄκουγα τὰ μικρά τους νὰ φλυαροῦνε, καὶ νοσταλγοῦσα τὰ παιδικά μου χρόνια καὶ τὸ κάστρο τῆς πατρίδας μου.... Περνῶντας ἀπὸ τὴ Λαμία, κατὰ τὰ 1928, χαιρέτησα τὴν πόλη αὐτή, μὲ τὰ λελέκια της, ὡς ὑπερασπιστὴ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

Κοινὴ Γνώμη
Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προϊόντων

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1932

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»

Ὁ κ. Βουρλούμης, ἀναλαβὼν ἐκ νέου, μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Κοριζῆ, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπανέλαβε πρὸς τὸν Τύπον τοὺς γνωστοὺς ἐνδοιασμούς του περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ τὰς ὀλίγας ἐλπίδας του περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν ἀνταλλαγῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὁποῖον δέχεται δι' ὡρισμένας μόνον τῶν συναλλασσομένων μετὰ τῆς Ἑλλάδος χωρῶν. Εὐρύτερον αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Βουρλούμη ἐξηγήθησαν καὶ πάλιν εἰς ἄρθρον δημοσιευθὲν τὴν 12ην τρέχοντος εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», κατὰ τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν ἀνταλλαγῶν «θὰ ἐβλέπαμεν τὰ σπουδαιότερα προϊόντα μας νὰ ἀποκλείονται ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἀγορὰς τῆς καταναλώσεώς των, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν, ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἐξάγομεν ὑπὸ μορφὴν σταφίδων καὶ καπνοῦ πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ αἱ Δυνάμεις αὗται εἰσάγουν ὑπὸ μορφὴν κυρίως βιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὴν χώραν μας. Κάθε ἀπόπειρα ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς μὲ τὰς μεγάλας ταύτας πελάτιδας τῶν πολυτελῶν εἰδῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς μας θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν περιορισμὸν τῆς ἐξαγωγῆς μας εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἀμερικανικὴν ἀγορὰν εἰς τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς χαμηλὸν ὕψος ποὺ αἱ χῶραι αὗται ἐξάγουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προϊόντα των.»

Σᾶς ἔγραψα χθὲς ὅτι πρόκειται περὶ χονδροειδοῦς πλάνης καὶ ἀγνοίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐννοεῖται οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει, κατ' ἐμέ, τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», ὅπερ δικαίως εἰς τοιαῦτα ζητήματα ἐπαφίεται εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν καὶ φίλον του. Ἀλλ' ὁ κ. Βουρλούμης φωρᾶται ὅτι ἀγνοεῖ τοὺς στοιχειωδεστέρους ἀριθμοὺς τῆς θέσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι τοσαύτη εἶνε ἡ κόπωσις αὐτοῦ ἀπὸ τὴν 45μηνον ὑπουργίαν του, ὥστε ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ρίψῃ οὔτε ἓνα ρεμβῶδες βλέμμα ἐπὶ τῶν στατιστικῶν πινάκων, οὓς, κατὰ κακήν του τύχην, μετὰ περισσῆς ἀκριβείας καὶ ἐνημερότητος δημοσιεύει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι διευθύνει ὁ ἴδιος.

Κατὰ τοὺς στατιστικοὺς τούτους πίνακας, ἐκ τῶν ὁποίων παραλαμβάνομεν τοὺς κάτωθι δημοσιευομένους ἀριθμούς, προκύπτει ὅτι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅσα φαντάζεται ὁ κ. Βουρλούμης:

Α') Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Γερμανίαν ἐξάγομεν πολὺ μικροτέρας ἀξίας προϊόντα ἑλληνικὰ παρ' ὅσα εἰσάγομεν ἐκ τῶν τριῶν τούτων χωρῶν ἰδικά των. Ἐπομένως ὄχι μόνον εἰς βάρος μας δὲν θὰ κατέληγεν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνταλλαγῶν μετὰ τῶν χωρῶν τούτων, ἀλλ' ἀπεναντίας ἔχομεν κάθε συμφέρον νὰ τὴν ἐπιδιώξωμεν.

Β') Ἡ θεωρία τοῦ κ. Βουρλούμη ὅτι δὲν μᾶς συνέφερεν ἡ γενίκευσις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν, διαψεύδεται παταγωδῶς ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ ὑπουργείου του, διότι δὲν ἀπέμεινε σχεδὸν καμμία χώρα μὲ τὴν ὁποίαν νὰ διατηροῦμεν ἰσοζύγιον ἐνεργητικόν. Εἴτε διότι ἐμειώθη ἡ ἀξία τῶν προϊόντων μας, εἴτε διότι τὰ ἄλλα κράτη, προνοητικώτερα ἡμῶν καὶ στερούμενα συναλλάγματος, περιώρισαν κατὰ πολὺ τὰς ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγάς των, ἡ θέσις μας ἔχει καταστῆ παθητικὴ μεθ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κρατῶν τῆς γῆς, πλὴν μιᾶς μοναδικῆς ἐξαιρέσεως, τῆς Αὐστρίας, ὀφειλομένης εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Αὐστρία ἐπέβαλεν εἰς τὸν κ. Βουρλούμην, ἄκοντα καὶ δυσανασχετοῦντα, τὴν σύναψιν συμβάσεως ἀνταλλαγῶν, λειτουργούσης ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου.

Ἐπιβάλλεται ἐπομένως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς στοιχειῶδες μέτρον ἀμύνης σήμερον, ἡ γενίκευσις τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν ἔχομεν ἀπολύτως τίποτε νὰ χάσωμεν καὶ ὅ,τι κατορθώσωμεν νὰ κερδίσωμεν ἐξ αὐτῆς θ' ἀποτελέσῃ τὴν μόνην δυνατὴν βελτίωσιν μιᾶς ἐπικινδύνως παθητικῆς καταστάσεως τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν μας καὶ μιᾶς καταστροφικῆς ἀζητησίας τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων μας.

Τὸ κάτοπτρον τῆς ἀξιοθρηνήτου πολιτικῆς τοῦ κ. Βουρλούμη εὑρίσκεται εἰς τὸν τρίτον τῶν κάτωθι δημοσιευομένων πινάκων. Ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἀγγλικῆς νομισματικῆς κρίσεως κατὰ τὸ ἑξάμηνον δηλ. Ὀκτωβρίου 1931—Μαρτίου 1932, ηὔξησε τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ περυσινὸν κατὰ 1250 ἑκατομ. δραχ. (σταθεροποιήσεως). Ὁ κ. Βουρλούμης, ἀναβάλλων, παρὰ τὰς συστάσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, νὰ περιορίσῃ τὰς εἰσαγωγὰς ἐμπορευμάτων καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὰς ἀνταλλαγὰς πρὸς τόνωσιν τῆς ἐξαγωγῆς, ἐπετέλεσε τὸ μέγα κατόρθωμα νὰ αὐξήσῃ τὴν παθητικότητα τοῦ ἰσοζυγίου μας κατὰ λίρας 3 ½ ἑκατομ. περίπου κατὰ τὸ γόνιμον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους (Ὀκτωβρίου — Μαρτίου). Τουτέστιν ὅσον συνάλλαγμα (2 ½ ἑκατομ. λίρας περίπου ἐτησίως) ἐξοικονόμησεν ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς βαρυτάτης ἠθικῆς καὶ πιστωτικῆς θυσίας τοῦ χρεωστασίου ἀπέναντι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμενόντων κομιστῶν τῶν ὁμολογιῶν της, τὸ ἔχασεν ἤδη μὲ τὸ παραπάνω ἐντὸς μόλις ἓξ μηνῶν, τῶν γονιμωτέρων τοῦ ἔτους συνήθως, χάρις εἰς τὴν ἀφροντισίαν τοῦ κ. Βουρλούμη καὶ εἰς τὰς ἀώρους θεωρίας του περὶ ἐλευθερίας συναλλαγῶν.

Ἡ νέα αὐτὴ ἐπαύξησις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου ἀνατρέπει ὅλους τοὺς αἰσιοδόξους ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, οὓς οὗτος ἐβάσιζεν ἐπὶ τῶν μόλις δημοσιευθέντων τῇ ἐπιμονῇ του περιορισμῶν τῶν εἰσαγωγῶν. Ἀτυχῶς, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπηρεάζων καὶ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν συνάδελφόν του καὶ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου του, ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐννοήσῃ πρὸ τίνος ἀβυσσαλέου χάσματος εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς μᾶς ἔχει φέρει καὶ πόσον ἀξιοθρήνητος ἔχει παραμείνει ἡ ἐξαγωγὴ μας. Παρ' ὅλας τὰς συστάσεις Πρωθυπουργοῦ, ἀρχηγῶν Ἀντιπολιτεύσεως, ἀντιπροέδρου κυβερνήσεως, οἰκονομικῶν παραγόντων, ἀκόμη τώρα ἐρασιτεχνικῶς ἐφαρμόζει ἢ μᾶλλον ἐπιεικῶς ἀνέχεται τὰς ἰδιωτικὰς μόνον ἀνταλλαγὰς ἢ ὅσας κρατικὰς θὰ τοῦ ἐπιβάλουν ξέναι κυβερνήσεις. Δὲν θέλει ἀκόμη νὰ καταλάβῃ ὅτι καμμία ἄλλη ἐλπὶς δὲν ἔχει ἀπομείνει πρὸς τόνωσιν τῆς ἐξαγωγῆς, ἰδίᾳ τοῦ καπνοῦ, καὶ πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος, παρὰ μόνον ὁ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ τῶν συναλλασσομένων μεθ' ἡμῶν κρατῶν εἰς ἀνταλλαγὰς προϊόντων, διὰ καταλλήλου παρ' ἡμῶν χειρισμοῦ τοῦ ὅπλου τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν, περιορισμοῦ ὅστις ἴσως εἶνε ἀνάγκη πρὸς στιγμὴν νὰ φθάσῃ νὰ ἐπιτρέψῃ —διὰ τριμερῶν ἐν ἀνάγκῃ ἀνταλλαγῶν καὶ δι' ἄλλων συνδυασμῶν— τὴν εἰσαγωγὴν μόνον εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, διὰ νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς τὰς ἀνιούσας τιμὰς τοῦ συναλλάγματος νὰ ἀναπνεύσουν.

Ἀλλὰ τὸ πολυτιμότερον ποὺ ἐσπατάλησεν ὁ κ. Βουρλούμης, εἶνε ὁ χρόνος. Εἶνε οἱ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἰδίως τραγικοὶ μῆνες κατὰ τοὺς ὁποίους παρέμεινεν ἄπρακτος μηδὲν ὀργανώσας διὰ τὴν ἄμυναν τῆς δραχμῆς. Δυστυχῶς ὁ ποινικὸς νόμος, ὁ ὁποῖος ἤδη πρόκειται νὰ φιμώσῃ, ἀδιακρίτως, μαζὶ μὲ τὰς ἀγυρτείας καὶ τοὺς κιτρινισμοὺς καὶ κάθε ἀνησυχίαν καὶ κάθε ἔρευναν περὶ τῶν πραγματικῶν κινδύνων ποὺ διατρέχει τὸ νόμισμά μας, οὐδὲν ἔχει σκεφθῆ νὰ προνοήσῃ κατὰ τῆς ὀκνηρίας σκέψεως καὶ βουλήσεως τῶν τεταγμένων εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ νομίσματος ὑπουργῶν. Θὰ τιμωρήσῃ ἆρά γε ὁ νέος νόμος καὶ τὴν ἄκακον στατιστικὴν τοῦ ὑπουργείου, καθρέπτην τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργοῦ;

Διατελῶ, κύριε Διευθυντά, μετὰ ἰδιαζούσης ὑπολήψεως καὶ τιμῆς

ΔΗΜ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΠΡΩΤΟΣ

ἐμφαίνων τὴν κίνησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου μας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931, μὲ τὴν Ἀγγλίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Γερμανίαν.

ΧΩΡΑΙ	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	ΕΞΑΓΩΓΗ
Ἀγγλία	Δρχ. 1.151.366.000	Δρχ. 627.578.000
Ἡνωμ. Πολ. Ἀμερικῆς	» 841.112.000	» 742.868.000
Γερμανία	» 1.074.196.000	» 587.025.000

ΣΗΜ. Ἡ ἐξαγωγὴ εἰς Γερμανίαν ἑλληνικῶν προϊόντων κατὰ τὸ 1930 ἀνῆλθεν εἰς 1.392.079.000 δρχ., ἤτοι κατέπεσε τὸ 1931 κατὰ 60% περίπου!

ΠΙΝΑΞ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ἐμφαίνων τὴν κίνησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου μας κατὰ ἐπικρατείας, εἰς χιλιάδας δραχ., κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1932.

Χῶραι	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον
Αἴγυπτος	29.183	26.625	— 2.558
Ἀλβανία	4.414	2.101	— 2.313
Ἀργεντινὴ	21.334	1.130	— 20.024
Αὐστρία	26.569	99.498	+ 72.929
Ἀγγλία	240.592	70.777	—169.815
Βέλγιον	64.260	15.610	— 48.650
Βουλγαρία	4.811	3.185	— 1.626
Βραζιλία	6.188	223	— 5.965
Γαλλία	90.530	32.177	— 68.353
Γερμανία	194.569	67.579	—126.990
Γιουγκοσλαυΐα	70.867	3.562	— 67.305
Ἑλβετία	18.146	215	— 17.931
Ἀμερικὴ	172.714	155.275	— 17.439
Ἰνδίαι	17.724	128	— 17.596
Ἰταλία	96.022	57.931	— 38.091
Καναδᾶς	46.958	536	— 46.402
Νορβηγία	2.971	151	— 2.820
Ὀλλανδία (α)	39.719	45.707	+ 5.988
Οὐγγαρία	21.141	42	— 21.099
Πολωνία	7.710	16.274	+ 8.564
Ρουμανία	257.877	5.605	—252.272
Σουηδία	43.036	22.727	— 20.309
Τουρκία	87.843	825	— 87.018
Τσεχοσλοβακία	57.703	1.552	— 56.151
Λοιπαὶ χῶραι	56.193	12.507	— 43.686
Σύνολον	1.861.166	642.601	1.218.563

(α) Μέγα μέρος τῶν ἐξαγομένων εἰς Ὀλλανδίαν εἶνε διαμετακομιστικὸν διὰ τὴν Γερμανίαν, ἤτοι μὲ τὴν Ὀλλανδίαν καθ' αὐτὸ εἴμεθα ἐπίσης παθητικοί.

ΣΗΜ. Ἡ θέσις μας εἶνε παθητικὴ μὲ ὅλα τὰ Κράτη, πλὴν τῆς Αὐστρίας, μεθ' ἧς καὶ μόνης ὑφίσταται σύμβασις ἀνταλλαγῆς ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου, καὶ τῆς Πολωνίας διὰ μικρόν τι ποσόν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ καθ' ὅλον τὸ 1931, καθ' ὃ μόνον μὲ τὴν Ἰταλίαν εἴχομεν πλεόνασμα ἐξαγωγῆς 15 % περίπου, μὲ ὅλα δὲ τὰ ἄλλα Κράτη εἴμεθα παθητικοί.

Ἓν ἐκ τῶν Κρατῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἡ θέσις μας ἔχει καταντήσει ἐξαιρετικῶς παθητική, εἶνε ἡ Ἀγγλία, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ Γερμανία, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅσα ἀπατώμενος νομίζει καὶ ἔγραψεν εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ὁ κ. Βουρλούμης, ὅστις ἀνησυχεῖ καὶ δι' ἀγγλικὰ καὶ γερμανικὰ ἀντίποινα! Διὰ τὰ Κράτη ἅτινα, ὅπως ἡ Ρουμανία, ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἡ Τουρκία, δὲν ἔχουν τί νὰ ἀγοράσουν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ἐκεῖθεν εἰσαγομένων παρ' ἡμῖν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, ἐπρότεινα πρὸς ἐξέτασιν τὸ σύστημα τῶν ΤΡΙΜΕΡΩΝ ἀνταλλαγῶν μετὰ τῶν Παραδουναβίων βιομηχανικῶν Κρατῶν καὶ τῆς Γερμανίας, ἔνθα καταναλίσκονται τὰ καπνά μας.

ΠΙΝΑΞ ΤΡΙΤΟΣ

Ἑξάμηνον ἐξαγωγῆς (Ὀκτωβρίου—Μαρτίου)

	1930—1	1931—2 (ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς Στερλίνας)	Διαφορὰ
Εἰσαγωγὴ	Δρ. 4.730.348.000	Δρ. 3.970.742.000	Μείωσις εἰσαγωγῆς 15 %
Ἐξαγωγὴ	Δρ. 3.889.522.000	Δρ. 2.106.604.000	Μείωσις ἐξαγωγῆς 47 %
Ἔλλειμμα	Δρ. 840.826.000	Δρ. 1.864.138.000	Αὔξησις ἐλλείμματος 55 %

ΣΗΜ. Ὁ ἀνωτέρω πίναξ ἀποδεικνύει ὑπερδιπλασιασμὸν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἤτοι αὔξησιν τοῦ ἐλλείμματος κατὰ δραχμὰς 1.023.312.000 (σταθεροποιήσεως), διὰ τὸ ἑξάμηνον τῆς νομισματικῆς κρίσεως, ὅπερ ὑποτίθεται, ὅτι εἶνε συνήθως τὸ γόνιμον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου μας εἶνε κατὰ κανόνα πολὺ μεῖζον κατὰ τὸ θερινὸν ἑξάμηνον. Τὴν διαχείρισιν Βουρλούμη χαρακτηρίζει ἀνεπαρκὴς μείωσις εἰσαγωγῶν καὶ ἐγκατάλειψις τῶν ἐξαγωγῶν εἰς τὴν τύχην των.

Τὸ ἐμπορικόν μας ἔλλειμμα κατὰ τὸ ἄγονον ἑξάμηνον παρ. ἔ. (Ἀπρίλιον — Σεπτέμβριον 1931) ἀνῆλθεν εἰς δρ. 3.071.832.000. Δύναταί τις ἐκ τούτου νὰ προβλέψῃ πόσον μέγα θὰ εἶνε ἐφέτος ἂν συνεχισθῇ ὁ αὐτὸς ρυθμός.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΧΕΠΑΝΣ
Σεῖς ποῦ γνωρίζετε καλὰ τὶς Ἀμερικανικὲς Σόλες καὶ τακούνια «ΟΥΣΚΑΪΔ» (USKIDE), πόσον στερεέες εἶναι καὶ δὲν γλυστροῦν, σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως τὰς συνιστᾶτε στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σας.
ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΙΔΗΣ & ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ
Σταδίου 30 (Τηλέφωνον 21—885) Ἀθῆναι

Βίκι Μπάουμ
«Ζωὴ χωρὶς μυστικό»
Μυθιστόρημα τῶν κινηματογραφικῶν στούντιος

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἔπειτα ἦρθαν οἱ ἠχητικὲς ταινίες. Καὶ τότε ξέκαμε πιὰ ὁ Ἄλντεν. «Βρὲ παιδί μου, τί θέλεις νὰ κάμω μὲ σένα; Μιλᾶς ποῦ νὰ πάρῃ ἡ ὀργή, γερμανο-εγγλέζικα», ἔλεγε ὁ Ἀϊζενλόρ, ὁ ὁποῖος μιλοῦσε ἐπίσης μιὰ γλῶσσα ἰδίας ἐμπνεύσεως καὶ ἰδίου μίγματος, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἦταν περίφημος σκηνοθέτης καὶ κατώρθωσε νὰ προκαλῇ καταπληκτικὲς καλλιτεχνικὲς δημιουργίες στοὺς ἠθοποιούς του. Ἔπειτα, πέρασε ἔτσι μισὸς χρόνος. Γλωσσικὰ μαθήματα, νοσταλγία, ἔλλειψη χρημάτων γιὰ τὸ γυρισμό. Τότε ἄρχισαν τ' ἀσυγκράτητα ὄνειρα σὲ γερμανικὴ γλῶσσα, στὸ πεῖσμα ὅλων τῶν καθημερινῶν ἀγγλικῶν ἀσκήσεων. Ὁ Ἀϊζενλὸρ τοῦ ἔδειξε συγκινητικὴ φιλία καὶ κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο.

—Βρὲ παιδί, θἄχῃς βέβαια νοσταλγία γιὰ τὴν πατρίδα—, ἔ; τὸν ρωτοῦσε. "Ἀχ! ἡ Δαρμστάτη!, ἀναστέναζε κι' ὁ ἴδιος. Τὰ θυμᾶσαι ἀκόμη ὅλα; Θυμᾶσαι τὸ σύλλογό μας; Θυμᾶσαι πῶς κολυμποῦσαμε στὸ Βὄγκ, θυμᾶσαι τὸν Κίζελακ;

Ὁ Κίζελακ ἦταν ἕνας ἀπὸ τὸ σύλλογο κι' αὐτός, ἕνας γυιὸς χασάπη ἀπὸ τὴν Χάϊνριχστράσσε. Ἂν τὸν θυμότανε ὁ Ἄλντεν!

—Σὰν ἔχεις τὸ λοιπὸν νοσταλγία βρὲ παιδί, γιατὶ δὲν γυρίζεις πίσω; ρωτοῦσε ὁ Ἀϊζενλόρ.

Ὁ Ἄλντεν τὸν κυττοῦσε μονάχα, δίχως ν' ἀποκρίνεται. Τὰ Χριστούγεννα, ὁ Ἀϊζενλὸρ τοῦ χάρισε τὸ σιδηροδρομικὸ καὶ τὸ ἀτμοπλοϊκὸ εἰσιτήριο γιὰ τὴν Εὐρώπη, ὅλα πρώτης θέσεως.

—Χαιρέτα μου τὴ Δαρμστάτη! τοῦ εἶπε. Ἐδῶ δὲ μπορεῖς νὰ πᾷς μπροστὰ μὲ τὴν προφορά σου.

Ὁ Ἄλντενσλέμπεν ἔφυγε. Στὸ βαπόρι δὲν ὠνειρεύτηκε οὔτε μιὰ φορὰ τὴ Γερμανία.

Ἡ Γερμανία εἶνε θαυμάσιος τόπος, γιὰ νὰ τὸν νοσταλγῇς. Ἅμα ὅμως βρίσκεσαι ἐκεῖ, δὲν εἶνε πιὰ καὶ τόσο ὡραῖος, ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του ὁ Ἄλντεν. Μελισσολόϊ ἦταν οἱ ἄνεργοι ἠθοποιοί, οἱ ἄνεργοι ἄνθρωποι ὅλων τῶν ἐπαγγελμάτων, πλῆθος πικραμένο, οἱ φτωχοί, οἱ βασανισμένοι, οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ σπασμένα νεῦρα. Τὸ θέατρο δὲν ἐχρειάζετο ἀπογοητευμένους παλιννοστοῦντας. Οὔτε κι' ὁ ἠχητικὸς κινηματογράφος. Ὁ ἠχητικὸς φοροῦσε ἀκόμη παιδικὰ παπουτσάκια, ὅπως πολὺ ὀρθὰ εἶχε τονίσει ἡ κριτική. Ἔπρεπε νὰ ξέρῃ κανεὶς πρῶτα-πρῶτα νὰ τραγουδῇ καντσονέττες, ἂν ἤθελε νὰ γλυστρήσῃ ἐκεῖ μέσα. Ὁ Ἄλντεν ἦταν ἀκόμη περισσότερο Σίλλερ ἐδῶ, παρὰ στὸ Χόλλυγουντ. Κ' ἔπειτα : «Ἡ ἀγγλικὴ προφορά σας πειράζει· γίνατε πιὰ σωστὸς Ἀμερικανός», ἔλεγαν οἱ πράκτορες. Ἐπὶ τέσσερες μῆνες, ὁ Ἄλντεν ἔνοιωσε νὰ ἀναστρέφωνται βαρύθυμα καὶ κωμικὰ τὰ ἐπεισόδια ποὺ εἶχε στὸ Χόλλυγουντ. Ὠνειρευόταν τώρα ἐγγλέζικα. Ὠνειρευόταν τὸ Χόλλυγουντ. Τὶς ζεστὲς γωνιὲς τῶν δρόμων, ὅπου περίμενε κανεὶς τὸ σημεῖο τοῦ σταματήματος τῶν αὐτοκινήτων, [illegible] φους, τὶς ἀκτὲς μὲ τὶς φοινικιές, τὶς κίτρινες παπαροῦνες, τοὺς χοροὺς στὶς νυκτερινὲς ταβέρνες τῶν μαύρων, τὰ ἀτελιέ: Νοσταλγία, νοσταλγία! Ἔγραψε στὸν Ἀϊζενλόρ, ὁ Ἀϊζενλὸρ ἔστειλε μερικὰ χρήματα. «Μωρὲ παιδί, μεῖνε αὐτοῦ», τοῦ ἔγραφε. «Ἐδῶ οἱ συνθῆκες δὲν εἶνε καθόλου ρόδινες...» Καλά! Αὐτὸ ἤτανε «ζαργκόν» τῆς ἐποχῆς τῆς Δαρμστάτης. Ὁ Ἄλντεν πῆρε τὰ χρήματα καὶ γύρισε πίσω στὴν Ἀμερική. Μὲ θέση περιηγητῶν.

Καὶ μόλις ἔφθασε ἐκεῖ, ἄνοιξε πάλι ἡ κόλαση : ὄνειρα καὶ νοσταλγίες καὶ all that sort of things, —ὅπως ὑποχρέωνε τὸν ἑαυτό του νὰ καλῇ ἀγγλικὰ τὴν κατάστασή του. Κάποτε, πεῖνα, κάποτε πάλι ἕνα «τζόμπ» τριάντα δολλαρίων σὲ καμμιὰ γερμανικὴ ἀπόδοση ταινίας. Βρὲ πῶς τὰ πέτυχε ὅλα ἐκείνη ἡ μικρούλα μὲ δυὸ φράσεις, λὲς καὶ ἤτανε μέσα του! Αὐτὲς οἱ Ἀμερικανίδες εἶνε διαβολάκια.

—Λοιπόν, πῶς τὰ πᾶμε τώρα; τὸν ἐρώτησε χαμογελῶντας, ὅταν ἔνοιωσε τὸ βλέμμα του στὰ μάγουλά της.

Ἡ φράση αὐτὴ δὲν εἶχε σημασία, εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς φιλικὲς φρασοῦλες, μὲ τὶς ὁποῖες λαδώνει ὁ Ἀμερικανὸς τὴ σκληρὴ μηχανὴ τῆς ζωῆς. Ὁ Ριχάρδος εἶχε λιγουλάκι ἐρωτευθῆ τὴ μικρούλα, ὅσο τὴν προστάτευε μέσα στὸ συνωστισμό. Τώρα, μολονότι τόσο δίπλα της, ἔνοιωσε νὰ τοὺς χωρίζῃ πέλαγος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΟΡΩΠΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
«Ο ΚΕΚΡΟΨ»

Ἀριθ. Πρωτ. 17

Πρὸς τὸν Κύριον Προϊστάμενον Σχεδίου Πόλεων

Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὑποβληθεῖσαι καὶ πρὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἰτήσεις παροχῆς ἀδείας οἰκοδομῶν ἐν τῇ κωμοπόλει μας μέχρι σήμερον δὲν ἐπεστράφησαν ἐγκεκριμέναι ἢ ὄχι.

Ἐπειδὴ πλεῖστοι τεχνῖται, ἔχοντες πολυμελεῖς οἰκογενείας καὶ ἀποζῶντες ἐκ μόνης τῆς τεχνικῆς αὐτῶν ἐργασίας μὴ διαθέτοντες οὐδεμίαν ἑτέραν περιουσίαν, μένουν ἄεργοι καὶ ἐξ οὗ αἱ οἰκογένειαι πάσχουσι, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς, ὅπως, εὐαρεστούμενος, μεριμνήσετε διὰ τὴν ταχεῖαν ἔκδοσιν τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων παροχῆς ἀδειῶν οἰκοδομῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, πεποιθότες, ὅτι οὕτω θέλετε παράσχει εὐεργεσίαν πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς μέλη.

Ὁ Πρόεδρος
Δημ. Ἀθανασίου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Μπουκάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ & ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ
11 ΟΔΟΣ ΜΕΡΛΙΝ

Προκειμένου τὴν 12 Ἰουνίου ἐ. ἔ. νὰ τελεσθῶσιν οἱ Ἐτήσιοι Διεθνεῖς Ἀγῶνες Αὐτοκινήτων ἐπὶ ἀνωφεροῦς ὁδοῦ διαδρομὴ Πάρνηθος, παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτοὺς ὅπως ἀποτείνωνται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 11—1 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Ε.Λ.Π.Α.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἀθλητισμός

Ἐσυνεχίσθησαν χθὲς εἰς τὰ Σκοπευτήρια Παγκρατίου (Ὑμηττοῦ) καὶ Πολυγώνου οἱ σκοπευτικοὶ ἀγῶνες μαθητῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς μᾶς ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἀγώνων τῶν λαβόντων μέρος μαθητῶν τοῦ Α' τοῦ Γ' καὶ τοῦ Στ' Γυμνασίων Ἀθηνῶν.

Ἐκ τοῦ Α' Γυμνασίου ἔλαβον μέρος χθὲς μαθηταὶ 80, ὑπ' αὐτῶν δὲ ἐρρίφθησαν βολαὶ 662. Ἐπιτυχίαι 4053 βαθμοί. Συντελεστὴς ἐπιτυχίας 50.6 %.

Ἐκ τοῦ Γ' Γυμνασίου ἔλαβον μέρος μαθηταὶ 103. Ἐρρίφθησαν βολαὶ 667, ἐπιτυχίαι 4439. Ἀποτέλεσμα 43.9 %.

Ἐκ τοῦ Στ' Γυμνασίου ἔλαβον μέρος μαθηταὶ 84. Ἐρρίφθησαν 674 βολαὶ μὲ 3926 ἐπιτυχίας. Ἀποτέλεσμα 46.73 %.

Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται σήμερον πρωῒ καὶ ἀπόγευμα.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΜΟΤΟΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Σήμερον τελεῖται ἐνδιαφέρων ἀγὼν «μοτοποδοσφαίρου» εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». Ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῇ ἀπὸ 5.45' μ.μ.—7.15' μ.μ. μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ Συνδέσμου ἀθλητῶν μοτοποδοσφαίρου ἐρυθρᾶς καὶ πρασίνης διὰ τὸ ἀθλοθετηθὲν ἀργυροῦν κύπελλον τῆς Ε.Λ.Π.Α. Διαιτητὴς τοῦ μοτοποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος θὰ εἶνε ὁ κ. Ἀγγ. Μεσάρης. Αἱ ὁμάδες θὰ κατέλθουν εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ἑξῆς: Πράσινοι: Ἰωάννου, Χειλᾶς, Πετράτος, Μπαχάουερ, Σκάλκας καὶ ἀναπληρωματικὸς Δημ. Ζέρβας. Κόκκινοι: Παλούμπας, Δουνάκης, Σαββόπουλος, Βεροῦτης, Βερυκοκάκης καὶ ἀναπληρωματικὸς Αὐγουστάκης.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἐκτὸς τοῦ μοτοποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος, ἡ σημερινὴ Κυριακὴ περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἑξῆς ἄλλους ἀγῶνας:

Γήπεδον Ποδηλατοδρομίου 9 ½ π.μ. Ἐθνικὸς — Γουδί, φιλικὸν μάτς. 4 μ.μ. Μικτὴ Ἀθηνῶν — Μικτὴ Πειραιῶς α' κατηγορίας. Ἡ μικτὴ Πειραιῶς θ' ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τοὺς παίκτας τῆς Ἀμύνης, τοῦ Πειραϊκοῦ καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, ἡ δὲ Ἀθηνῶν ἀπὸ παίκτας τοῦ Ἀτρομήτου, Ἀστέρος καὶ Παλ. Φαλήρου.

—Γήπεδον Πανελληνίου Γ. Σ. 2 μ. μ. Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες Πειραϊκοῦ πρωταθλήματος μὲ συμμετοχὴν πολλῶν ἀθλητῶν. 4 ½ μ.μ. Ἐνδιαφέρον ποδοσφαιρικὸν μάτς μεταξὺ τῶν Πρασίνων Πουλιῶν καὶ τῆς Ἑνώσεως Λιπασμάτων.

—Ἐπίσης σήμερον εἰς ὅλα τὰ γήπεδα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες τῶν πρωταθλημάτων β' καὶ γ' κατηγορίας.

—Στάδιον 3 μ.μ. Ἐκκίνησις τῶν δρομέων διὰ τὸν ἀνώμαλον δρόμον 30 χιλιομέτρων ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ. Συμμετέχουν πολλοὶ γνωστοὶ δρομεῖς ἐν οἷς οἱ Σάρρας, Κράνης, Πρίφτης, Ράμμος κ.ἄ.

Ἀλληλογραφία

κ. Κ. Ματθαίου, Βυτίναν. Ὄχι, δὲν ὑποχρεοῦται.

Ταχτικὸν Ἀναγνώστην, Δεσκάτην. Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς εἰσαγωγὴν 25 μαθητῶν εἰς τὴν Σχολὴν Τεχνιτῶν Ἀεροπορίας θὰ γίνῃ τὴν 1 Αὐγούστου.

κ. Β. Σ. Μ., Ἀμύνταιον. Δὲν γίνεται σκέψις νὰ προκηρυχθῇ ἀκόμη διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν λιμενικῶν δοκίμων.

κ. Φ. Καραπιπέρην, Ἁγ. Τριάδα. Τὰ [illegible] σας ἐπεστράφησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς συμπλήρωσιν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 20123)12-4-32 ἐγγράφου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσίν σας.

κ. Στ. Γκουγκούσην. Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 140 τῆς 30-3-32 ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς ἐκπρόθεσμος.

Ἐνδιαφερόμενον, Χώραν. Τὰ δικαιολογητικὰ τῆς συντάξεώς σας διεβιβάσθησαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 13541) 19-2-32 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Μιχ. Γ. Βουκ. Ὑπηρετεῖ εἰς τὴν Βέρροιαν.

κ. Ἐλ. Κολοκυθᾶ, Θεσσαλονίκην. Τὰ δικαιολογητικὰ τῆς συντάξεώς σας διεβιβάσθησαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 152250)3-3-32 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Κ. Σπανόν, Ἅγ. Κωνσταντῖνον. Αἱ αἰτήσεις ἔλαβον τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου Γενικοῦ Χημείου, 2968)20 - 2 - 32, 3009)20 - 2 - 32, 6005)9 - 4 - 32 καὶ 6007)9 - 4 - 32. Σχετικὴ ἐνέργεια δὲν ἔγινεν ἀκόμη.

κ. Κ. Σπέντζον, Πειραιᾶ. Εἰς Ἀρμενίους δὲν εἶχον παραχωρηθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας οἰκόπεδα.

κ. Δ. Τσίρκαν, Ἰωάννινα. Τὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς ἐγράψατε εἶνε ἀνεπαρκῆ. Γράψατέ μας χρονολογίαν ἐνεργείας τῆς ὑποθέσεως καὶ ὅ,τι ἄλλο σχετικὸν στοιχεῖον γνωρίζετε, ἵνα καθοδηγηθῇ ἡ ὑπηρεσία καὶ ἀνεύρῃ τὸν φάκελλον.

κ. Χ. Σ. Δ. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δασαρχείου Λαμίας σχετικὰς πληροφορίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 51013 διαταγῆς του, μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ὁποίας θὰ τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημά σας.

κ. Φ. Παπανικολάου, Κορυφήν. Ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἐστάλη εἰς τὴν Γερουσίαν.

κ. Κ. Ἀναγνωστέλιαν, Ἀργαλαστήν. Ἡ πρώτη αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου ὑπουργείου Προνοίας 98173)21—11—31, ἡ δὲ δευτέρα 40015 τοῦ 1932. Ἀμφότεραι ἐσυσχετίσθησαν καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐνέργειαν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσίν σας.

κ. Φ. Πάνου, Γρεβενά. Ὁ ἀριθμὸς πρωτοκόλλου ποὺ μᾶς ἐγράψατε εἶνε ἐσφαλμένος. Δώσατέ μας ἀκριβῆ στοιχεῖα τῆς ὑποθέσεώς σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΩΡΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ 16ης ΜΑΪΟΥ 1932
9 ΕΩΣ 12 Π. Μ. ΚΑΙ 4 1)2 ΕΩΣ 5 1)2 Μ. Μ.

(Καθ' ἑκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον μετὰ μεσημβρίαν δὲν ἐνεργοῦνται συναλλαγαί).

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἐξαιρετικῶς τὸ Ταμιευτήριον εἶνε ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς συνεχῶς καὶ ἄνευ μεσημβρινῆς διακοπῆς, καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, δηλαδὴ καὶ τὴν Τετάρτην καὶ τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὁμολογιῶν Δανείων Ἀνταλλαξίμων, θὰ ἐνεργῆται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον, πλὴν τοῦ Σαββάτου, ἀπὸ τῆς 4 ½ μέχρι τῆς 6 ½ μ.μ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Πρωτοβουλίᾳ ὁμάδος φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου μας καὶ τῇ συμμετοχῇ εἰς αὐτὴν ἑνὸς πυρῆνος ἐξ ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἱδρύθη πρὸ ἡμερῶν Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ κόμματος.

Η ΧΑΛΑΖΑ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ

Κατὰ τηλεγραφήματα τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Θηβῶν καὶ Πυρίου καὶ τοῦ Κηπουρικοῦ Συνεταιρισμοῦ Θηβῶν, ἡ πεσοῦσα ἐκεῖ χάλαζα ἐπέφερε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὴν παραγωγήν.

ΤΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Τὸν πρῶτον λαχνὸν τοῦ λαχείου κατὰ τὴν τελευταίαν κλήρωσιν ἐκέρδισαν οἱ Ἰωάν. Καραμπάγιας, ὑπολοχαγός, καὶ Παν. Μαργιολῆς, ὑπάλληλος τοῦ Σ.Π.Α.Ε. ἐν Καλάμαις, καὶ οἱ Ὄθων Πέτροβας, ἰατρός, καὶ Διον. Σταθουλόπουλος, κτηματίας, ἐν Διαβολιτσίῳ ἀνὰ 250.000 δραχ. ἕκαστος.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΚΙΝΗΤΑ ΠΡΟΣ ΕΙΣΠΡΑΞΙΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΩΝ ΦΟΡΩΝ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Πρὸ διμήνου περίπου ἐπισπεύδεται παρὰ τοῦ ταμίου Πειραιῶς ἐκτέλεσις κατὰ τῆς κυρίας Ἑλένης Κωνσαντοπούλου διὰ κατασχέσεως οἰκίας της ἐν Πειραιεῖ πρὸς εἴσπραξιν ὀφειλομένων δῆθεν παρ' αὐτῆς φόρων πρὸς τὸ Δημόσιον. Ἡ σπουδὴ αὐτὴ πρὸς εἴσπραξιν φόρων παλαιῶν διὰ κατασχέσεως ἀκινήτων, κατὰ φορολογουμένης τῆς ὁποίας τὰ εἰσοδήματα μόνον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἀκινήτων της ἐξασφαλίζουσι τὸ Δημόσιον, ἐνδεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐπισπευδόντων πρὸς ἄμεσον εἴσπραξιν φόρου διὰ τὴν βασιμότητα τῆς ὀφειλῆς τοῦ ὁποίου, θὰ ἔχωσι σφοδρὰς ἀμφιβολίας. Ἀμφιβολίας τόσῳ μᾶλλον περισσοτέρας, ὅσον καὶ ἄλλη προσπάθεια καταλογισμοῦ ἀδίκων φόρων εἰς τὴν αὐτὴν φορολογουμένην ἀποτελοῦσα συμπέρασμα καὶ συνέχειαν τοῦ ἤδη καταλογισμοῦ ἐματαιώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 645)1931 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅμως ἐκ τῆς ἐπισπευδομένης ἐκτελέσεως ὅτι πρόκειται περὶ ἀρνήσεως ἢ ἀδυναμίας πρὸς πληρωμὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκτεθῇ πῶς ἔχουν τὰ πράγματα.

Ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποίαν ἐπισπεύδεται ἡ ἐκτέλεσις ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ κ. Ἑλένη Κωνσταντοπούλου ἐδήλωσε νομίμως τὰ κέρδη της ἐκ τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐν Πειραιεῖ Κυλινδρομύλου διὰ τὰ ἔτη 1926, 1927, 1928 καὶ 1929 καὶ κατέβαλε τοὺς ἀναλογοῦντας εἰς αὐτὰ φόρους ἤτοι τὸν φόρον ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων (ἀναλυτικόν) [illegible] καθαρᾶς προσόδου (συνθετικόν).

Ἔλεγχος γενόμενος ἀπὸ ἐλεγκτὴν τῆς Ἐφορείας Πειραιῶς ἀπέδειξεν ἀληθεῖς τὰς δηλώσεις της καὶ ἡ Α' Ἐφορεία ἐθεώρησε τερματισθεῖσαν τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ Β' Ἐφορεία ὅμως προκειμένου περὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου διέταξεν ἐπανέλεγχον, ὅπως τὸν ἐχαρακτήρισε καὶ μὲ τὴν μέθοδον μιᾶς ψευδοῦς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἠρνήθη νὰ τοὺς παραδώσῃ τὰ βιβλία της πρὸς ἔλεγχον, τὴν ὁποίαν ἔκθεσιν ἡ κ. Κωνσταντοπούλου προσέβαλεν ὡς πλαστὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἡ ἐκδικαστικὴ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ καθώρισε διὰ τεσσάρων ἀποφάσεων της φανταστικὰ ποσὰ κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τεκμηρίων περιέργων καὶ ἐπομένως ἐπέβαλεν εἰς τὴν κ. Κωνσταντοπούλου φανταστικὰ ποσὰ φόρων προσεγγίζοντα τὰ δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τόση ἦτο ἡ φορολογικὴ ὁρμὴ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὥστε, ἐνῷ ἐδικάζετο ἡ ἔνστασις τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου κατὰ τῆς ἐγγραφῆς της, ἡ ἐπιτροπὴ παρανόμως ἐδιπλασίασε τὸ ποσὸν τῆς ἐγγραφῆς, καταστήσασα χειροτέραν τὴν θέσιν τῆς ἐνισταμένης, παρὰ τὴν παγίαν περὶ τοῦ ἐναντίου νομολογίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἡ φορολογουμένη ἤσκησεν ἐφέσεις, τῶν ὁποίων τινὲς ἐδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἀναμένονται αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις του. Ἐπομένως ἡ φορολογικὴ χρέωσις τῆς κυρίας Κωνσταντοπούλου δὲν εἶνε κἂν τελεσίδικος.

Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπέσπευσεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Πειραιῶς χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν δι' αὐτῆς τελεσίδικον καθορισμὸν τοῦ φόρου, ἐνῷ πρόκειται περὶ φορολογουμένης ἐκπληρωσάσης πάντοτε θρησκευτικῶς τὰς φορολογικάς της ὑποχρεώσεις καὶ ἐχούσης περιουσίαν, καὶ δὴ ἀκίνητον, ὑπερκαλύπτουσαν τὰς εἰρημένας φανταστικὰς ἐκ φόρων ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου.

Ἐλπίζω ὅτι θ' ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐσπευσμένον καὶ ἀδικαιολόγητον τῆς ἐνεργείας ταύτης καὶ ὅτι λίαν προσεχῶς διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θὰ ἀποδειχθῇ τὸ ἄδικον τοῦ διὰ συμπερασμάτων γενομένου καταλογισμοῦ, καὶ τὸ ὅτι ἡ κ. Κωνσαντοπούλου οὐδὲν ὀφείλει ἐκ φόρων.

Εἶνε ὅμως ἀνάγκη ὅπως διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια διὰ νὰ διαφωτισθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ μὴ νομισθῇ ὅτι ὑπάρχει ἐν προκειμένῳ ἄρνησις ἢ κἂν δυστροπία ἐκπληρώσεως ὑποχρεώσεων νομίμων ἔστω καὶ ἐκ φόρων προερχομένων, παρὰ τῆς κυρίας Κωνσταντοπούλου, ἡ ὁποία οὐδὲν ὀφείλει εἰς τοιούτους καὶ ἡ ὁποία πάντοτε ἐπλήρωσε τοὺς νομίμους βαρύνοντας αὐτὴν φόρους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1932.

Μετὰ τιμῆς

ΑΝΑΣΤ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΤΗΣ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΩΜΑΤΙΟΝ εὐρύχωρον, ἀνεξάρτητον, ἰσόγειον μὲ πρόσοψιν ἐπὶ τοῦ δρόμου μετὰ μικρᾶς ἀποθήκης, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Ἀλκιβιάδου, ἐνοικιάζεται ἀντὶ 550 δραχμῶν. Πληροφορίαι Φυλῆς 44.

Τεντόνοπανα Στὸρ Ἡλίου
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΚΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ
ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΕΙΣ 10 ΕΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ

Εἰς τὸ Ναυτοδικεῖον Πειραιῶς ἤρξατο χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ δίκη τοῦ τέως δοκίμου σημαιοφόρου τοῦ ναυτικοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου Α. Λαγουδάκου.

Ἀρξαμένης τῆς δίκης, ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ κατηγορητήριον κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κατηγορούμενος ἐκτίων πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τὸ τορπιλλοβόλον «Δωρὶς» κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1931, ἀφήρεσεν ἐκ τοῦ διαμερίσματος τοῦ κυβερνήτου 4 βιβλία ἐμπιστευτικά, ἤτοι τὸ Σηματολόγιον τοῦ Στόλου, τοὺς Κανονισμοὺς Συνεννοήσεως καὶ Σημάτων καὶ τὸ Γενικὸν Λεξιλόγιον.

Οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου ὑποβάλλουν ἔνστασιν ἀναρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου, διότι οὗτος, ἀποταχθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Π. Ναυτικοῦ διὰ πλῆθος παραπτωμάτων, ὑπηρέτει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συλλήψεώς του εἰς τὸ 34ον σύνταγμα πεζικοῦ.

Τὸ Δικαστήριον συσκεφθὲν ἀπέρριψε τὴν ἔνστασιν.

Καλεῖται εἶτα ὁ μάρτυς κ. Ν. Παπαγεωργίου κυβερνήτης τοῦ τορπιλλοβόλου «Δωρίς», ὅστις καταθέτει πῶς ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἡ κλοπή. Ὁ Λαγουδάκος εἶχεν ἀνοίξει τὸ ἑρμάριον τοῦ γραφείου του δι' ἀντικλείδος καὶ εἶχεν ἀφαιρέσει τὰ ἐμπιστευτικὰ ταῦτα βιβλία.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου περὶ τοῦ ποία ἦτο ἡ διαγωγὴ τοῦ κατηγορουμένου, ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔτρεφε οὗτος κανένα σεβασμὸν πρὸς τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν. Πολλὰς φορὰς ἔπαιρνε καὶ τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ !

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου ἐὰν ἐν περιπτώσει πολέμου τὰ κλαπέντα βιβλία ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν ἀφορμὴ κινδύνου τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ καταφατικῶς.

Ἐξετάζονται ἀκολούθως οἱ μάρτυρες κ.κ. Εὐάγγ. Βρύσας καὶ Λεωνίδας Δερτοῦζος οἵτινες καταθέτουν σχετικὰ στοιχεῖα μὲ τὴν διάπραξιν τῆς κλοπῆς καὶ τὴν ἀξίαν τῶν κλαπέντων βιβλίων.

Εἶτα καλεῖται πρὸς ἐξέτασιν ὁ μάρτυς Παπαδάκης, ἐπιλοχίας, ὅστις καταθέτει πῶς τοῦ ἀνετέθη ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος ἡ παρακολούθησις τοῦ Λαγουδάκου, διότι οὗτος ἐθεωρεῖτο ὕποπτος λόγῳ τοῦ παρελθόντος του, διὰ κλοπάς, αἱ ὁποῖαι εἶχον σημειωθῆ εἰς τὸν λόχον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρέτει μετὰ τὴν ἀπόταξίν του ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Π. Ν., καὶ πῶς μίαν ἡμέραν ὁ κατηγορούμενος ἐν εὐθυμίᾳ τοῦ ἀπεκάλυψε τὸ μυστικὸν τῆς κλοπῆς τῶν βιβλίων. Ἀργότερα ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον καὶ μετὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Γιαρλαμᾶ προέβησαν εἰς διαφόρους ἐνεργείας δι' ὧν ἐματαιώθησαν αἱ προθέσεις τοῦ κατηγορουμένου ὅπως πωλήσῃ τὰ βιβλία ταῦτα εἰς τὴν Σερβικὴν καὶ τὴν Σοβιετικὴν πρεσβείαν. Ἀλλ' ὡς ἐγνώσθη, ἀμφότεραι δὲν ἔδειξαν ἐνδιαφέρον σοβαρὸν νὰ ἀποκτήσουν ταῦτα.

Κατόπιν ἐξετάσθη ὁ μάρτυς κ. Γιαρλαμᾶς ὅστις ἀφηγεῖται πῶς παρουσιάσθη ὡς ἐμποροπράκτης εἰς τὸν κατηγορούμενον διὰ νὰ τοῦ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὰ βιβλία.

Ὁ κατηγορούμενος Λαγουδάκος

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν ἐξητάσθη ὁ τελευταῖος μάρτυς Τσικρῆς ἀστυνομικός, ὅστις ἀφηγήθη τὰ τῆς συλλήψεως τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις καὶ ἐκλήθη νὰ ἀπολογηθῇ.

Ὁ κατηγορούμενος τέως σημαιοφόρος ἦτο πολὺ σύντομος κατὰ τὴν ἀπολογίαν του, διαρκέσασαν ὀλίγα μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας, προσποιούμενος δὲ τὸν ἠλίθιον, ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ βιβλία καὶ σηματολόγια εἶχε θέσει ἐκ λάθους εἰς τὸν σάκκον του κατὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς «Δωρίδος» ὁ ναύτης Φερεντῖνος, αὐτὸς δὲ ἀντελήφθη τὴν ὕπαρξίν των μετὰ τρίμηνον, ὅταν μίαν ἡμέραν ἤνοιξε τὸν ναυτικὸν αὐτοῦ σάκκον ἡ μητέρα του.

Ὡμολόγησε κατόπιν ὅτι μετέβη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τοσίτσα Σερβικὴν πρεσβείαν διὰ νὰ τὰ πωλήσῃ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰς τὴν ὁδὸν Τοσίτσα εἶνε ἡ βουλγαρικὴ πρεσβεία.

ΚΑΤΗΓ. Ἐγὼ ἐπῆγα στὴ Σερβική.

Συνεχίζων περιέπεσεν εἰς διαφόρους ἀντιφάσεις χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε τὸ νέον καὶ θετικόν.

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ζητήσας ὅπως μὴ κριθῇ ὡς ἔνοχος ἐσχάτης προδοσίας, διότι δὲν ἀρκεῖ ἡ ὁμολογία, ἐὰν δὲν ἀποδεικνύεται αὕτη ἀπὸ θετικὰ στοιχεῖα καὶ μαρτυρικὰς καταθέσεις. Νὰ κριθῇ —εἶπε— ἐπὶ κλοπῇ βιβλίων δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι βλάβην εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, τὴν δὲν πρόθεσίν του, ἐπειδὴ δὲν ἐπραγματοποίησε, νὰ τὴν θεωρήσῃ τὸ Δικαστήριον ὡς ἀπόπειραν.

Τὸ Δικαστήριον, ἀποσυρθὲν εἰς σύσκεψιν, ἐξέδωκεν ἀργὰ τὴν νύκτα τὴν ἐτυμηγορίαν του, δι' ἧς δεχθὲν τὴν πρότασιν τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου, κατεδίκασε τὸν κατηγορούμενον εἰς εἱρκτὴν 10 ἐτῶν.

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Οἱ Φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πληροφορηθέντες ὅτι κατόπιν τῆς Γνωματεύσεως τοῦ κ. Παπούλια πρόκειται νὰ ἰσχύσῃ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁ νέος ὀργανισμὸς εἰς τὰς εἰδικὰς κατατάξεις τὰς ἀφορώσας τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχύν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θίγει καιρίως τὰ συμφέροντα ὅλου τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καὶ ἰδιαιτέρως τῶν πτωχῶν φοιτητῶν, καλοῦν ὅλους τοὺς φοιτητὰς εἰς τὰς 10.30' π.μ. αὔριον Δευτέραν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου ἵνα ἐγκρίνουν καὶ ἐπιδόσουν σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν Πρυτανείαν.

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑ

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Παπούλιας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ γνωμάτευσις σχετικῶς μὲ τὴν ἐγερθεῖσαν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν διαφωνίαν διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Πανεπιστημιακοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ εἰδικώτερον ἐὰν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ οὗτος ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις αὐτοῦ περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὸ τρέχον πανεπιστημιακὸν ἔτος ἢ μή, ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Πρύτανιν τὴν γνωμάτευσίν του.

Κατ' αὐτὴν αἱ ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν πρέπει νὰ ἐνεργηθοῦν κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμόν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μαθήματα, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ βαθμολογία δέον νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, προβλέπει δύο μόνον τμηματικὰς ἐξετάσεις καὶ ταύτας κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους. Οὕτω ἐν ἐνδεχομένῃ ἀποτυχίᾳ τῶν φοιτητῶν, δὲν θὰ δικαιοῦνται οὗτοι νὰ προσέλθουν εἰς νέας ἐξετάσεις. Σημειωτέον, ὅτι ὁ νέος ὀργανισμὸς προβλέπει, ὅτι τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑποστοῦν ἐξετάσεις οἱ φοιτηταί, κοινοποιοῦνται ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, συνερχομένη τὴν προσεχῆ Τρίτην, θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς γνωματεύσεως τοῦ κ. Παπούλια, μεθ' ὃ θὰ λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ γνωμάτευσις αὕτη, γνωσθεῖσα μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα νέας διαμαρτυρίας, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως συνέλθωσιν αὔριον καὶ προβοῦν εἰς σχετικὰς παραστάσεις.

Ἐλαιόλ
ΦΥΣΙΚΟΝ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΠΕΥΚΗΣ & ΕΛΑΤΗΣ

ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ζητεῖτε ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα καὶ ὑδροθεραπευτήρια
Δυναμώνει τὰ νεῦρα
Ξεκουράζει καὶ φρεσκάρει τὸ σῶμα.
Ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα.
Χρήσεις εἰς λουτρὰ καὶ ποδόλουτρα.
Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΘΗΝΑΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ὑφάσματα Ἐπιπλώσεως
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὑπέβαλε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθεται ἡ δυσχερὴς οἰκονομικὴ θέσις τῶν καθηγητῶν, εὑρισκομένων εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἐν τῇ Δημοσιοϋπαλληλικῇ οἰκογενείᾳ.

Ἤδη ὅμως —συνεχίζει τὸ ὑπόμνημα— προσετέθησαν νέα δεινὰ καθιστῶντα τὴν ζωὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν προβληματικήν. Ταῦτα εἶνε:

1) Ἡ περικοπὴ τῶν 6 % τοῦ μισθοῦ, ἡ ὁποία ἐπέφερεν ἐλάττωσιν ἀντὶ τῆς ἐνισχύσεως, τὴν ὁποίαν ἀπῄτει τὸ δίκαιον.

2) Ἡ ψήφισις τοῦ Νόμου περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἥτις ἔρχεται νὰ ἐπιφέρῃ καθυστέρησιν τῶν προαγωγῶν, κατάργησιν 40 Γυμνασίων, ἀπόλυσιν 350 καθηγητῶν, αὔξησιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας κατὰ 2 ἔτη.

3) Ἡ ὁλοὲν ἐντεινομένη ἀκρίβεια τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐκμηδενίζει τὸ ἀπομεῖναν τμῆμα τοῦ γλίσχρου μισθοῦ καὶ ὡς ἐπιπρόσθετον καὶ εἰδικὸν διὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν κλάδον πλῆγμα μελετᾶται καὶ ἡ περικοπὴ τοῦ ἐπιδόματος, τοῦ ἀπὸ ἐτῶν χορηγουμένου ἐν τοῖς Διδασκαλείοις.

Περαιτέρω εἰς τὸ ὑπόμνημα ζητεῖται:

1) Ἡ ἀπόδοσις τοῦ περικοπέντος 6 % τῶν μισθῶν.

2) Ὁ σεβασμὸς τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν 3)16.

3) Ἡ κατάργησις τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ διοικήσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὅσαι ἀφοροῦν οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων.

4) Ἡ μὴ κατάργησις Γυμνασίων.

5) Διακανονισμὸς τοῦ μισθοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμαρίθμου.

Τέλος, διερμηνεύεται τὸ παράπονον τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν τῆς Μέσης διὰ τὴν ἀπειλουμένην ἀποσύνθεσιν τῶν τοπικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἑνώσεων καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας, λόγῳ τῶν ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος «περὶ Δημοσ. ὀργανώσεων», τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ τροποποίησις, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον ὡς ἔχει νῦν ὁ Νόμος οὗτος, ἀποκλείει τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς πολλὰς ἑνώσεις ἅπαντα τὰ μέλη, καθισταμένης ἀδυνάτου τῆς περαιτέρω λειτουργίας αὐτῶν.

ΕΞΕΔΟΘΗ
ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ
(Ἔκδοσις Βα 1932)
Ὑπὸ Δημ. Ι. Μαγγιφώτη
Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ
Περιέχει τὸ κείμενον τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας μετὰ ἑρμηνευτικῶν ὁδηγιῶν ἑκάστης διατάξεως, νομολογίας διοικητικῆς καὶ δικαστηριακῆς, πινάκων, εὑρετηρίων.
Πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ Βιβλιοπωλεῖα.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΣΕΥΡΙ ΣΕΦΑΪΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ -ΙΖΜΙΡ-ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ
Οἱ πολυτελεῖς καὶ ταχύπλοοι κολοσσοὶ
"EGE,,
(τόν. 9.500)
ἀναχωρεῖ ΤΕΤΑΡΤΗΝ 19 Μαΐου 3 μ. μ. διὰ ΙΖΜΙΡ — ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ. Ἄφιξις εἰς Ἰσταμποὺλ Παρασκευὴν πρωΐαν.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
«ΙΖΜΙΡ»
(τόν. 9.500)
ἀναχωρεῖ ΠΕΜΠΤΗΝ 20 Μαΐου 5 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν.
Διαμερίσματα ΛΟΥΞ, Καμπῖναι μὲ μίαν καὶ δύο κλίνας, ὡς καὶ πλήρης ὀρχήστρα μετὰ τζὰζ μπάντ.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ : Ι. Δ. Χανδρῆ Πειραιεὺς Τηλ. 40—55 «ΕΛΛΑΣ» Γραφεῖον Ταξειδίων Ἀθῆναι, Πανεπιστημίου 6. Τ. 21-622 & 21-62

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α. Ε.
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ ΤΗΣ

Ἐπικειμένης τῆς θερινῆς περιόδου, παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν κ.κ. πελατῶν τῆς Ἑταιρείας, καταλείποντες τὰς ἐν τῇ πόλει οἰκίας των διὰ τὰς ἐξοχάς, ὅπως εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως τὴν Ἑταιρείαν πρὸς ἀποκοπὴν τῆς παροχῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, πληροφοροῦν δὲ καὶ πάλιν αὐτὴν ἐν τοῖς γραφείοις της δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς μελετωμένης ἐπιστροφῆς των, ἵνα τοὺς ἐπανασυνδέῃ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ κ.κ. καταναλωταὶ ἐξασφαλίζουν ἀπολύτως τὴν ἀποφυγὴν πάσης τυχὸν ἀπαιτήσεως διὰ κατανάλωσιν ρεύματος, διαρκούσης τῆς ἀπουσίας των.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ
ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ ΣΠΕΤΣΩΝ

Ἡ κατὰ τὴν 8ην Μαΐου ἐ.ἔ. διεξαχθεῖσα δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς πολυταξίου διδακτηρίου ἐν Σπέτσαις ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τὴν 29ην Μαΐου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 ½ μ.μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1932

Ὁ ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ἰατροί, ὀδοντίατροι, φαρμακοποιοὶ καὶ κτηνίατροι νὰ καταβάλουν (ἢ ν' ἀποστείλουν) τὰς ἑκατονταδράχμους (οἱ εἰδικοὶ τὰς 150δράχμους) εἰσφορὰς αὐτῶν τοῦ μηνὸς Μαΐου εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀντιπροσωπείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. (ταμίας τοῦ Ι.Σ.) καὶ ν' ἀποστείλουν ἐγκαίρως συμπεπληρωμένας τὰς εἰς ἕνα ἕκαστον ἀποσταλείσας δηλώσεις.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΑΝ. ΥΦ. ΕΤ. "ΕΣΠΕΡΟΣ,,
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Προϊόντων, ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ «ΕΣΠΕΡΟΣ» ἠγγυημένα εἰς ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοὺς καὶ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ εἰς τὰς Ἐκθέσεις Θεσσαλονίκης 1931 καὶ Λονδίνου 1932, θὰ πωλοῦνται μὲ ἔκπτωσιν 15 % λιανικῶς ἀπὸ τῆς 16ης μέχρι τῆς 21ης τρέχοντος ἐν τῷ Πρατηρίῳ τῆς Ἑταιρείας Χρυσοσπηλαιωτίσσης 3α καὶ εἰς τὰ Καταστήματα ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ — ΧΡΗΣΤΟΥ Σταδίου καὶ Μπενάκη.
(Ἐκ τῆς Ἑταιρείας

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ ΠΡΟΣ ΚΑΛΥΨΙΝ ΤΟΥ ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ ΑΝΟΙΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς περιοριστικῶν μέτρων εἰς τὴν εἰσαγωγήν, καὶ τῆς ἐκ τούτων μειώσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τελωνειακῶν δασμῶν, ἡ Κυβέρνησις ἤρχισε σοβαρῶς νὰ συζητῇ τὸ δυνατὸν τῆς λήψεως μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ δημιουργουμένου ἀνοίγματος εἰς τὸν ὑπὸ κατάρτισιν προϋπολογισμὸν 1932—33.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ μείωσις τῶν ἐσόδων ἐκ δασμῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν ἤθελον εἰσαχθῇ πάντα τὰ ἐπιτρεπόμενα εἴδη, ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 850 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμάς. Εἰς τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων ἐν προκειμένῳ, ἄγεται ἡ Κυβέρνησις ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν θὰ καθίσταται ἐφεξῆς δυνατὴ ἡ κάλυψις τῶν ἀναγκῶν τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς ὑπεγγύων τελωνείων.

Κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν σχετικῶς μὲ τὸν καταρτιζόμενον προϋπολογισμὸν ἐθίγη, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, καὶ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα, ἀφέθη δὲ εἰς τὸν κ. Βαρβαρέσον ὅπως μελετῶν τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν, ἐξεύρῃ τὸν τρόπον δι' οὗ τὸ ἄνοιγμα τῶν 850 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων δρχ. μειωθῇ κατὰ τὸ δυνατόν.

Κατόπιν μελέτης τοῦ ζητήματος, ὁ κ. Βαρβαρέσος φαίνεται ὅτι καταλήγει εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν αὔξησιν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, ὁπότε ἐὰν δὲν παύσῃ ὑφισταμένη ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου, ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ καλύψῃ ἂν ὄχι ὅλον, τὸ μέγιστον τοὐλάχιστον μέρος ἐκ τῶν διαφευγόντων, συνεπείᾳ τῶν περιορισμῶν, εἰσπράξεων ἐκ τῶν τελωνείων.

Εἰς τὴν σχετικὴν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἰσήγησίν του ὁ κ. Βαρβαρέσος θὰ ἐπικαλεσθῇ ὅτι τὰς εἰς συνάλλαγμα ἀνάγκας του τὸ Δημόσιον ἔχει ὑπολογίσει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τιμὴν μεταλλικῆς δραχμῆς 20, καὶ ὅτι θεωρεῖ σκόπιμον νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον ἡ μεταλλικὴ δραχμὴ διὰ τὰς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων.

Μολονότι τηρεῖται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπόλυτος ἐχεμύθεια, ἐν τούτοις κατὰ τὰς ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας πληροφορίας μας, ἡ ἔκδοσις τοῦ Διατάγματος δι' οὗ θ' αὐξάνεται ἡ μεταλλικὴ δραχμή, δὲν θὰ βραδύνῃ. Ἐνδεχομένως θὰ συμπέσῃ μὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλήν.

ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΩΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Σιδηροκάστρου, ὅτι μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τὰ παραγωγικὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος θὰ σταματήσουν ὁριστικῶς, ἐλλείψει χρημάτων. Χθές, ἡ Ἑταιρεία Μόνκς—Γιοῦλεν ἀπέλυσεν 150 ἐργάτας, διετάχθησαν δὲ καὶ τὰ ἄλλα συνεργεῖα νὰ σταματήσουν τὰς ἐργασίας των. Κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐργατῶν, παρευρίσκετο ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις, πρὸς πρόληψιν ταραχῶν.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς θὰ συγκροτηθοῦν συλλαλητήρια διαμαρτυρίας εἰς ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν διὰ τὸ σταμάτημα τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τὸ ὁποῖον πλήττει σοβαρῶς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

Ο κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ ΔΕΝ ΕΔΕΧΘΗ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐκάλεσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν τὸν κ. Ι. Τσιριμῶκον πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ προσέφερεν ἐπισήμως τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Τσιριμῶκος ἀπήντησεν ἀρνητικῶς δικαιολογήσας πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν μὴ ἀποδοχὴν τοῦ χαρτοφυλακίου μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν χρήσιμον διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Τσιριμώκου, ὁ κ. Βενιζέλος καταλήγει, ὡς ἀνεκοίνωσεν, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διατηρήσεως τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης, τῆς προσωπικῆς ὑπουργίας τοῦ μὲ ὑφυπουργὸν τὸν κ. Θηβαῖον.

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνατίθενται προσωρινῶς εἰς τὸν κ. Παπαδᾶτον τὰ καθήκοντα τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος μετὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅπου τὸν ἀνέμενεν ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ ὁποῖος μετὰ τὰς τυπικὰς προσφωνήσεις παρέδωσε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓ ΔΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΩΘΕΝ ΒΡΕΦΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τρέντον τῆς Νέας Ὑερσέης ὅτι κατηφὴς καὶ βαρυπενθῶν, ἀλλὰ καὶ ἤρεμος, ὁ Λίντμπεργκ ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ, πρὶν ἢ τεθῇ τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου, τὸν νεκρὸν τοῦ μικροῦ του τέκνου. Σάβανον ἐκάλυπτε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ μικροῦ πτώματος, ἀλλ' ὁ Λίντμπεργκ τὸ ἀφήρεσε πρὸς στιγμὴν καὶ ἐγονυπέτησε κλαίων πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ ἠκρωτηριασμένου νηπίου. Μετ' ὀλίγον νεκροφόρον αὐτοκίνητον μετέφερε τὸ μικρὸν φέρετρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνεπαύετο ὁ νεκρὸς τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ, εἰς τὸν ἀποτεφρωτικὸν κλίβανον τοῦ νεκροταφείου τοῦ Λίντεν.

Ὁ Πρόεδρος Χοῦβερ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν συνταγματάρχην Λίντμπεργκ τηλεγράφημα, δι' οὗ ἐκφράζει τὴν ζωηράν του ἀγανάκτησιν διὰ τὸ τελεσθὲν ἔγκλημα καθὼς καὶ τὰ συλλυπητήριά του.

Ὁ βουλευτὴς Κόχραν ὑπέβαλεν εἰς τὸ Κογκρέσσον νομοσχέδιον, δι' οὗ προβλέπεται ἡ ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου εἰς τοὺς δράστας τοῦ φόνου τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον εἷς ἀνθυποσμηναγὸς καὶ εἷς ὑποσμηναγὸς ἐπιστρέφον τῶν γυμνασίων, κατὰ τὴν προσγείωσιν, λόγῳ ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους, ἀνετράπη τραυματισθέντων ἐλαφρῶς τῶν ἐπιβαινόντων.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΡΩΜΗ, 14. (Ἀθην. Πρ.). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σάσαρι, τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον «Χατζηπατέρας», προερχόμενον ἐκ Μασσαλίας καὶ κατευθυνόμενον εἰς τὴν νῆσον Λέρον τῆς Δωδεκανήσου, παρεκκλῖναν τῆς πορείας, ἐναυάγησε.

Αἱ προσπάθειαι τῶν σπευσάντων ναυαγοσωστικῶν καὶ δύο ἑτέρων πλοίων πρὸς διάσωσιν τοῦ σκάφους ἀπέβησαν μάταιαι ἕνεκα τῆς μεγάλης θαλασσοταραχῆς. Μετ' ὀλίγον τὸ ἀτμόπλοιον ἐβυθίσθη. Ὁ πλοίαρχος καὶ 25 ἄνδρες τοῦ πληρώματος μετεφέρθησαν εἰς Μανταλέα, ὁπόθεν θ' ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τηλεγραφοῦν ἐκ Καβάλλας ὅτι ἀπελογήθησαν οἱ κατηγορούμενοι ὡς κομμουνισταὶ καθηγηταὶ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γυμνασίου κ. κ. Εἰκοσιπενταράκης καὶ Σωτηράκης. Ὁμοφωνίᾳ ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως ὁ μὲν πρῶτος ἀφέθη ἐλεύθερος ὁ δὲ δεύτερος ἐκρίθη προφυλακιστέος.

ΟΙ «ΑΧΕΠΑΝΣ» ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἄνδρος» ἀφικνοῦνται ἐνταῦθα περὶ τοὺς 300 Ἀχέπανς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΗΞΙΩΣΕΝ ΟΠΩΣ ΑΠΟ 1ης ΙΟΥΝΙΟΥ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΗ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΘΑ ΠΡΟΒΟΥΝ ΚΑΙ ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΣΥΝΙΣΤΑ ΥΠΟΜΟΝΗΝ

Ἡ γενομένη κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων δήλωσις ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν ὅτι ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ἐκδηλωθείσης προθέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως χρησιμοποιήσῃ τὰς «μπλοκὲ» δραχμὰς τῶν τοκομεριδίων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων διὰ τὰ δημόσια ἔργα καὶ ὅτι θὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν Ἄγγλων κατόχων ὁμολογιῶν τῶν Ἑλληνικῶν δανείων εἶχε χθὲς ἔμπρακτον συνέχειαν ἐνταῦθα.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Ράμσαιη ἀπηύθυνε περὶ τὴν μεσημβρίαν διαρκοῦντος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μακρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ καταστήσῃ γνωστὸν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς του αὐτῆς, ὡς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ Βρεταννὸς πρεσβευτὴς ἀνακοινοῖ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεώς του πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι κακῶς ἡρμήνευσεν ἡ Ἑλλάς, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔκρινεν, ὅτι δικαιοῦται ἡ Ἑλλὰς νὰ τηρήσῃ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετατροπῆς εἰς συνάλλαγμα τῶν τοκομεριδίων τῶν ἐξωτερικῶν της δανείων, συνεχίζουσα καὶ πέραν τῆς 1ης Μαΐου τὴν ἀναστολὴν τῆς μεταφορᾶς καὶ ἐκδηλοῦσα προθέσεις νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς «μπλοκὲ» κατατιθεμένας εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δραχμὰς τοῦ ἀντιτίμου τῶν τοκομεριδίων διὰ τὰ δημόσια ἔργα, δηλαδή, ὑπὲρ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. —συνεχίζει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ὁ Ἄγγλος πρεσβευτής— περιωρίσθη ἁπλῶς νὰ λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεις μὲ τοὺς κομιστὰς τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξωτερικῶν δανείων της διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος, φρονοῦν ὅτι δὲν δικαιοῦται δι' οἱασδήποτε ἀποφάσεώς της νὰ δεσμεύσῃ αὐτούς.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, τονίζεται περαιτέρω ἐν τῇ ἐπιστολῇ, υἱοθετεῖ πλήρως τὰς ἀπόψεις τῆς ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς ὁποίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπῆλθεν ἡ συνεννόησις μὲ τοὺς ξένους κομιστὰς τῶν ὁμολογιῶν τῶν Ἑλληνικῶν δανείων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν μετατροπὴν εἰς συνάλλαγμα (τρανσφὲρ) τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν τοκομεριδίων ποσῶν καὶ νὰ πληρώνῃ τοὺς κομιστάς.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βρεταννοῦ πρεσβευτοῦ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θ' ἀπαντήσῃ δι' ἐπιστολῆς καὶ προφορικῶς, κατὰ τὴν αὐριανὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ράμσαιη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, τῶν ὁποίων αἱ Κυβερνήσεις ἀντιπροσωπεύονται ἐπίσης εἰς τὴν ἐνταῦθα Δ.Ο.Ε. θὰ προβοῦν ἐντὸς τῆς αὔριον εἰς ἀνάλογα διαβήματα πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ «Ψυχικὸ» τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνεργαζόμενος ἐπὶ μακρόν.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν καθωρίσθη ἡ δοθησομένη ἀπάντησις πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν δύο ἄλλων Μ. Δυνάμεων, ἐφόσον θὰ προβοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς σχετικὰ διαβήματα. Μετὰ τοῦ Βρεταννοῦ πρεσβευτοῦ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσῃ χθὲς τὴν νύκτα, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρατεθέντος πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κ. Ράμσαιη γεύματος εἰς τὴν πρεσβείαν.

Ἀργὰ τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Βενιζέλος συνέταξεν ἰδιοχείρως καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον πρὸς δημοσίευσιν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον τὸ κείμενον τοῦ κάτωθι ἡμιεπισήμου κυβερνητικοῦ ἀνακοινωθέντος:

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, οὐδέποτε ἐδήλωσεν ὅτι θέλει χρησιμοποιήσει δι' ἐσωτερικὰς της ἀνάγκας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τῶν κατατεθειμένων «μπλοκὲ» εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς ὑπηρεσίας τῶν τόκων τῶν ἐξωτερικῶν της χρεῶν. Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μελετᾷ τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν θὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὰς Βουλὰς καὶ κατόπιν τοῦ καταρτισμοῦ τούτου θὰ εἶνε εἰς θέσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς ὡρισμένας προτάσεις πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους καὶ νὰ ζητήσῃ κάλλιστον καὶ λογικὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν. Ὀλίγη ὑπομονὴ ἐκ μέρους τῶν ὁμολογιούχων δὲν θὰ εἶνε βλαβερά, οὔτε δι' αὐτούς, οὔτε διὰ τὴν ὀφειλέτιδα τῶν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν ἔχουν πρὸ παντὸς συμφέρον ν' ἀποσοβήσωσιν αὐτοὶ οὗτοι οἱ πιστωταί της. Ἐὰν σήμερον μετετρέποντο αἱ δραχμαὶ εἰς ξένον συνάλλαγμα, ἡ πτῶσις τῆς δραχμῆς θὰ ἦτο ἀληθὴς καταστροφή, καθιστῶσα ἀπολύτως ἀδύνατον εὐθὺς ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς πᾶσαν ἰδέαν νέας μετατροπῆς δραχμῶν εἰς συνάλλαγμα. Χρειάζεται μικρὰ προθεσμία πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου, ὥστε ἐντὸς διαστήματος ἑνὸς ἢ δύο μηνῶν νὰ δύνανται νὰ γίνουν προτάσεις διακανονισμοῦ. Ἡ Ἑλλάς, πληρώσασα ἀείποτε τὰς ὑποχρεώσεις της εἰς χρυσὸν καὶ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ παρὰ τὰς καταστροφὰς ἃς ὑπέστη, νομίζει ὅτι δύναται νὰ δικαιοῦται ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὀφειλέτιδα χώραν εἰς ὀλιγοχρόνιον μόνον ὑπομονὴν τῶν πιστωτῶν της.»

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίας, συμπληρωματικῶς πρὸς τὸ ἀνακοινωθέν, πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις προτοῦ προβῇ εἰς προτάσεις πρὸς τοὺς δανειστάς της διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν της πρὸς τὴν παροῦσαν δυναμικότητα τοῦ Κράτους, θ' ἀναμείνῃ καὶ τὴν Διάσκεψιν τῆς Λωζάννης, παρ' ὅλον ὅτι, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφη, οὐδεμίαν πλέον ἔχει σοβαρὰν ἐλπίδα ὅτι θὰ καταλήξῃ εἰς ἀποφάσεις ἐξασφαλιζούσας [illegible] ἐνίσχυσιν τῶν μικρῶν κρατῶν.

Ἡ διατυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς Δ.Ο.Ε. ἀξίωσις —τὴν ὁποίαν υἱοθέτησεν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἀναμένεται δὲ ὅτι θὰ υἱοθετήσουν καὶ αἱ Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας— εἶνε ὅπως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐπαναλάβῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν εἰς συνάλλαγμα μετατροπὴν τῶν ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων καὶ ὅπως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ κατατεθειμέναι «μπλοκὲ» εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δραχμαὶ τῶν μὴ μετατραπέντων εἰς συνάλλαγμα τοκομεριδίων τοῦ Μαΐου χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ δημόσια ἔργα, πρὸς κάλυψιν δηλαδή, ἀναγκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ Διεθνὴς ἔλεγχος ἀξιοῖ ἐπίσης, ὡς ἐγνώσθη, ὅπως μὴ χρησιμοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰ δημόσια ἔργα, οὔτε καὶ δι' αὐτὰ τὰ παραγωγικά, ὡς ἐπιτρέπει ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς κατατιθεμένας «μπλοκὲ» εἰς τὴν Τράπεζαν δραχμὰς τῶν χρεωλυσίων τῶν ἐξωτερικῶν δανείων, μέχρις ὅτου κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ προταθεὶς ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς «σύμβουλος» ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὁποίου νὰ τεθῇ ἡ ἐν μέρει χρησιμοποίησις τῶν χρεωλυσίων διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα.

Πιστεύεται ὅτι αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὸν Διεθνῆ Οἰκονομικὸν Ἔλεγχον Μ. Δυνάμεις, μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ θελήσουν ν' ἀσκήσουν πιεστικὰ μέτρα πρὸς ἐξαναγκασμὸν αὐτῆς νὰ μετατρέψῃ εἰς συνάλλαγμα τὰ ληξιπρόθεσμα ἀπὸ 1ης Ἰουνίου τοκομερίδια. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου ΒΦΙΘ περὶ «Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου» προβλέπει ὅτι [illegible] εἰς χρυσὸν ἢ εἰς συνάλλαγμα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἑκάστης ἑξαμηνίας ἐνεργεῖται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ λογαριασμὸν τῆς Δ.Ο.Ε. καταθέσεως», τὸ δὲ ἄρθρον 25ον ὅτι «ἡ Δ.Ο.Ε. ἐξασφαλίζει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων καὶ καταβάλλει εἰς τὰ καταστήματα εἰς ἃ τυγχάνει ἀνατεθειμένη ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐγκαίρως καὶ τὸ βραδύτερον ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ ἑκάστης λήξεως τ' ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τοκομεριδίων κλπ.» Δηλαδὴ τὰ ληξιπρόθεσμα τὴν 1ην Ἰουνίου τοκομερίδια, ἀνερχόμενα εἰς 180 ἑκατομμύρια δραχμ. περίπου, δέον νὰ ἔχουν μετατραπῇ εἰς συνάλλαγμα καὶ μεταφερθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, 23ης τρέχοντος, τὸ ἀργότερον.

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΑΪΜΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτορειον).—Οἱ «Οἰκονομικοὶ Τάϊμς» σχολιάζουν σήμερον ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν στάσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν κατόχων τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξωτερικῶν της δανείων.

Ὁ ἀρθρογράφος παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται κυρίως περὶ προβλήματος μεταφορᾶς (τρανσφὲρ) τῶν ποσῶν τῶν χρεωλυσίων. Προσθέτει ὅμως ὅτι ἂν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ποσὰ αὐτὰ διὰ τὰ δημόσια ἔργα, τότε θὰ γεννηθῇ ζήτημα ἐπεμβάσεως τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου.

— Ἡ Ἑλλὰς —συμπεραίνει ὁ ἀρθρογράφος— ἡ ὁποία ἤδη ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, μεσολαβήσει τῆς Κ.Τ.Ε., [illegible] νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ὡς ἄνω ἄποψιν (δηλαδὴ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ «μπλοκὲ» ποσὰ τῶν χρεωλυσίων διὰ τὰ δημόσιά της ἔργα), διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ ἐνταθῇ ἡ δυσπιστία καὶ θ' αὐξηθοῦν αἱ δυσχέρειαι διὰ τὴν σύναψιν δανείου.

ΜΟΝΟΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ Θ' ΑΠΟΣΟΒΗΣΟΥΝ ΤΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

Αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν των πρὸς πειθαναγκασμὸν τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νέου ἐναντίον τῆς ἐλευθεροτυπίας νομοσχεδίου καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ ἀφ' ἑτέρου τὴν προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως συνεχίσθησαν καὶ χθές.

Καὶ οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀναγνωρίζουν ἀπολύτως τὴν ἀνάγκην ὅπως προσφύγῃ αὕτη εἰς ἐντονώτερον ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀπόψεών της, μόνων δυναμένων ν' ἀποσοβήσουν τὸν κίνδυνον ἐσωτερικῶν περιπλοκῶν καὶ περιπετειῶν, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ παρέλκυσις τῆς ἐκκρεμότητος. Ἐν τούτοις μέχρι τῆς νυκτὸς χθὲς αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν ὅπως τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐφόσον ἡ Κυβέρνησις καὶ μετὰ τὴν μεθαυριανὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐναντίον τοῦ Τύπου ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψήφισιν αὐτοῦ ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ διακόψουν ὁριστικῶς τὴν σύμπραξίν των εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα καταγγέλλοντα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λαὸν τὰς ἀντισυνταγματικὰς καὶ ἀντικοινοβουλευτικὰς παρεκτροπὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ διαφωτίζοντα αὐτὸν περὶ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους δημιουργεῖ ἡ περαιτέρω παραμονὴ ταύτης εἰς τὴν ἀρχήν.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης εἰς νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις του πρὸς συντάκτην μας, ἐτόνισεν ὅτι ὁ λαὸς πρέπει ψυχραίμως νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως, βέβαιος ὅτι καὶ τὸ Λαϊκὸν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ πράξουν τὸ καθῆκόν των.

«Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, προσέθεσεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ἔχῃ τὴν διάθεσιν ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς τετραετοῦς παραμονῆς του εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ προσφέρῃ μίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χώραν, πρέπει νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς ἐξουσίας προβαίνων εἰς τὴν ἄμεσον προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν.»

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ τερματισθῇ ἡ γενικὴ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς ἀναλογικῆς, τὴν δὲ Τρίτην θὰ γίνῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου.

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ

Ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Κ. κατηρτίσθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας πρὸς ἔγκρισιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων χρήσεως 1932—1933.

Κατὰ τὸν νέον προϋπολογισμόν, τὸ ἔλλειμμα ἀνέρχεται εἰς 45 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἔναντι 30 ἑκατομμυρίων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο τῆς νέας οἰκονομικῆς χρήσεως θ' αὐξηθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, διότι κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγορὰ τοῦ ὑλικοῦ τῶν σιδηροδρόμων ὑπελογίσθη μὲ τιμὴν λίρας 375 δραχμῶν, ἐνῷ σήμερον αὕτη ὑπερβαίνει τὰς 540 δραχμάς.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Τ.Τ.Τ.

Αὔριον Δευτέραν ὑπὸ τῆς Πανυπαλληλικῆς ἐπιτροπῆς καλεῖται παντριατατικὴ συγκέντρωσις. Κατὰ ταύτην θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας.

Χθὲς τὴν 7ην μ.μ. συνῆλθε τὸ συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας Τ.Τ.Τ. ἀνωτέρων ὑπαλλήλων εἰς σύσκεψιν, καθ' ἣν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας καὶ ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἅπαντες οἱ τριατατικοὶ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου προσωπικοῦ ἀνέμενον τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ὁποίας θὰ ἐκηρύσσετο ἡ ἀπεργία. Ἤδη ἐπειδὴ διεπιστώθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δώσῃ καὶ πάλιν νέας ὑποσχέσεις ἢ μονομερεῖς λύσεις, οὐδόλως ἐξυπηρετούσας τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου των, ἡ ἀπεργία δύναται νὰ θεωρῆται ὡς βεβαία, θὰ κηρυχθῇ δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καταφθάνουν καθημερινῶς πρὸς τὰς δύο Ὁμοσπονδίας τηλεγραφήματα τῶν ἐκεῖ ὀργανώσεων, δι' ὧν αὗται δηλοῦν, ὅτι ἀναμένουν τὸ σύνθημα.

ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΣ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἵδρυσιν συμψηφιστικῶν γραφείων καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐξαγωγῆς μας, τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ἀνεκοίνωσεν χθὲς τὰ ἑξῆς:

«Ὡς καὶ κατὰ Ἰανουάριον εἶχε τονισθῇ πᾶν περιοριστικὸν τοῦ ἐμπορίου μέτρον καὶ ὑποβολὴ τούτου εἰς ὡρισμένους κανόνας, ὑπερβαίνοντας τὰ ὅρια τῆς κατευθύνσεως καὶ ρυθμίσεως αὐτοῦ, εἶνε μέτρον ἀνάγκης καὶ μόνον ὡς προσωρινὸν δύναται νὰ ληφθῇ. Τὰ συμψηφιστικὰ μεταξὺ δύο κρατῶν γραφεῖα, δυνάμενα καὶ εἰς τριμελῆ νὰ ἐξελιχθοῦν, εἶνε βεβαίως ἐνοχλητικὰ διὰ τὸ ἐμπόριον, οὐχὶ ὅμως ἀνεφάρμοστα, ὅταν μάλιστα διορθωθοῦν παρατηρηθεῖσαι ἀτέλειαι κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐφαρμογήν των. Ἐσφαλμένη ὁμοίως εἶνε ἡ ἀντίληψις ὅτι πρὸς λειτουργίαν τῶν συμψηφιστικῶν γραφείων, ὅρος ἀπαραίτητος εἶνε ὕπαρξις σταθερότητος τοῦ νομίσματος τῆς χώρας. Ἡ ἀνταλλαγή, βεβαίως, δέον νὰ γίνηται ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς σταθεροῦ νομίσματος, τὰς συναλλαγματικὰς ὅμως διακυμάνσεις θὰ τὰς ὑφίσταται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους εἰδικὸς λογαριασμός, τροφοδοτούμενος μὲ ἀσφάλιστρον. Ἐὰν δέ, βελτιουμένου τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ὑπάρξῃ παρὰ τὸ ἀσφάλιστρον ζημία εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον, δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ποσὸ τῆς γενικῆς ὠφελείας, ἥτις ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς δραχμῆς θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἣν ἀκριβῶς βελτίωσιν τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς ἀποσκοπεῖ.

Ἡ λειτουργία ὅμως τῶν γραφείων τούτων πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ πάσης ὀχληρᾶς διατυπώσεως, ματαιούσης τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν. Δι' ὃ τὰ παρὰ κρατικῶν Τραπεζῶν καὶ κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἱδρυθέντα ἀπέτυχον καὶ ἀντικατεστάθησαν παρ' ἄλλων ἑδρευόντων παρὰ τοῖς Ἐπιμελητηρίοις μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐμπορικὴν εὐκαμψίαν, μὴ περιοριζομένων δὲ ἀπὸ τὰς διατυπώσεις καὶ τὴν νοοτροπίαν τῶν κρατικῶν ἢ ἡμικρατικῶν ὀργανισμῶν. Σκοπὸς τῶν τοιούτων συμψηφιστικῶν γραφείων εἶνε πλὴν τῆς παρακολουθήσεως τῶν διενεργουμένων συμψηφισμῶν καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀληθείας τῶν τιμολογίων τῆς τε εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Οὐδεμίαν διαχείρισιν χρηματικὴν ἔχουν, πάσης πληρωμῆς καὶ εἰσπράξεως διενεργουμένης παρὰ τῆς Τραπέζης.

»Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καταρτίζει τὸν μηχανισμὸν τῆς λειτουργίας τῶν συμψηφιστικῶν γραφείων καὶ θέλει ὑποβάλει τοῦτον προσεχῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΟΡΑ ΑΞΙΩΝ

Αἱ ἀξίαι ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς:

Ὁμολογίαι εἰς χρυσόν: Δάνεια τοῦ 1881 καὶ 1884 3.450, τοῦ 1889 2800, τοῦ 1914 3400, Κτηματικῆς Τραπέζης 7200.

Ὁμολογίαι εἰς δραχμάς: Ἀναγκαστικὸν α´ 57, β´ 53, Ἑλλήνων ὑπηκόων 228, Ἀνταλλαξίμων 8 % 556, 6 % 552, Πολεμοπαθῶν 35.

Μετοχαί: Ἐθνικῆς Τραπέζης 61.500, Ἐκδοτικῆς 4300, Ἀθηνῶν 275, Ἐμπορικῆς 335, Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων 538, Χρωμάτων 435.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ συσταθεῖσα διὰ τὴν ὑπόδειξιν μέτρων, ἅτινα δέον νὰ ληφθοῦν πρὸς ρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν χρηματιστῶν διαφορῶν, περατώσασα τὴν ἐργασίαν της, ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τὸ πόρισμά της.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, διὰ τοῦ πορίσματος προτείνεται ὅπως ἡ πληρωμὴ τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψουν εἰς τὰς τιμὰς τῶν χρεωγράφων μεταξὺ τῆς ἡμέρας τοῦ κλεισίματος τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀνοίγματος αὐτοῦ, γίνῃ δι' ὁμολογιῶν, ἐξυπηρετουμένων δι' εἰδικῶν πόρων. Αἱ ὁμολογίαι, ἐὰν ἡ ὡς ἄνω λύσις γίνῃ τελικῶς ἀποδεκτή, θὰ παραδοθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου εἰς τὸν δικαιοῦχον, εἴτε χρηματιστής, εἴτε Τράπεζα, εἴτε ἰδιώτης εἶνε οὗτος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΜΑΪΟΥ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Ν. Ὑόρκης	143.50	145.—
Παρισίων	5.65	5.75
Λονδίνου	532.—	539.—
Ἑλβετίας	28.095	28.445
Ἰταλίας	7.39	7.50
Αἰγύπτου	—	—
Ὀλλανδίας	58.16	58.86
Στοκχόλμης	26.55	27.41
Βρυξελλῶν	4.025	4.105
Βουκουρεστίου	0.84	0.90
Βερολίνου	34.055	34.915
Βιέννης	20.045	20.835
Βουδαπέστης	24.82	25.62
Πράγας	4.235	4.335
Κων)πόλεως	67.08	71.77
Βελιγραδίου	2.53	2.63
Σόφιας	1.04	1.12

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 11.40.—Ν. Ὑόρκης 3.646, Ἄμστερδαμ 9, Παρισίων 92.31, Βρυξελλῶν 26, Ἰταλίας 70.81, Βερολίνου 15.295, Ἑλβετίας 18.63.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Τηλεγραφικῶς) —Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς ἑξῆς τιμάς: 1881 5 % 120 ἐκ. £ 30, 1884 5 % 170 ἐκ. 30, 1887 4 % Μονοπωλίων 30, 1889 4 % Πάγιον 27, 1890 5 % Σιδ. Λαρίσης 30, 1893 5 % Κεφαλαιώσεως 30. 1907 5 % Ἐθν. Ἀμύνης 40, 1910 4 % 110 ἐκ. 22, 1914 5 % 500 ἐκ. 30, 1924 7 % Προσφυγικὸν 33, 1927 7 % Τριμερὲς 22, 1928 8 % Ἐθν. Κτηματικῆς 58.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΧΡΥΣΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθ. Πρακτ.).— Κατὰ σημερινὰς πληροφορίας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἠγόρασε σήμερον ἐν Λονδίνῳ χρυσᾶς ράβδους ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, εἰς τιμὴν πολὺ ἀνωτέραν ἐκείνης, ἥτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Τραπέζης. Ἡ ἀγορὰ αὕτη προεκάλεσε ζωηρὰν ἐντύπωσιν.

ΝΕΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΘΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΙΟΤΗΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων, συνελθοῦσα χθές, προέβη καὶ εἰς νέαν — δευτέραν ἐντὸς τῆς ἰδίας ἑβδομάδος — ἀνατίμησιν τοῦ ἄρτου, αὐξήσασα τὴν τιμὴν κατὰ 70 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν τοῦ λευκοῦ καὶ 50 λεπτὰ τοῦ πιτυρούχου. Ὥρισε δηλαδὴ ἡ ἐπιτροπὴ τιμὴν ἄρτου τοῦ μὲν λευκοῦ πρὸς δραχμὰς 7.50, τοῦ δὲ πιτυρούχου πρὸς δρχ. 6.50 κατ' ὀκᾶν. Ἡ νέα διατίμησις θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς Τρίτης.

Κατὰ σχετικὰς ἀνακοινώσεις τῶν ἁρμοδίων, ἡ ἀνατίμησις ἐπῆλθε συνεπείᾳ τῆς ηὐξημένης τιμῆς μὲ τὴν ὁποίαν χορηγεῖ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα τὸ δολλάριον. Δηλαδὴ μέχρι τοῦδε ἡ Τράπεζα ἐπώλει εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους διὰ τὴν ἀγορὰν σιτηρῶν τὸ δολλάριον μὲ τιμὴν 100 δραχμῶν, ἤδη ὅμως τὸ δίδει μὲ τιμὴν 125. Εἰς τὴν τιμὴν αὐτήν, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, ἡ Τράπεζα θὰ δίδῃ τὸ δολλάριον ἐπὶ ἓνα καὶ ἥμισυ μῆνα, μέχρις ὅτου δηλαδὴ ἐξαντληθοῦν τὰ ἀποθέματά της.

Περὶ τούτου παρέχεται κατηγορηματικὴ βεβαίωσις ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἂν καὶ παρὰ δυναμένων νὰ γνωρίζουν τὰ πράγματα βεβαιοῦται, ὅτι δὲν ἐξαρκοῦν διὰ τόσον χρονικὸν διάστημα τὰ ἀποθέματα τῆς Τραπέζης. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, θὰ ἐπέλθῃ ἀναμφισβητήτως καὶ νέα ἀνατίμησις τοῦ ἄρτου, ἡ ὁποία θὰ εἶνε ἀνάλογος μὲ τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου.

ΘΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΣΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ Η ΠΟΙΟΤΗΣ

Παρεσχέθη ἡ πληροφορία, ὅτι μελετᾶται ἡ καθιέρωσις ἑνιαίας ποιότητος ἄρτου, καταργουμένων τῶν σημερινῶν δύο ποιοτήτων καὶ καθοριζομένης τῆς ἀποδόσεως εἰς 85 ὀκ. ἐπὶ 100 ὀκ. σίτου.

Τὸ νέον μέτρον θὰ ἔχῃ φυσικὰ ὡς συνέπειαν τὴν χειροτέρευσιν τῆς σημερινῆς ἀθλίας ποιότητος τοῦ ἄρτου, τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ — λέγει τὸ ὑπουργεῖον — ἀντισταθμίζεται μὲ τὴν οἰκονομίαν, ἡ ὁποία θὰ πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ὁποία ὑπολογίζεται εἰς 2 ἑκατομμύρια δολλάρια.

ΕΝ ΚΡΟΥΣΜΑ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΡΑ

Εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πλημμελειοδικῶν ἐλήφθη χθὲς τηλεγράφημα τοῦ Δημάρχου Μεγάρων κ. Μιχοπούλου, καταγγέλλοντος, ὅτι ὁ ἔμπορος τῆς κωμοπόλεως ταύτης Ἰωάννης Νικολόπουλος, ἀγοράσας μὲ κρατικὸν συνάλλαγμα ἀπὸ τοὺς ἀλευρομύλους Ἁγίου Γεωργίου (Πειραιῶς) 15 τόννους σίτου, ἐπώλησε τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν μὲ ηὐξημένην τιμὴν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸ ἀπέκρυψε διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ βραδύτερον μὲ μεγαλύτερον κέρδος.

Ἡ Εἰσαγγελία, πρὸ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σκάνδαλον ὄχι μόνον διὰ τὴν κερδοσκοπίαν τοῦ ἐν λόγῳ ἐμπόρου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διάθεσιν τόσον μεγάλου ποσοῦ κρατικοῦ συναλλάγματος, διέταξεν ἀμέσως τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ τὸν ἀστυνόμον τῶν Μεγάρων νὰ ἐνεργήσουν ἔρευναν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Νικολάου πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἐκεῖ κρυπτομένου σίτου καὶ νὰ συλλέξουν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα εἰς βάρος του διὰ τὴν ἄμεσον παραπομπήν του εἰς τὸ Αἰσχροδικεῖον.

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΚΑΣΤΡΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Ὁ σύζυγος τῆς Ἀρτέμιδος Κάστρου καὶ πατὴρ τῆς Φούλας Ἀθανασοπούλου, διὰ τηλεγραφήματός του ἐκ Βανκοῦβερ τοῦ Καναδᾶ, ὅπου διαμένει, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διαμαρτύρεται διὰ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῆς συζύγου καὶ θυγατρός του καὶ λέγει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη θὰ εἶνε ἀπαισία ἐὰν ἐκτελέσῃ τὰς δύο αὐτὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἐβασανίσθησαν ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀθανασοπούλου.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ πληροφορίας μας, κατόπιν τῆς ἀναγραφῆς τῆς εἰδήσεως, ὅτι ἡ Πάουερ πρόκειται νὰ αὐξήσῃ καὶ πάλιν τὰς τιμὰς τῶν εἰσιτηρίων τῶν τράμ, οἱ κάτοικοι τῶν ἀπομεμακρυσμένων συνοικιῶν ἦλθον εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας λεωφορείων καὶ ταξὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τούτων τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς συγκοινωνίας Ὁμονοίας καὶ συνοικιῶν των.

Κατόπιν ἀλλεπαλλήλων συσκέψεων καθ' ἃς ἐξητάσθη καὶ ἡ ἰσχύουσα σύμβασις μεταξὺ Δημοσίου καὶ Πάουερ ὑπὸ εἰδικῶς προσκληθέντων ἐπιφανῶν νομικῶν, διεπιστώθη, ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν περισσοτέρων συνοικιῶν (Ρούφ, Πατησίων, Παγκρατίου καὶ Πετραλώνων καὶ ἄλλων) δύναται νὰ γίνῃ ἀπροσκόπτως, καθ' ὅσον τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα εἶνε εὔκολον νὰ ἀκολουθοῦν τὰς παραλλήλους τῶν ἐστρωμένων διὰ τροχιοδρομικῶν γραμμῶν ὁδούς.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, τὸ πόρισμα τῆς συσκέψεως θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ τὸν Δῆμον, μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως ληφθῇ μέριμνα καὶ διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν Αὐτοκινητιστῶν, ὅπως συνδράμῃ τὴν σημειουμένην κίνησιν, ἥτις πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὄχι μόνον τοὺς κατοίκους τῶν ἀπομεμακρυσμένων συνοικιῶν ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς αὐτοκινητιστάς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΝΤΟΥΜΕΡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Πὼλ Ντουμὲρ θὰ τελεσθῇ ἐπίσημον μνημόσυνον εἰς τὸν ἐνταῦθα καθεδρικὸν ναὸν τῶν Καθολικῶν, τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 18 τρ., ὥραν 11 π.μ. ἀκριβῶς.

Ο ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τ' ἀναγραφέντα εἰς πρωϊνὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Δενδραμῆ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι οὗτος ἐκλήθη ἐνταῦθα διὰ λόγους ὑπηρεσίας, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ἄλλην θέσιν.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ Μ. ΑΝΤΑΝΤ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ Μ. ΑΝΤΑΝΤ ΘΑ ΤΗΡΗΣΟΥΝ ΕΝΙΑΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρ.). — Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπογευματινῆς συνεδριάσεως τῆς Διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

«Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἐξήτασαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ προβλήματα, ἅτινα θὰ συζητηθοῦν κατὰ τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν τῆς Λωζάννης. Διεπίστωσαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅτι ἡ ἄποψις ἑνὸς ἑκάστου τῶν τριῶν κρατῶν εἶναι διάφορος, διότι καὶ τὰ συμφέροντά των δὲν συμπίπτουν, ὅπως διεπιστώθη ἄλλωστε κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἰδίων προβλημάτων ἐν Χάγῃ κατὰ τὸ 1929—30 καὶ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1930. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὴ ἡ διαφορὰ τῶν συμφερόντων δὲν ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν, οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ συνεφώνησαν ὅπως τηρήσουν τὴν ἰδίαν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν ἐν Χάγῃ καὶ Παρισίοις ἀλληλοϋποστηριζόμενοι. Ἐρχόμενοι εἶτα εἰς τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ἐνδεχομένων δυναμένων νὰ προκύψουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως ταύτης, οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ καθώρισαν κοινὴν στάσιν δι' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα ταῦτα. Τὸ τέλος τῆς δευτέρας συνεδριάσεως κατηναλώθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν μελέτην τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων καί, εἰδικώτερον, τοῦ σχεδίου συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν παραδουναβίων κρατῶν. Ἡ μελέτη θὰ συνεχισθῇ αὔριον τὴν πρωΐαν».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρ.). — Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἐδέχθησαν σήμερον τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ὅπως ἀνακοινώσουν πρὸς αὐτοὺς τὰς γενικὰς ἐντυπώσεις των ἐκ τῶν διεξαχθησομένων συνομιλιῶν, δεδομένου ὅτι ἡ διάσκεψις τερματίζεται αὔριον. Ὁ κ. Μαρίγκοβιτς ἐξῆρεν ἐν ἀρχῇ τὴν κοινότητα τῶν συμφερόντων τῶν τριῶν χωρῶν, τονίσας ὅτι τὸ ἔργον τῶν τριῶν ὑπουργῶν συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἐξεύρεσιν κοινῆς διατυπώσεως τῶν πολιτικῶν τῶν τριῶν χωρῶν, αἵτινες πάντοτε συμπίπτουν.

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μπένες, ὅστις εἶπεν ὅτι ἤντλησεν εἰς τὸ Βελιγράδιον νέαν δόσιν αἰσιοδοξίας, ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησίν του διότι ἠδυνήθη νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς σημερινῆς διασκέψεως. Δι' ἓν ἕκαστον ἐκ τῶν ἐξετασθέντων προβλημάτων οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ διέγραψαν τὴν δρᾶσιν των. Εἶναι καὶ οἱ τρεῖς κεκηρυγμένοι ὑπὲρ λογικῶν καὶ προοδευτικῶν λύσεων. Ἡ πολιτικὴ τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ — εἶπεν — εἶναι συντηρητικὴ ἀλλὰ καὶ ἐποικοδομητική. Ἡ δύναμίς της ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι αἱ τρεῖς χῶραι κατορθώνουν δι' αὐτῆς ν' ἀλληλοσυμπληροῦνται καὶ νὰ κατανοοῦν ἀλλήλας ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης, ὁ κ. Μπένες ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Μικρὰ Ἀντάντ θὰ τηρήσῃ λογικὴν στάσιν χωρὶς νὰ παραγνωρίζῃ τὰ συμφέροντα τῶν τριῶν χωρῶν. Ἡ κοινὴ ἄποψις ἣν θὰ τηρήσουν θὰ εἶναι σαφὴς ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ζητήματα εἰς τὰ ὁποῖα τὰ συμφέροντα τῶν τριῶν χωρῶν εἶναι διάφορα.

Ὁ κ. Μπένες ἐξῆρεν ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ εἶναι συχνὰ ἀλληλέγγυα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ τῶν γειτονικῶν τοιούτων. Αἱ πολιτικαὶ διχογνωμίαι— ἐσυνέχισε — δύνανται ὅθεν προοδευτικῶς νὰ ἐκμηδενισθοῦν. Ἡ Μικρὰ Ἀντάντ εἶναι ἑτοίμη νὰ ἐξετάσῃ ἐν εὐρυτάτῳ πνεύματι τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων χωρῶν.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑΤΟΣ

Πρὸ μεσημβρίας χθὲς συνῆλθεν εἰς μακρὰν συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐξήτασε πληθώραν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα εἶχον συσσωρευθῆ λόγῳ τῆς μὴ συγκλήσεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πολλὰς ἤδη ἡμέρας.

Ἡ κυριωτέρα ἐκ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων εἶνε ἡ ἀφορῶσα τὸν καθορισμὸν τῶν ποσοστῶν παρακρατήσεως συναλλάγματος ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων.

Τὰ ποσοστὰ ταῦτα καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὰς σταφίδας πάσης κατηγορίας 25 %, καπνὰ εἰς φύλλα καὶ σιγαρέττα 18 %, σῦκα 20 %, ἀκατέργαστα δέρματα 20 %, βρωσίμους ἐλαίας 15%, ἔλαιον 10 %, ἔλαιον βιομηχανικῶς κατειργασμένον 5 %, οἴνους καὶ γλεῦκος 5 %.

Τὴν ἀνάγκην τοῦ καθορισμοῦ μικροῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, ὑπεστήριξεν ἰδιαιτέρως ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν περιφερειῶν.

Πάντα τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα, γεωργικὰ ἢ βιομηχανικά, τὰ μὴ κατονομαζόμενα εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα, ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ ὑπόκεινται εἰς παρακράτημα.

ΜΕΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἀπεφασίσθη κατόπιν ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ΔΞΗ περὶ δικαιοστασίου, ἐκδοθῇ διάταγμα, παρέχον εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐπαγγελματίας, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀσκοῦντας παρεμφερῆ ἐπαγγέλματα βιοποριστικά, ἔναντι τῶν δανειστῶν των εὐεργετήματα ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, διὰ διατάξεων κανονιζουσῶν ἀναλόγως εὐρύτερον τὸ δικαίωμα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων.

Ἀκολούθως ἔγινε συζήτησις διὰ τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν τριῶν Γενικῶν Διοικήσεων—Ἠπείρου, Θράκης καὶ Κρήτης. Ἐπειδὴ ὅμως, δὲν ὑπῆρχον ἀκριβῆ στοιχεῖα περὶ τῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς καταργήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ζήτημα ἐπανεξετασθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Λιδωρίκη, Παπαδάτου καὶ Ἀσκούτση. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπανεξετάσεως αὐτῆς διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἐκ τῆς καταργήσεως οἰκονομία, θὰ εἶνε πράγματι ἀσήμαντος, αἱ Διοικήσεις θὰ διατηρηθοῦν, περιοριζομένων, ἴσως, τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων των.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΥ

Ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ χθεσινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀποστέλλεται πρὸς δημοσίευσιν τὸ διάταγμα περὶ χρεωστασίου εἰς τὰς περιφερείας Λαρίσσης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Ἰωαννίνων. Κατὰ τὸ διάταγμα, προκειμένου δανειστὴς νὰ προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν ἐναντίον ὀφειλέτου ἐπαγγελματίου ἢ ἀσκοῦντος παρεμφερὲς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, πρέπει νὰ ζητήσῃ πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ὁ Πρόεδρος κρίνων ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπαγορεύει ἢ ἐπιτρέπει ἐκτέλεσιν ἀναλόγως πρὸς τὰς κατ' ἰδίαν περιστάσεις τὰς σχετιζομένας μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου καὶ πρὸς τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος τυχὸν ἀπειλεῖται, ἂν ἐπιτραπῇ ἢ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐκτέλεσις. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου δι' ἧς θὰ ἐπιτρέπηται ἢ θ' ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις δέον νὰ εἶνε ἀρκούντως ἠτιολογημένη. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν.

Τὸ Διάταγμα θὰ ἰσχύσῃ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐφετείου Λαρίσσης καὶ τῶν Πρωτοδικείων Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας, Ἰωαννίνων καὶ Πρεβέζης.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκοινοποίησε χθὲς τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλα τὰ τελωνεῖα διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζει ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων περὶ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν.

Κατὰ παρασχεθείσας ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς πληροφορίας, ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν κατώρθωσε νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον τῆς κατανομῆς τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν κατὰ Ἐπιμελητήρια, αἱ ἀποφάσεις θὰ ἰσχύσουν μόνον διὰ τὰ ἐν πλῷ ἐμπορεύματα, ἀπαγορευομένης τῆς εἰσαγωγῆς ἄλλων ἐμπορευμάτων μέχρις ὅπου ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδώσῃ τὸ πόρισμά της.